

दानधर्म

अस्मिन्निति यद्विचिंतितमेव जायते तत्कालादिकृतमिति मत्वा नधीमतां शोकाय भवति यत्तु नु द्विषं पापं कृतं तत्कथं माह शान् आस्तिकान् शाहिकविवेकमात्रेण
नतयेत्तत्र परोक्षं कर्त्तुं तादृशं पस्परोक्षेणा कर्त्तुं तादृज्ज्ञानेन निवर्त्तयितुं मशक्यत्वादिति भावः २ एतदेव शोककारणं विदुषोति शोरेति त्वामिति शेषः ३ सीदे

अस्मिन्नर्थे बहुविधा शान्तिरुक्ता पितामह स्वकृते कानुशान्तिः स्यात्कृमादुक्तविधादपि २ शराचित शरीरं हि तीव्रव्रणमुदीक्ष्य च शर्मनोपलभे
वीरुद्धता न्येव चिंतयन् ३ सधिरंगावसिक्तो गंधर्ववंतं यथाचलं त्वां हृष्टा पुष्टव्याघ्रसीदेवर्षास्त्रिंशं वुजं ४ अतः कष्टतरं किं नुम
तृतेयसितामह इमामवस्थां गमितः प्रत्यभिचैरणात्तिरे ५ तथाचान्येन पतययः सह उत्राः सर्वो धवाः मत्कृते निधनं प्राप्ताः किंलुकष्टत
रंततः ६ वयं हि धार्तराष्ट्राश्च कालमन्यवशाताः कृत्वेदं निदितं कर्म वाष्पामः कान्तिं गतिं नृप ७ इदं धातुं द्विष्ये यो मये जनाधिप
इमामवस्थां संप्राप्तं यदसौ त्वानपश्यति ८ सो हंतवन्तु तकरः सत्तद्वधकरस्तथा नशांतिमधिगच्छामि पश्येत्त्वा दुः खितं हितौ ९
अतः श्रेयो मृतं मत्सेने हजीवितमात्मनः अहं हि समीचीनमिति शत्रुभिः कृतं १० अभविष्यं यदि प्राप्तामहन्नात्मिरच्युत न त्वामेवं स
उः स्वार्त्तमद्राहं सायकादितं ११ नूनं हि पापकर्मोपाध्यामृष्टाः समहेनप १२ अत्यस्मिन्नपिलोके वै यथा मुच्ये म किल्विद्यात् तथा
प्रशाधिमां गजनममचेदिच्छसिषियं १३ " " " " " " " "

सीदामि ४ मत्कृते मन्त्रिमित्रं पत्यमित्रैः अमित्राणां प्रतिकूलैरस्मादीयैर्जुनशिल्पिभिरितिभिः ६ वयं हीति हि श्राद्धे काल ईश्वरः मयुः क्रोधः गति उर्ध्वलोकं प्राप्स्यामो न
कामयी सद्यः ७ अपशोय हाना मस्माकं त्वय मपिलोको नष्टो नतपरे यामिता ह इदं त्विसादिना ८ भविष्यं ईश्वर श्रेयसां ११ अत्यस्मिन्निति जन्मान्तोपियेन किल्विद्यात्तगा
दिदो यान्मुच्ये मतादृशं धर्मं ब्रूहि शोकनाशकं सतत्तात्तानस्यानेकजन्मसाध्यत्वादिति भावः " " " " " "

हा.

२

यत्तु त्वत्कृते कानुशान्तिरिति तत्राह परेति परतंत्रं कावाहृष्टाधीममात्मानं त्वं कथं कर्मणां हेतुं प्रपपापयोः कारणां अनुपश्यसि न कथं चिदात्मनः कर्तृत्वं संभवतीति भावः कुतस्त
 त्यहं कोमी सनुभवत्ता शं कया हस्तं ह्रीति आत्मनः कर्तृत्ववदकर्तृत्वेन मानसप्रसङ्गं किं त्वेतीदृशं मनस्तत्त्वद्वयं एव दुष्टं सदस्यं सतमात्मानममथाप्रतिपद्यत इति भावः
 १३ कर्मप्रयोजकं देहे हि द्यादिसंघातः प्रयोज्यः तयोश्च जीवांश्च कुरवदन्तो गजमृज न कलं पीशेयात्तु आत्मनो कर्तृत्वं सिद्धतीति सिद्धिं ध्येयं आत्मापिकामाह अत्रापीति २७

भीष्मठवाच परतंत्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि कर्मणां हि महाभाग सहस्रं त्येतदतीदृशं १३ अत्राप्सु दहरंतीममिति हासं पुरातनं सवा
 दं मत्पुंगवैः काललुब्धकपुनरैः १४ गौतमीनामकोते यस्य विगशमं संयुता सप्येण दृष्टं त्वं पुत्रमपश्यद्गतचेतनं अथ तं स्तापु पाशेन व
 ध्वासर्पममर्षितः लुब्धकोर्जुनकोनामगौतम्याः समुपानयत १५ सवाव्रवीदयं ते सपुत्रहापुनगाधमः ब्रह्मसिद्धं महाभागो वध्यतां केन हे
 तना १६ अग्नौ प्रक्षिप्यतामेष छिद्यतां संशोपि वा न त्वयं बालहापापश्चिरं जीवितमर्हति १७ गौतम्युवाच विसृजेनम ब्रह्म
 प्रवध्योर्जुन कत्वया कोत्यात्मानं गुहं कुर्यात्वासव्यमविचिंतयत १८ एवं ते धर्मलघुवो लोके भसियथाज्ञवा मुज्जंति पापगुरवः श
 स्त्रे कलमिवोदके २० हत्वा वै न नामृतः स्यादयं मे जीवन्मस्मिन्कोत्ययः स्यादयं ते अप्सोत्सर्गो प्राणयुक्तमप्यजंतो मृत्योर्लोकां कोनुगच्छेदनंतं

हेतुमेवाह अविति १८ गुह्यभारेणारके मृदूनयोर्मेषासंघं लोकं १९ एवं तदुःखं विनांति मज्जंति च ते नैव २० हत्वेति वारणात् तं स्ताः सुक्ते वहितो न तपीत्येति च
 त एनं हत्वा तत्सहननेनायं मे मृजोनामृतः स्यात्किंतु मृत एव अस्मिन् जीवति तेन च कोपं अत्ययो नाशः स्यात्तु कोपीत्यर्थः उत्सर्गो प्राणोत्सर्गो मृत्योर्लोकां नरकं २१ ॥ ॥ राम०

मा३

म१

२

सर्केर्निपुक्ताः सर्वेषां पीडया पीडिताः स्वरूपैव न तदुःखितस्य २२ शमेति शमयुक्ताः कालेनैवायं वाशित इति मत्वा शोकं त्यजंति अथ विदः प्रति कारकाः शत्रुं हतैव स
द्यः शोकं त्यजंतीत्यर्थः अन्यस्तु श्रेयः कथं सुखतां शान्तिं मोहाच्छोचति २३ आर्त्तिः पुत्रशोकजा पीडा नित्याय सो नित्यामतः न दर्शनेन समर्थास्मि २४ यातनां पीडां पर
स्मते कुतः कुर्युर्न कुतश्चिदिसर्गः मार्द्वातमार्दवमवलम्ब २५ श्रेयः परलोकहितं तदेव अथ यो लाभः सद्यश्च न हतैव लभ्य इत्यध्याहृतयोर्जपशायनमानः पशुनिघ्नमशु

लुब्धक उवाच ज्ञानात्पहं देवि गुणगुणज्ञे सर्वार्त्ति युक्ता गुरवो भवंति सस्य सैते तत्पदेशा भवन्ति तस्माद्गुणं मर्षमेतं हनिष्ये २२ शमार्थितः
कालगतिं वदन्ति मयः शुचं त्वर्थं विदस्म्यमंति श्रेयः कथं शोचति नित्यमोहात् तस्माच्छुचं मुंचते नृजंगे २३ गौतमुवाच आर्त्तिर्नैव
विद्यते मद्दिक्षान्तं धर्मात्मानः सर्वदा सज्जना हि नित्याय सो वा लकोप्य स तस्मादीशेनाह पन्तगाः सप्रमाद्ये २४ न द्राक्षणां नां कोपोस्ति
कुतः कोपाच्च यातनां मार्द्वातकम्पतां साधो मुच्यतामेष पन्तगाः २५ लुब्धक उवाच हत्वा लाभः श्रेय एवावयः स्यात्तु यो लाभः
स्याद्दलिभ्यः प्रशस्तः कालाह्वाभो यस्तस्यो भवेत्तु श्रेयो लाभः कुस्ति ते स्मिन्नेते स्यात् २६ ॥ ॥ ॥ ॥

मात्मानं च स्वर्गे नय मे वंशरः परं स्वेत्यर्थः ततश्च लामो लाभार्हः पुमांश्च वलिभ्यः सर्वेभ्यः प्रशस्तः श्रेष्ठश्च स्यात् शत्रुवधा कदप्येपि मासो भवतीत्यर्थः यत्तु अस्मीन्सर्वे कुस्ति
ते व ह्यकारिणी हंतव्य कलाह्वाभोः स्मरणादिशिरसि हिः एकवसतः शाश्वतः श्रेयो लाभः सच तेन वयं न हंतमिति निश्चिन्ताः न स्यात्ततस्मादंतव्य एवापमिसर्गः २६ ॥ ॥

३७ सर्वेतिचेतनलेपिगजादिवसरेष्यत्वेनावशत्वाहं गदितत्त्वमेवममेत्यर्थः ३८ अथवेति तेपिआयुधादयोपि अयमर्थः आयुधं हिअपरकांतवत्सहजंरूपो
जयति तेनायुधकर्त्रीपिप्रयोजकस्तस्यवायकारपिताग्रहर्हेकमप्रयोजकश्चन्योन्यप्रयोजकत्वमविदुर्नत्वमित्यर्थः ३९ फलीतिमाहएवमिति चेतनसादृश्य
त्वेममेवेत्यममेतर्हि एकस्मिन्वधकार्येसाक्षात्परयावद्गुणप्रयोजकत्वमस्तीति सर्वे सुयथाविभागिकिल्विषयमप्येवेत्यर्थः समवायेसमुदाये ४० कर्त्रीशक्ततत्रि
यापांत्वमेववध्योसीत्यर्थः ४१ असतीतिपतः कृतेपिअसतिदुष्टेकार्येहेतुहेतुः कर्तृनिनिष्पत्तेनवमतेतस्मात्तत्रोदिरत्रैवगज्ञांवध्यायापश्चितीवनस्यार तथा

ने २
किल्विषीचापिमेवधः किल्विषीचासिपन्नग आत्मानंकारणंत्ववत्त्वमात्मासिभुजंगम ३७ सर्पउवाच सर्वएतेस्वस्ववशादं
चकारोयथा तथाहमपितस्मान्मेनेषदोषोमतस्तव ३८ अथवामतमेतत्तैष्योन्योन्यप्रयोजका कार्यकारणसंदेहोभवत्
न्योन्यचोदनात् ३९ एवंसतितदोषोमेनास्मिन्वध्योनकिल्विषी किल्विषयसमवायेस्मात्तन्मेसेपदिकिल्विषयं लुप्तकउवाच का
रणंयदिनस्मादैनकर्त्तास्मात्त्वमप्युत विनाशकारणंत्वेतस्माद्व्योसिमेमतः ४१ असत्यपिहृतेकार्येनेहयन्मगलिप्यते तस्मान्ना
त्रैवहेतुः स्याद्वधः किंवदुममते ४२ सर्पउवाच कार्यभावेक्रियानस्यात्तस्यसत्यपिकारणो तस्यात्समेस्मिन्हेतोमेवाव्योहेतुर्विशे

यतः ४३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चशास्त्रानर्थक्यंयस्यत्वाहंतिचेतनानिदेष्टामाणंप्वस्यादितिभद्रः ४२ कार्येति कारणोकर्त्तृसतिकुमारोद्यमनादिकार्येणाहिरिक्रियानापते असत्यपिकर्त्तृरितस्तशास्त्रांतनि
सर्वेणाकार्येणतहेनाप्रिनावनदाहक्रियानायते तस्माच्छास्त्रायाइवमपिकर्त्तृत्वेअप्रयोजकत्वाननदोषहेतुः विरोधाभावादित्यर्थः ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

५३ भावाभावौरेष्वर्थावयवौ ६० आर्त्तिज्यमित्युलोमिरिति न्यायेनाश्रयने च पञ्चमाना पवयं कामपतेतमागायतीति श्रुते आत्मवद्विज्ञोपि फलो शभाक्तमोमस्यसर्पोवध
सकारणमंतोनश्रुकारणभवतस्याहमत्युति ६२ आवां दोषेणाहेयादिनापुनौत्वयावमंतयौकिरविवशौ श्रुतः प्रतोप्यावयोगजिमहामीत्रयोरेव न किलिषमहोत्साहतः

आदिसञ्चंद्रमाविष्णुपोवायुः शतक्रतः अग्निः खंष्टथिवीमित्रः पृथ्वीवसवोऽदितिः ५३ सरितः सागराश्चैव भावाभावौ च यत्नग सर्वकालेन
सृजंते ह्रियंते च पुनः पुनः ५४ एवं ज्ञात्वा कथं मां त्वंसदोषं सप्यमित्यसे अथ चैवंगते दोषे मपित्वमपि दोषवान् ५५ सप्यउवाच निदोषं दो
षवंतं वानत्वं मत्पोव्रवीम्यहं त्वया हंचोदितं निव्रवीम्येतावदेवत् ५६ यदिकाले तदोषोक्तियदितत्रापि नेष्यते दोषो नैव परीक्ष्यो मे न तस्य
त्राधिकृतावयं ५७ निमोक्षस्त्वस्य दोषस्य मया कार्यो यथा तथा मत्पोरपि न दोषः स्यादिति मे त्रययोजनं ५८ श्रीमत्तवाच सप्यो यानु
नकं प्राह श्रुतं ते मत्सुभाषितं नानागमं मां पाशेन मंताययितुमर्हसि ५९ लुब्धक उ० मत्पोः श्रुतं मे वचनं तव चैव मुजंगम नैव तावददोषत्वं भव
तित्वपियत्नग ६० मत्स्यत्वं चैव हेतुहिवालस्य विनाशने उभयकारणममेन कारणमकारणं ६१ धिगमत्स्यं च दुःसात्मानं कूरुः स्वकारं सतां त्वां
चैवाहं वधिष्यामि पापं पापस्य कारणं ६२ मत्स्यसत्त्वाव विवशौ कालवशावाव निदिष्टकारिणौ नावां दोषेणागतव्योपदिष्टमप्यक् प्रशंसि
६३ लुब्धक उवाच उवा मुभौ कालवशौ यदि मे मत्स्यपत्नौ हर्षको धौ यथा स्यातामेतदिच्छामि वेदितं ६४ ॥ ॥ ५२ ॥

विवशावितिक्रत्वोपि फलमिण्ण एव फलमहो न विरक्तस्येति भावः ६३ सचामिति। भो मत्स्यपत्नौ यदि युवां कालवशौ तर्हि मे ममतद्विषयपारणे कर्तृरिहर्षः अयकत्तौ श्रुतव
यो रूपरिदोषो वा यथा स्यातां तथा कृतगतं अहं नेदितमिच्छामीत्याहो हर्षकं योज्यं पूर्वमस्य परवशत्वे उपकृती कर्तृः स्तुतिनिर्देन स्यातामिति भावः ॥ ६४ ॥ ॥

सं
५

परमार्थतः परिहारमाहयेति ईश्वरधीनो जनः स इह सहाकुर्वीणो नस्ततो न वानिघ इति भावः ६५ व्यवहारतस्तु मत्परः पूर्वोक्तमेव परिहारमाह तस्मादिति दोषेण युक्ताविति शेषः
गंतव्यो ज्ञातव्यौ पौद्गलिकादिमानहंतिसमापेन लिप्यन्ते तं प्रति शास्त्रं प्रवर्तते तं प्रति शास्त्रं प्रवर्तते यत्कृतं न तथानासौ दोषभागा भव्यथोक्तं भगवता यत्प्रनाहं कृतो भावो बुद्धिर्न लिप्य
ते हत्वापि स ह्मा न लोका न्न हंति न हि वक्ष्यते इति ३६ प्राणिकर्मिणो रोधात् स इह सहाफलं दृढीश्वरस्तु प्रयुक्ताश्च तेवानवैषम्यादिभाजौ भवंतीत्याह अथेत्यादि धर्मस्य अर्थः फलं

मत्स्यवाच पाकाचिदेवेषाम्पातर्वाकालप्रचोदिता सर्वमेवैतदुक्तं हिमपालुधककालतः ६५ तस्मादुभौकालवशावावांनिर्दिष्टकारिणौ
नांवांदोषेणागत्यौत्वपालुधककर्हिचित ६६ मीमांसावाच अथोगम्पकालततस्मिन्धर्मार्थसंग्रहे अव्रवीत्तन्तंगमत्स्यंलुधुवाच
नकंतथा ६७ कालउवाच नत्थहंनप्यपंतत्सर्नयंलुधकपत्तगः किल्विधीनंतमरणोत्तवपंहिप्रयोजकाः ६८ अकरोषदयंकर्मतन्ते
ज्जिनकचोदकं विनाशहेतुन्नन्योस्पवध्यतेपंतकर्मणा यदनेनकृतंकर्मतेनापंनिधतंगतः विनाशहेतः कम्मस्मि सर्वकम्मविशावयं ७०
कर्मदायादवांक्षोकः कर्मसंवंधलक्षणाः कर्मणिचोदयंतीहयथान्योन्यं तथावपं ७१ यथामत्पिंडतः कर्त्ताकुरुतेयधरिच्छति एवमा
त्तकृतंकर्ममानवः प्रतिपद्यते ७२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्र विषये सर्वव्यपकः पराकाशादधर्मवत्त्वमपि किं फलं ह्यतिनवेति संशये छेत्रये च वीत्कालः ६१ संगिनामेव धर्मधर्मफलं भवति न त्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७०
कर्मवदापादः पुत्रवत्तारकं तद्वा कर्मसंबंधः कर्मफलप्राप्तः तदेव लक्षणांशपावनात्तर्कयमप्यतथा ७२ " " " "

सप्त०

4

नत्वेनपायातथ्येन नत्वात्मवयोत्वननादिवद्भूतार्थत्वेन १४ उगतः दगिद्रः १७

३३

केनमत्सुर्गहस्येनधर्माश्रित्यनिर्जितः इत्येतत्सर्वमावह्यतेनापिचपार्थिवः ३ भीष्मउवाच अत्रापुदाहरंतीममितिहासंपुरातनंयथास्य
 र्गहस्येनधर्माश्रित्यनिर्जितः ४ मनोः प्रजापतेराजन्निह्वाकुरभवत्सतः तस्यपुत्रशतंजज्ञेत्पतेः सूर्यश्चमः ५ दशमस्तस्यपुत्रस्तदशाश्वीनामभा
 रत माहिष्मत्सामभद्राजाधर्मात्मासत्यविक्रमः ६ दशाश्वस्यसत्त्वासीद्वाजापरमाधार्मिकः समेतपसिदानेचयस्यतितरतंमनः ७ मदिराश्व इति
 त्वातः पृथिव्यांपृथिवीपतिः धनुर्वेदेववेदेचनिरतोयोभवत्सदा ८ मदिराश्वस्यपुत्रस्तद्युतिमान्नामपार्थिवः महाभागोमहातेजासहासत्वो
 महावतः ९ पुत्रोद्युतिमतत्त्वासीद्वाजापरमधार्मिकः सर्वलोकेषुविख्यातः सुवीरोनामनामतः १० धर्मात्माकोषवांश्चापिदेवराजश्चाप
 रः सुवीरस्यपुत्रोभूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ सुदुर्जयइतिख्यातः सर्वशस्त्रभक्तांवरः दुर्जयस्येन्द्रपुत्रः पुत्रोऽभूत्सहस्रयुतिः १२ दुर्योधनोना
 ममहानाजाराजर्षिसत्तमः तस्येन्द्रसमवीर्यस्यसंग्रामेषुनिवर्तिनः १३ विषयेवासवत्तस्यसम्यगेवप्रवर्षति रत्नेर्द्वेनैश्चपुत्रभिः १४ सस्येष्वा
 पिष्टयज्विवैः १४ नगरंविषयश्चास्यप्रतिष्ठातृदाभवत् नतस्यविषयेचाभूत्कृपाणोनापिदुर्गतः व्याधितोवाकृशोवापितः स्मिन्नाभूत्कारः क्वचि
 त् १५ सदह्निगोमधुरवागनक्त्युर्जितेन्द्रियः धर्मात्मानानशंसश्चविकांतोथाविकल्पनः १६ यद्वावरातीमेधावीब्रह्मणः सत्यसंगरः न
 चावमंतादाताचवेदेदेदंगपारगः १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

२० चक्रेकामयामास २१ असवर्गः अह्नवियः नदिस्ततिनद्यमिच्छति २२ विततेत्रेतापिस्ताभ्येनष्टः अहर्निंगतः २३ कायंपातः २४ दिशंश्चिगांविजयताविनेत

दृगभयम्

नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ तस्माज्जितेन दानं दानं कन्या गती वलोचना नाम्ना सदृशं नाराजनं
रूपेण वसुदेवना १० तादृशं पाननारीषु भूतपूर्वापुषिष्ठिरुयोधनसतायां हरवर्णिनी २० तामग्निश्चकमेसाहाद्राजकन्यां सदृशं भत्वा च त्रा
त्यगो राजन वरपामास तं नृपं २१ दृष्ट्वा सवर्णाश्च ममायमिति पार्थिव नदित्सतिसुतां तस्मै तां विप्राय सदृशं २२ ततोऽप्यवितते यज्ञेन शोभ
द्वयवाहनः ततः उष्टैः खितो राजा वाक्यमाह हिनां स्तरा २३ उक्तं मम किं तस्मात् भवतां वाहिजर्षभाः येन नाशं द्रुगामाग्निः कृतं कुपे रुषे
शिव नराख्यं दुःकृतं नो स्तिपेनाग्निनीशमागतः भवतां वायवामख्यं तत्वं नैतद्विमृष्यतां २४ तत्र राजो वचः श्रुत्वा विप्रालेभरतर्षभ नियतावाग्यताञ्चै
व पावकं शरणं ययुः २५ तान् दर्शयामास तदा भागवान् हव्यवाहनः स्वस्त्यं दीप्तिमत्कृत्वा शरदकी समधुतिः ततो महात्मा तानाह दहनो ब्राह्मणार्थं
भान वरयाम्मात्मनोऽपि दुर्योधनसतामिति २८ ततस्ते कल्पमुत्पाय तस्मै राज्ञे न्येवेदयन् ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चित्रभानुना २९
ततः स राजा तच्छ्रुत्वा वचनं ब्रह्मवादिनां अवाप्य परमं हर्षतथेति प्राह बुद्धिमान् ३० अपाचत ततं शुक्लं भगवंतं विभावसं नित्यं सन्निध्य मिह ते वि
व्रभानो भवेदिति तमाह भगवानग्निरेवमल्विति पार्थिवं ३१ ततः सान्निध्यमयापि माहिषा न्यां विभावयोः दृष्ट्वि स ह देवेन दिशं विजयता तदा ३२

मिश्रता

32

二

11

11

11

100

11

10

आहृतं न वे वा सो य स्यां स्ता ३३ वसो धीरां संतनां घृतधारां ३४ गर्भेषु त्रहने ३५ ह्यथां सहितं सदृशं वक्रां दृष्टो दरे वक्रो उपमा सा दृश्यं यम्य स एतौ दृशदृशोपमः ३६

ततस्तोमसले कृत्य कन्यामाहृतवासवां ददौ दुर्योधनो राजा पावकाय महात्मने ३३ प्रतिजयाहवाग्निराजकन्यां सदृशनां विधिना वेददृष्टेन
वसो धीरां मिवाध्वरे ३४ तस्या हृषेण शीलेन कुलेन वपुषा श्रिया अभवत्सीति मानमिगीर्भे वा स्यामनोदधे ३५ तस्यां सप्तभवस्य त्रीनाम्नाग्नेयः
सदृशिनः सदृशिनस्तु हृषेण पूर्यो दृशदृशोपमः ३६ शिशुरेवाध्यागात् सर्वपरं ब्रह्म सनातनं अथोद्यवान्तामन्यो नृगस्यामीति तामहः ३७ तस्या
प्योद्यवती कन्या पुत्रश्चोद्यवती भवत तामोद्यवानददौ तस्मै स्वपमोद्यवतां सतां ३८ सदृशनाय विदुषे भायीर्यदेवरूपिणो सगृहस्थाश्च मरुतस्त
या सह सदृशिनः ३९ कुरुक्षेत्रे वसद्वाजन्नोद्यवत्या समन्वितः गृहस्थश्चावनेष्यामि मृत्युमिषे वसप्रभो ४० प्रतिजामकरोद्दीमान्दीमते जावि
शांपते तामथोद्यवती राजन्स पावकस्ततो ब्रवीत् ४१ अतिथेः प्रतिकूलं तेन कर्तव्यं कथंचन येन येन च तस्येत नित्यमेव त्वया तिथिः ४२ अ
प्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्यविचारणा सततं तं मम सदा हृदि संपरिवर्तते ४३ गृहस्थानां च सश्रीणानां तिथेर्विद्यते पां प्रमारां पदिवामोह
वचने मम शोभते ४४ इदं वचनमव्यया हृदित्वं धारयेः सदा निष्क्रान्ते मपि कल्याणितया संनिहितेन घे ४५ नातिथिस्तेव मंतव्यः प्रमारां य
वहंतव तव ब्रवीदोद्यवती तथामूर्द्धि कृतां जलिः न मे त्वद्वचना किं विन्न कर्तव्यं कथंचन ४६ ॥ ॥ ॥ ॥

गृहस्थश्च गृहस्थश्च ४० प्रतिजामेवाह अतिथेति ४१ आत्मनः शरीरस्य ४३ प्रमारां हितज्ञापकं ४ किं विन्न कर्तव्यं इति न अपि कर्तव्यमेव ४६ ॥ ॥ एव ०

५१
 एष्टतः तस्यासङ्गरेह न्यगमतसदागाहस्थिकाले तद्व्याहरणकाले ४७ ब्राह्मणः तद्व्याहृतः ५१ तामिति सततस्तद्वदानं ५२ गङ्गाजकन्ये ५३ छेद्यमातः प्रजे

जिगीषमाणात्तुहेतुदामस्यः सदर्शने एष्टतो न्यगमतसदाजनं ध्यानेषीतदामदा ४७ इध्मांर्धतगतेतस्मिन्निप्रवेसदर्शने अतिथिब्रह्मणाः श्री
 मांस्तामाहौघवतीतदा ४८ अतिथ्यं कृतमिच्छामित्वाद्यववर्तिनी प्रमाणां यदि धर्मस्तेरहस्याश्चमसंमतः ४९ इत्युक्तातेन विवेकागजपत्रीय
 शस्त्रिनी विधिना प्रतिजयाहवेदोक्तेन विज्ञापने ५० आसने वैवपाद्यं च तस्मै दत्वा द्विजं पे प्रोवाचौघवती विप्रकेनार्थः किं दत्तामि ते ५१ तामब्रवी
 ततो विप्रो राजपत्री सदर्शनां त्वयामयार्थः कल्याणिनिर्विशं कैतदाच ५२ यदि प्रमाणां धर्मस्तेरहस्याश्चम संमतः प्रदानेनात्मनो राज्ञिकर्त्तु
 मर्हसि मे प्रियं ५३ सतयाच्छेषप्रानोत्तैरीक्षितैर्नृपकन्यानां न्यमात्सप्रदानात्सतमाववेवर्द्धिजः ५४ सातगजसतास्मत्वाभर्तुर्वचनमादितः
 तथेति लज्जमाना सा तमुवाच द्विजर्षभं ५५ ततो विहस्यति प्रीयः सा चैवोपविवेश ह संस्मृत्य भर्तुर्वचनं गृहस्थाश्चमकाङ्क्षिणाः ५६ अथेध्यान
 मुपादाय सपावकिरुपागमत सत्यनारीदभावेन नित्यं वंधूनि वान्वितः ५७ ततस्त्वाश्चममागम्य संपावकस्ततस्तदा तां व्याजहारौघवती द्वांसि
 पा तेति चासकृत ५८ तस्मै प्रतिवचः सा तभर्तुर्वचनं प्रददौ तदा कारभ्यां तेन विवेकागृष्टा भर्तुर्वचतामती ५९ उच्छिष्टास्मीति मन्यानाल
 जिता भर्तुर्वच च त्वं श्रीभूताभवत्साध्वीनचोवावाथ किंचन ६० अथ तां एतरेवेदं प्रोवाच सदर्शिनः क्वासासाध्वी क्वासापातागरीय
 यः किमतो मम ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ममानः ५५ भर्तुर्वचनं येन येन तेष्वेतनिसमेव सदातिथि अथात्मनः प्रदानेन ते कार्यविचारोति पूर्वोक्तं ५५ विवेश गृहमिति शेषः विहस्येत्प्राहः स इति पाठः स्पष्टार्थः ५६ अथोपपत्ति
 नीत्यादिस्थाहस्येति पठ ६१ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥

शैलेगामुत्तारिधर्मवत्ता २१ अर्हेनेति अर्धवतीनामनदीभविष्यतीतिशेषः २२ योगोहीति योगसिद्धेयसिद्धेयमतः शरीरीहयंकरीष्यतीत्यर्थः २४ पंचेति स्थूलभूतामतिक्र

स्वरेगाविषः शैलेगात्रीलोकाननुनश्यन् उवाचैतन्धर्मज्ञं पूर्वमासंयनामतः ७६ धर्मोहमस्मिभद्रेतेजितासार्थितवानघ प्राप्तः सत्सं
 तेजात्वाधीतिमेषमात्वपि विजितश्चत्वयामत्युपयोग्यतामनुगच्छति रंघावेधीतवसदात्ययवशीकृतः ७८ नवालिशक्तिद्वैलोको
 कस्यचित्सहस्रोत्तम पतिवतामिमांसाधीतवोदीक्षितमस्युत ७९ दृष्टितात्वदुर्गोरेषापतिवतगुणैस्तथा अथप्यापरिदेव्यात्तथातत्रा
 न्यथाभवेत् ८० एषाहितपसासेनसंपुक्ताव्रतवारिनी पावनार्थचलोकस्पसरिष्टेष्टाभविष्यति ८१ अनेनचैवदेहेनलोकांस्त्वमिह
 पत्समे अर्हेनौघवतीनामत्वामर्धेनानुयास्यति ८२ शरीरेगामहामागयोमीत्यस्यवशेस्थितः अनयासहलोकांश्चगतासितपसार्जितान्
 ८३ पत्रनावत्तिममेतिशाश्वतांस्तान्मनातनान् अनेनचैवदेहेनलोकांस्त्वमभिपत्स्यते निजितश्चत्वयामत्युपैश्वर्यवतवोत्तमं पं
 चभूतान्यतिक्रान्तः स्ववीर्याच्चमनोजवः ८४ ग्रहस्थधर्मेगानेतकामकोधौचतेजितो फेहोगगश्चतद्रोचमोहोदोहश्चकेवलः ८६ त
 वशुश्चयाराजन्मजपञ्चाविनिर्जिताः भीष्मउवाच शुक्लानांतसहस्रेगावाजिनारथसुत्तमं पुक्तं परस्वभगवान्वासवोप्याजगामतं ८७
 मत्स्यगत्तावलोकाश्चजिताभूतानिपंचव बुद्धिः कालोमनोव्योमकामक्रोधोतथैवच ८८ ॥ श्रीरामगामतारकं ॥ ॥ श्रीरामायनम्

मप्रातिवाहिकानसहस्रभजमपातलोकांस्वाप्त्यसीत्यर्थः ८५ एतन्नित्यपिराजत्वातराजतामातत्वाहामसंयोधनं ८७ बुद्धिस्तादावपिजितेत्पुनर्योगः ॥ ८८ ॥ ॥ ॥

दा०
१७

आस्थापिकातात्पर्यमाह तस्मादिति ८१७ क्रतुशतेनापितत्वं किं ततोऽधिकमित्यर्थः यद्वा तत्क्रतुशतेनेति प्रथमाहृतीययोऽस्यास्य हेतुः न क्रतुशतप्रपितत्वं मित्यर्थः ८१८
अतिथिः यो न पश्येत्तस्मै दुष्कृतं दत्त्वा ८१९ वृक्षमृतामतिमिच्छता ८२० द्वितीयोऽध्यायः ब्राह्मणं ५ अचीकस्यात्मजस्य वा अतीगन्तुमिच्छति योऽर्थं सोऽजीगर्तुमिच्छति सौ यव

तस्माद्गृहाश्रमस्य स्यात्तान्यहैव न मतिवै अनेतिथिं न रथाद्यमनसैतद्विचारय ८१७ अतिथिः पूजितोऽपि दुष्प्राप्यते मम साश्रुभं न तत्क्रतुशतेना
पितृस्य मातृस्य मनीषिणाः ८१८ पांचतन्त्रिणि मासाद्यशीलाद्यं यो न पूजयेत् सत्त्वा दुष्कृतं तस्य पुण्यमादाय गच्छति ८१९ एतत्ते कथितं पुत्रमया
स्वातमनुत्तमं यथा हि विजितो मत्सुर्गहस्येन पराभवत् ८२० यं पश्यस्य माप्यमिदमाख्यानमुत्तमं वृक्षमृतामि मंतव्यं सर्वदुश्चरितापहं ८२१
इदं च कथयेद्विद्वानहमहनिभारत स्वदर्शनस्य चरितं पुण्यपात्नोक्तानवाप्नुयात् ८२२ इति दानधर्मस्य दर्शितोपाख्यानं २ अधिष्ठित उवाच
ब्राह्मणं पतिरुः प्राप्सं विभिर्वर्गैर्नराधिप कथं प्राप्सं महाराज कृत्रियेण महत्तमा १ विश्वामित्रेण धर्मात्मन ब्राह्मणान्वनर्यभ श्रोतमिच्छामि
तत्त्वेन तन्मे वृहि पितामह २ तेन त्वमितवीर्येण रावमिष्टस्य महत्तमः हतं पुत्रशतं सद्यस्तपसा पिपितामह ३ यात्तु धानाश्च वृहवोराह
सातिग्रतेजसः मयुना विष्टदेहेन सृष्टाः कालांतको यमाः ४ महाकुशिकवंशश्च वसुधैव कुटुम्बकः स्यापितो नरलोके स्मिन् विद्वान्ब्राह्मण
संस्तुतः १ अचीकस्यात्मजश्चैव मुनः शेषो महानपाः विमोहितो महामवात्स्यमुत्तमस्य पागतः ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मिसरिषि मशानपापरोतं तस्य हवयः पुत्राश्चासुः सुतः पुत्रः सुतः शेषः सुतो लोकास्तस्मिन् सुतः शेषस्य पिताः जीगर्तु इत्यवगमात् कन्यांत एभिः प्रायेण वा इदं कथं ६ ॥ राम
१७

मत्तंगस्य ब्राह्मणं ब्राह्मणस्य वंशालस्य पथमहतापितयसा ब्राह्मणस्य शयं जातं तथैवैतन्ममभाति त्वं यथा जातं तथा वदस्व १८ स्थाने पुनः कथं ब्राह्मणमासवात्तिष्ठामि त्रितिशेषः १९

एतत्तत्त्वेन मे जातं सर्वमात्मा तमहमि मत्तंगस्य पथा तत्त्वं तथैवैतद्दृष्टमे १८ स्थाने मत्तंगो ब्राह्मणं नालमदूरतर्षभ वंशालयो नौ जातो हि कथं
ब्राह्मणमासवान् १९ इति दानधर्मे विश्वामित्रोपाख्याने ३ भीष्म उवाच अयं तोषार्थं तत्त्वेन विश्वामित्रोपयापरा ब्राह्मणा त्वं गता तव स
र्थित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये वैवाजमीदो नाम पार्थिवः वभ्रुभ्रातृश्रेष्ठयत्वा धर्मभक्तां वरः २ तस्य पुत्रो महाना सोऽनुज्जुर्त्ता मनोरेश्वरः
उहितत्त्वमनुषासंगो गायस्य महात्मनः ३ तस्यात्मजस्त्यगुणः सिंधुद्वीपो महायशः सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्विनाकाशो महाबलः ४ वद्वभ्रातृ
सत्तनयः साहाहर्षश्चापरः कुशिकस्तस्य तनयः सहस्राहसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमार्गविर्नाम जनेश्वरः अपुत्रः प्रसवेनाथी
वनवासमुपावसत ६ कन्याजज्ञे सतातस्य वने निवसतः सतः नाम्ना सत्यवती नाम हृषेणा प्रतिमा भुवि ७ तां वद्रे भागविः श्रीमंश्चावनस्यात्मसं
भवः अचीक इति विख्यातो विपलेन पतिस्थितः ८ सतातप्रदौतस्मै अचीकाय महात्मने दीदृशति सत्त्वा वैराधिः शत्रुनिवहृण ९ प्रत्या
ख्यापुनर्याति मव्रवीद्वाजसत्तमः शुल्कः प्रदीपतां मच्छाततो वत्ससि मे सता १० अचीक उवाच किं प्रयच्छामि ते दत्तं भूयुल्कमहं न
५ उहितवृत्त्यसंभक्तो मा भूजत्र विचारणा ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रितीयः श्रुतां ब्राह्मणेषु पित्रा धित्वं संवदृष्टं गेव जावत्तं केत्वं वा ४ वद्वभ्रातृश्रेष्ठ ५ प्रसवेन सोमाभिषवति मित्रेन च र्थीपत्रीर्यो ६ सतातसोमाभिषवोपलक्षिताद्यज्ञातवत्पद्व्य
विहितात्रीदृशीवतवासयोगोवकस्याजज्ञे ७ श्रीगविः भगो गेवियं ९ वत्ससि उवाहेन प्राप्ससि १० असंभक्तो निःसंशयः ११ ॥ ॥ ॥ ॥

एकतः एकं १२ आदित्यं अदितेः १३ १४ छंदश्च २० वरेणापुत्रं ते ह्यस्मात्पुत्रो ग्रहेण २१

गाधिस्रवाच चंद्रश्चिप्रकाशानां हयानां वातरं हसं एकतः श्यामकर्णानां महस्वदेहिभागव १२ भीष्मववाच ततः सभृगुशाहिल शु
वनस्यात्मनः प्रभुः अव्रवीदुक्तं देवमादित्यं पतिमं भूमं १३ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसां सहस्ववातवेगानां भिक्षुं देव
सत्तम तथेति वरुणो देव आदित्यो भृगुसत्तमं उवाच यत्र ते छंदस्तत्रोपास्यंति वाजिनः १४ ध्यातमात्रं च कीकेन हयानां चंद्रवर्चसां गंगान्तात्स
मुत्तस्यो महस्व विष्णो जप्तं १५ अद्वैतं कुरु स्रग्गंगापातीरमुत्तमं अश्वतीर्थं तदद्यापि मानवैः परिचक्ष्यते १६ ततो वै गाधयेता तसहस्व
वाजिनो शुभं अचीकः प्रददौ पीतं शल्काद्यं तपतां वरः १७ ततः सविस्मिन्नो राजा गाधिः शापभयेन च ददौ तं सलं कृत्य कन्यां भृगुसत्ताय
वै १८ जग्राह विधिवत्पाणिं तस्मात्प्रसूयि सत्तमः सा च तं पतिमासाद्य परं हर्षमवाप ह सत्तमो यच्च ब्रह्मर्षिस्तस्मात्पुत्रेन भातः छंदया मा
सचैवैनां वरेणावरवर्णिनी २१ मात्रे तत्सर्वमाचख्यो मा कन्या राजसत्तम अथ तां ब्रवीन्माता सतां किंचिदवाप्नुवी २२ ममापि पुत्रि
भतीते प्रसादं कर्तुमर्हति अपत्यस्य प्रदानेन समर्थश्च महता तपाः २३ ततः सा त्वरितं गत्वा तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् मातृश्विकीर्षितं राजन् च कीकतामया
ब्रवीत् २४ गुणावंतमपत्यं सा अचिरञ्जनपिष्यति मम प्रसादात्कन्या गिमा भजे श्रायो न्यथा २५ तव वैवर्ग्या आधीपुत्रवत्स्यते महान् अ
स्मद्देशकरः श्रीमान् सत्यमेतद्वीमिने २६ आत्मा तावमाश्चत्यं त्वं वदस्व मुदुं वरं परिषजेयाः कल्याणितत एव स वाश्यथः २७ ॥

२०० एवौपपन्नायाः भर्तुः सर्वधातृर्वेपपन्तायाः गुणसत्त्वेनयासायाः तवभवेयेहपाहंगरीपसीत्यर्थः ४३ कृत्रियः कृत्रियवदुग्रकर्मा ४४ ॥ ॥ ॥

चरुहपमिदं चैवमंत्रस्तंभुविस्मिने त्वंचमाचोयभुंजीतंततः उवाववास्पथः २८ ततः सत्यवतीन्ष्टामातं प्रत्यभाषत पट्टचीकेनकथितंतच्चाव
 स्यौचरुह्यं १९० तामुवाचततोमातासतांसत्यवतीतदा उचिष्ट्वौपपन्तायाः कुरुष्ववचनंममः १० भर्तृपिण्यदत्तस्तेचममंमंत्रपास्तुतःए
 तंप्रयच्छमत्तंमदीयंत्वंगहागाच ३१ व्यत्यासंरुह्योश्चापिकरवावशुचिस्मिने यदिप्रमाणंवचनंमममातुरनिदिने ३२ स्वपत्नंविशिष्टंहिमर्विच्छ
 त्पनाविलं अक्तंभावाताचात्रकृतमेवंभविष्यति ६३ ततोमेतच्चरौभावः पादपेचसमथ्यमे कथंविशिष्टोभ्रातामेभवेदित्येव विंतय ३४ तथाच
 कृतवस्योतेमातासत्यवतीत्वमा अथगर्भावनुप्रासेउभेतेवैयुधिष्ठिर ३५ दृष्ट्वागर्भमनुप्रासांभाषंस्त्वमहानृषिः उवाचतांसत्यवतीउममिना
 भृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासेनोपयुक्तस्तेचस्यक्तंभविष्यति व्यत्यासः पादयेचापिस्वयक्तंतेकृतः शुभे ३७ मयाहिविष्वयद्रुहस्तत्त्वचरौमन्तिवेशि
 तं कृत्रवीर्यंविमकलंवरैतस्यानिवेशितं ३८ त्रैलोक्यविख्यातगुणंत्वंविष्वज्जनपिष्यसि साचकृत्रंविशिष्टंवैततएतत्कृतंमया ३९ व्यत्यासस्त
 कृतोयस्मात्त्वयामावाचनेशुभे तस्मात्साव्राह्मणंश्रेष्ठंमेतातेजनपिष्यति ४० कृत्रियंतस्य कर्माणांत्वंभदेजनपिष्यसि नहितेतत्कृतंसाधुमातृत्वेहेन
 भाविति ४१ साधुत्वाशोकसंतसापपातवावर्तिनीभूमौसत्यवतीराजनछिन्नेवसचिरालता ४२ प्रतिलम्पचसासंज्ञांशिरसापणिपत्यच उवाचभा
 यमिहिरंगाधेयीभार्गवर्यभं ४३ प्रसादयंत्यांभाषीयांमपिब्रह्मविदांवर प्रसादंकुरुविष्वेनमेत्यात्सत्रियः सतः ४४ ॥ ॥ ॥

६० विश्वात्मजा इति कृत्रियात् ब्रह्मवादिनः कथमुत्पत्त्याशङ्क्य ह त्रीकेनेति च गौर्द्वैत्रैवाहितं अतः कृत्रवीजो द्वयस्यापि ब्राह्मणत्वाभोज्ञात् वीजापेक्ष

कामंममोयकस्मैवैषोत्रोभविमहीति न तमेस्मात्ततो ब्रह्मन्नेषमेदीयतां वाः ४५ एवमस्त्विति होवाच स्वांभार्यसि महातपाः ततः सा
जनयामास तमदग्निं स तं शुभं ४६ विश्वामित्रं चा जनयद्गविभार्या यशस्विनी त्रयेः प्रसादात् जनेद्रब्रह्म वैवर्ह्यवादिनं ४७ ततो ब्राह्मणा तं
पातो विश्वामित्रो महातपाः कृत्रियः सो ण्यथ तथा ब्रह्मवंशं प्रकारकः ४८ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवंशविवर्धनाः तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्र
कर्त्तार एव च ४९ मधुच्छंदश्च भगवान् देवराजश्च वीर्यवान् अहीराण्यश्च कुंतश्च वभुः कालयथ तथा ५० पाञ्चवल्क्यश्च तस्य वि ४
यास्युर्गोमहाव्रतः उत्तकोयमहन्तश्चतुर्थिः सैधवायनः ५१ बलुजंश्च भगवान् गेलवश्च महानृषिः ऋषिर्वज्रस्तथा त्वातः सालंकायन
एव च ५२ लीलां व्योना रदश्चैव तथा कुर्वीमुखः स्मृतः वाउलिर्मुशलश्चैव वज्रो ग्रीवस्तथैव च ५३ अंग्रिको नैर्कैव शिलाशृपः शितः शुचिः ६८
वक्रकोमास्तंतयो वातघ्नो थाश्वलायनः ५४ श्पासायनो धर्मागर्णश्च नावालिः सश्रुतस्तथा कारोषिरयमंश्रुतः परपौरवतंतवः ५५ महानृषिश्च
कपिलस्तथर्षिताडकायनः ५५ तथैव चोपाहनास्तथर्षिश्चासुरायनः ५६ मारुमर्षिर्हिराणाहो जंवारि विधवायणिः सस्ति विभृतिः सतश्च स
रहन्तु तथैव हि ५७ अगलिर्न विकश्चैव कं पेयो जुयनौ तथा नवतंतर्वकनखं सेयनो यतिरेव च ५८ अंभो हस्तश्चासुमत्स्यः शिरीषीचाथना
दंभिः ऊर्जयोनिस्तपेक्षी च नारदी च महानृषिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे मुनयो ब्रह्मवादिनः तथैव कृत्रियो राजन विश्वामित्रो महातपाः
या संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथा हि द्वावाग्निदण्डोभवेत् ६० त्रीकेनेति ब्रह्मपरमेतत्तु धिषिर एतज्ज्ञे सर्वमाख्यातं तत्त्वेन भरतर्षभ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥
वीजंभः कदली कांसे तन्निमुदाहरंति न ब्रह्माणं कृत्रियायेत्यपः कोपायेत्यपः कोपापि सभ्यत विश्वामित्रस्तत्तासि मां त्रीवृद्धौ दनाश्रुतात् ६२ ॥ ॥ ॥ ॥

तपसाज्ञानदृष्ट्या १५ तां प्रीतिं हरेत्ततो हार्द २१ अनुकोशयुक्तापित्वा वैफल्यं तन्मनश्च विशेषः २५ संशयात् संशयं प्राप्य अतः संशयच्छेदित्वा २४ अद्यत्रयसामर्थ्याकाले २६ संभवसमये

अथष्टः षष्ठः पादः सप्तममभिवाद्यंतम् स्वागतं देवराजत्वं विज्ञातत्वं तत्पसामया १४ ततो दशशताहोरासाधुसाधितिभाषितं अहो विज्ञानमित्येकं म
नसा एजितस्ततः १५ तमेवं शुभकर्मणां शुभं परमधार्मिकं विजितत्वा पितां प्रीतिं पश्यन् वल्लभः १६ निष्पन्नफलं शुभं शरणं पतत्रि
णां किमर्थं सेवसेव हं पदामहद्विद्वन् १७ अन्येपि बहवो ब्रह्माः पञ्चसंछन्तकोट्याः शुभाः पृथ्वा संचारा विद्यंते स्मिन्महावने १८ गता षष्ठ
मसामं गीहोरासारं हतश्चिपं विमृश्य प्रज्ञया धीरा जहीमं स्थविरोऽमं १९ भीष्म उवाच तदुपक्रान्त्य धर्ममिच्छा युक्तः शक्ये राभाषितं सहीधमिति
निश्चयसी नो वाक्यमुवाच ह १९० अनतिक्रमणीयानि देवतानि शवीपते यत्र भक्तवत्सलान्निबोधसराधिप २० अस्मिन् हं दुमेतातः सा
धुभिश्च गौयुतः बालभावेन संगुप्तः शत्रुभिश्च न धर्षितः २१ किमनुकोशयैकल्यमुत्पादयसि मे नद्य आनन्दं साभियुक्तं सप्रभक्तं सानन्दं गम्य
च २२ अनुकोशो हि साधुनां महद्दुर्मसलं हृणां अनुकोशश्च साधुनां सदा प्रीतिं प्रयच्छति २३ त्वमेव देवतैः सर्वैः पृच्छसे धर्मं संशयान्
अतस्त्वं देवदेवानां साधिपत्येऽतिष्ठितः २४ नाहमेमां सहस्राहं दुर्मसं त्याज्यं पितृविगतं समर्थमुपजायमानं त्रयेयं कथमर्थवै २५ तस्य वाक्ये
न सोऽप्येन हर्षितः पाकशासनः शुक्रं प्रोवाच धर्मात्मा आनन्दं सेततोऽपि २६ वरं हृणां धेति तदा सच वरे वरं शुक्रः आनन्दं संपरो नित्यं तस्माद्दत्तं संभवं २७

अथ पंचविंशत्वे

२७

२७

२७

२७

२७

११ कर्मदोषः प्रावत्यदौर्वलेपसंहरति प्राप्यतरति १२ मानुष्यात्मानुष्यमुद्यंभ १३ लभतेऽपि यमिति सर्वस्यः १४ शिष्टाचारोपिकर्मणां प्रावत्येमानमित्याहपेतेति १५
ननु निश्चितं १६ अकृतेति केवलं देवं निष्कलमित्यर्थः २० नतथेति देवदोषोऽपि हि कीदृशः ससह पुरुषकारदोषोऽपि परलोकाहानिदुरन्तेत्यर्थः अन्येनयापेन

अथ मेन कर्मणा मोक्षं दुःखं पायेन कर्मणा कृतं फलति सर्वत्र नाकृतं भुज्यते क्वचित् १० कृती सर्वत्र लभते प्रतिष्ठां भाग्यसंगुतां अकृती लभ
ते नृपः कृते ह्यारवसेवते ११ तपसा ह्यसौभाग्यं रत्नानि विविधानि च प्राप्यते कर्मणा सर्वे न देवादकृतात्मना १२ तथा स्वर्गश्च भोगाश्च नि
ष्टया च मनीषिता सर्वे पुरुषकारेण कृते न हो पलभ्यते १३ ज्योतीषिं विदशाना गायत्र्या च ह्यकीमास्तताः सर्वे पुरुषकारेण मानुष्यादेवतांगताः
१४ अर्थो वा मित्रवर्गो वा ऐश्वर्यं वा कुलान्वितं श्रीश्चापि दुर्ध्वमाभोक्तं तथैवाकृतकर्मभिः शौचेन लभते विप्रः कृत्रियो विक्रमेणात वैश्यः
पुरुषकारेण ह्यदः सुश्रूषया श्रियं १६ नादातारं भजन्त्यनिहन्ती वं नापि निष्क्रियं नाकर्मशीलं नाभ्युत्तं तथा नैवातपस्विनं येन लोकास्त्वपः सृष्टा
दैत्याः सर्वाश्च देवताः सप्त्यभगवान्निष्पुः समुद्वेत्तप्यते तपः १८ त्वेत्कर्मफलं तस्यात्तर्वमेवाफलं लभेत लोको देवं समालङ्क्य उदासी
नो भवेन्नत १९ अकृत्वा मानुषं कर्म यो देवमनुवर्तते हथाप्राप्तिं संप्राप्य पतिं लीवमिवांगता २० न तथा मानुषे लोके भयमस्ति भुक्ता
अथ यथा विदशलोके हि भयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तदेवमेवाववर्तते न देवमकृते किंचित्कस्य चिद्वाहमर्हति २२ ॥

२१ अकृते कर्मभावे सति आकस्मिकनिधिलाभादावपि किंचित्कर्मस्त्विवेति भावः २२

पथेति स्थानानिर्द्देशादिलोकाश्चानित्याः दृश्यंते ताराहृदि जां देवानां मधः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं स्थास्यति देवमपि कर्मनले मेवेत्यर्थः २३ व्या
पारं पुण्यरूपं यंति अनुमोदंते उग्रं धर्मविघ्नकरं २४ विग्रहो वैरं तथा हि ऋषीणां तपसि देवा विघ्नमावर्तिष्यन्त्यवनाक्षयं द्वादीनामपि स्रवं कुर्वतीति सौकन्ये प्रसिद्धं यद्यप्येवं कर्मपर
त्वे देवधीराणामस्ति तथापि अदेवं देवाभावो न वक्तुं शक्य इत्यर्थः २५ अत्र माना माह कथमिति पतौ यस्मादेवं प्रवर्तते तस्य कर्मणोऽपि देवं विना कथमुत्पत्तिः स्यान्न कथं मपि पुण्यवन्तस्त्वथ

पथा स्थानान्यनित्यानि दृश्यंते देवतेषुपि कथं कर्मविना देवं स्थास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवता तिलोके स्मिन् व्यापारं पंतिकस्य चित्त
व्यासंगं न नयं त्ययमात्माभिभवशंकया २४ ऋषीणां देवतानां च सदा भवति विग्रहः कस्य वाचा तद्देवं स्थाप्यतो देवं प्रवर्तते २५ कथं तस्य
समुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते एवं त्रिदशलोकेऽपि प्राप्यंते बहवो गुणाः २६ आत्मैव स्यात्मानो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः आत्मैव स्यात्मानः सा
हीकृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतं चाप्यकृतं किं कृतं कर्मणि सिद्ध्यति स कृतं दुः कृतं कर्मन यथा र्थं प्रपद्यते २८ देवानां शरणां पु
रणं स र्दं पुण्यैरवाप्यते पुण्यशीलं न प्राप्य किं देवं प्रकुरिष्यति २९

वि२

मै प्रवर्तते यमो ह्यपुण्यं वदते अन्यथा सर्वेऽपि धर्मं प्रवर्तन्ति त्वर्थः एवं लोकवदेव स्वर्गोऽपि गुणाः भोगाः यथा बह्वधनो भूयसा वाणिज्येन मूयां संलामं च भजेनेतर इति वदेत इति भावः २६ आ
त्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनत्वेऽपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यप्राप्तेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्राप्तिरन्यते वापमपि पुण्येनेति तयोः फलं यथोक्तं स्वर्गं न संकंवा न प्राप्तोतीत्य
र्थः २८ शरणां गृहं पौत्यस्तनोः पराधः श्वस्तेनेन सत्कारेणापनीयते एवं मपि पुण्यंति शयान्ति हन्यते इत्यर्थः २९ ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥

पा२

राम०

१४

अत्रैवाथैह्यंतानाहपरेस्मादिना ३१ विपर्ययेपिदृष्टंतामाहअथेति ३२ मिथ्याभिधानेनपुनश्चक्रतिप्रमाणमित्येवंह्येगारमातलसाममेतलमधोभासं ३५ पापमपितेतीपसं
नदीयायैसाहशक्रमेतिह्याभ्यांवरगांदिनस्त्रीह्यगारुपंकर्मकृत्वाप्रस्थितइतिसंबंधः ३७ पुणामपिकेयांचित्तत्राणांयेत्याहगोप्रदानेने ककलामत्वंसरत्वं ३८ प्रीतिदापं

पुणपपातिविभ्रष्टश्चावितः पतितः क्लितौ पुनरारोपितः स्वर्गदौहित्रैः पुणपकर्मभिः ३० पुनरवाश्चराजर्षिर्द्विजैरमिहितः पुण से
लक्ष्मिबिख्यातः स्वर्गप्राप्तोमहीपतिः ३१ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैः सत्कृतः कोशलाधिपः महर्षिशापात्तोदासः पुनयादत्तमागतः
३२ अश्वत्थामाचरामश्चमुनिपुत्रौधनुर्दुरौ नगच्छतः स्वर्गलोकंसकृतेनेहकर्मणा ३३ वसुधैतृशतैरिष्ट्वाद्वितीयश्चवासवः मिथ्या
भिधानेनैकेनरसातलतलेगतः ३४ बलिर्वैरोचनिर्वज्रोधर्मपाशेनदैवतैः विह्वलः पुनयकारेणापातालमदनः कृतः शक्रस्योज्ञ
स्यचरगां प्रस्थितो जनमेजयः द्विजस्त्रीणां वधं कृत्वा किंदैवेन नृवारितः ६६ अज्ञानाद्वासां हत्वा सृष्टो बालवधेन च वैशंपायनविप्रर्षि
ः किंदैवेन नृवारितः ३७ गोप्रदानेन मिथ्याचब्राह्मणोभ्यो महामते पुनरगश्चराजर्षिः ककलामत्वंमागतः ३८ धुंधुमारश्चराजर्षिः स
त्रेष्टेवतंगतः प्रीतिदायं परित्यज्य सखापसगिरिव्रते ३९ पांडवानां हतं राज्ञं धात्रीरष्टैर्महाबलैः पुनः प्रत्याहृतं वैवर्णदेवाद्भुजसंश्रया
त् ४० तपोनियमसंपुक्ता मुनयः संसितव्रताः किंतेदैववलाच्छापमुत्सृजंतेन कर्मणां ४१ " " " "

देवैर्देववरं सखापसन्नफलं नासवानित्यर्थः ३९ नदैवातप्रत्याहृतमपितभुजसंश्रयादेवेत्यर्थः ४० किंदैववलाच्छापमुत्सृजंतेन कर्मणां नृपितकमीरौवोत्सृजंतेन तदैवलादित्यर्थः ४१

पापं पापिनेषति सर्वेष्वर्थादिकं गुणात्तं लोके प्राप्य उपेत्यावितं उत्तजते इति योजना तथा वा भागकः दैवेन दत्तं कर्मणा नाशितमिति एतदेव स्पष्टयति लोभेति ४२ देवस्य कर्मधी
नत्वमाह ह्यम्यायेति ४४ कर्महीनः पाकरत्यादावधृत्तः सनिहितपातालस्य निधिं नित्ययुक्तः अजनादिमाधनो युक्तः ४५ व्यपगुणः स्वभावोपपत्तरेक्तं व्यप
गतमिति पाठेऽपि स एवार्थः विधनत्वात् नैरस्य क्तमपि साधुं कर्मणा सदाचारेणानिमित्तेन अहैकषिणा देवाः संश्रयंते स्वं स्वभागार्थमुपजीवंतीत्यर्थः ततश्च श्रेष्ठैः फलैरेतं योतयंतीत्या
ह भवतीति विशिष्टत्वमेवाह वद्विति समुद्ध्या उपेत्ये गृहीति गृहं वद्वत्त्वमार्थपितृवनमवनाभं श्मशानगृहत्वं च मराणां च मरैः ४६ विकर्मा कर्महीनः न च फलं तस्मादिकं न

पापमुत्तजते लोके सर्वेष्वप्यसुदुर्लभं लोभमोहसमापन्नं न दैवं प्रापते नरं ४२ यथाग्निः पवनोद्भूतः ससूक्ष्मोऽपि महान् भवेत् त
था कर्मसमायुक्तं दैवं साधुविवर्द्धते ४३ यथा तैलकृयाद्वीयः पद्मासमुपगच्छति तथा कर्मकृया दैवेषु पद्मासमुपगच्छति ४४ विपल
मपि धनौघं प्राप्य भोगान् त्विषोऽपुस्तबद्धनशक्तः कर्महीनो हि भोक्तुं सनिहितमपि चार्थं दैवतैरक्षमाणां पुस्तबद्धमहात्मप्राप्नुते नित्य
युक्तः ४५ व्यपगुणमपि साधुं कर्मणा संश्रयंते भवति मनुजलोका देवलोको विशिष्टः बुद्धतरसममृद्ध्या मानुषाणां गृहाणि पितृवनम
वनाभं दृश्यते चामराणां ४६ न च फलति विकर्मा जीवलोके न दैवं व्यपनपति विमार्गिना त्ति दैवे प्रभुत्वं गुह्यमिव कृतमग्र्यं कर्म संयाति दैवं
नयति वद्वत्तमग्र्यं कर्म संयापुस्तबद्धकारः संचितस्तत्र तत्र ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्राप्नोति नापिकेव दैवं विमार्गिना मिनेतरं व्यपनपति विमार्गिना अत्यत्र नयति अतएव दैवे प्रभुत्वं नास्ति किंतु दैवकर्तृकर्म संयाति पुस्तबद्धकारमनुमानति गुह्यमिव दैवस्यार्थः अतएव
पुस्तबद्धकारः पत्रपत्रविषये संविषये संचितः सम्यगुद्दिष्टः तत्र तत्र दैवं नपति अविर्भावयति पुस्तबद्धकारेण सिद्धये लोको दैवानुक्त्वा देतस्ति इति वद्वतीत्यर्थः गुह्यमित्यत्र
उपहतमदीनं कामकारेण दैवमिति पाठे कामकारेण उच्छ्रयापत्रपुस्तबद्धकारः संचितस्तत्रैव दैवं अदीनं मनुपहतं चेति नपति लाययतीत्यर्थः ४७ ॥ श्रीरामायनम् ॥ श्रीरामनामताके एम०

संक्षेपसम्यक्योगज्ञानाः नुमस ४८ तनुकृपिपुर्जन्यायेन दैवापेक्षा कर्मसिद्धिर्न कर्मपेक्षं दैवमिति प्रत्यक्षं तत्कथं विपरीतमुच्यते शक्याह अभिनिदैवस्य प्राक्कर्मणाः अ
 भुत्यानेन्यापारेद्विविधः संचितरूपेणावच्छान्तः भोगार्थसमारम्भसो द्वितीयः तत्र समारम्भेन उच्छान्तेन तदनुकूलेन कर्मणा च ऐहिकं फलं प्राप्नुयात् विधिनाशास्त्रेण कर्मणा च
 तदनुसारिणा स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् दैवाधीनो भोगः कर्माधीनः संवय इति निश्चयः कृष्णदावपि दैवपतीकृतां कापुस्तकं कर्म सेवनादिनापि फलस्योत्पादपितं शक्यत्वादिति भावः
 ४९ अथायः ६ अहिषनेतोतमीवारीनज्ञानादुःखं स्वदेखनं दत्तापि हारानतिघीन्मुदर्शनवार्चयन १० ब्राह्मणं दुर्लभं ज्ञानं न विश्वामित्रनिदर्शनात् आदर्शं स्पृशे

एतत्ते सर्वमाख्यातं मया वैमुनिसत्तम फलं पुरुषकारस्य सदा संक्षेपतत्त्वतः ४८ अभुत्यानेन दैवस्य समारम्भेन कर्मणा विधिना क
 र्मणा चैव स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् ४९ इति आनुशासने पर्वणि दानधर्मे दैवपुरुषकारनिर्देशो नाम ६ युधिष्ठिर उवाच कर्म
 णां वसमस्तानां शुभानां भरतर्षभ फलानि महतां श्रेष्ठवद्भिर्परिपृच्छतः १ भीष्म उवाच हेतते कथं पिष्पामिपन्मां पृच्छसि भारत रह
 स्यं पृच्छीतां तत्तच्छृणु युधिष्ठिर यागतिः प्राप्यते येन पेत्तभावे विरेप्सिता २ येन येन शरीरेण पद्यत्कर्म करोति यः तेन तेन श
 रीरेण जन्तुफलं मुपाप्नुते ३ यस्यां यस्यामवच्छायां यत्करोति शुभाशुभं तस्यां तस्यामवच्छायां भुंक्ते नन्मनिजन्मनि ४ ॥ ॥ ॥

धर्मरतिः शुकवत्सितः २ दैवेतरकृते देह इति धर्मेति पत्नवान धर्माधिकारे परस्त्रो धर्मो धमुनिनोचने ३ धर्मात्स्वत्वं भवतीत्युक्तं तत्र को धर्मः किं फलं इति जिज्ञासु युधिष्ठिर उवाच क
 र्मणामिति १ गतिः फलं येन कर्मणा प्रेम्भावे मरणोत्तरं देहं तरयासौ २ येन तेन मनसा कृतं कर्मणाः फलं मनसैव स्वप्राप्तौ भुंक्ते कायेन कृतं फलं कायेनैव येनैव
 भुंक्ते जायते अविनश्यः ३ अवच्छायां वा ल्ययौवनादिरूपायां आयुधनापदिवा ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नेतिनाशेनैष्यत्वं अत्यर्हः साक्षिणमभावे हि कृतवृथैव स्यान्नतस्तत्वे इति भावः ५ दद्यादभागतप्येति शेषः ६ महत्प्रपञ्चितं ७ दानघृण्यधर्माणां फलान्ग्रहस्थंसिलेष्टिपादिना ८
योगात्सगतिर्योगयुक्तविन्दे ९ एकशपीव्रह्मचर्यवान् १० वीरश्चासतेस्मिन्निति वीरसमनंरणादिशमुपेत्य वीरशयां तत्र दीर्घनिद्रां च प्राप्य वीरस्थानं स्वर्गलोकं पञ्चपागतो भवति स्येह

हृसंरघा १

ननसैति कृतं कर्म सदापवेदियैरिह तेत्यस्माद्विगो नित्यं षष्ठ्यात्मा तथैव च ५ वक्तुं दैवान्मनोदयां च मूर्तां अनुव्रते उपसीत स यज्ञः
पंचदक्षिणाः ६ यो दद्यात्परे क्लिष्टमन्त्रमध्वनिवर्तते आतापा दृष्टपूर्वीयतस्य पुण्य फलं महत् ७ स्थंडिलेषु शयानानां गृहाणि शयनानि
च वीरवल्कलसंघीते वासां स्पभरणानि च ८ वाहनानि च यानानि योगात्मनितयोधने अग्नीनुपशयानस्य यज्ञः पौरुषमेव च ९ रसानां
प्रतिसंहारे सौभाग्यमनुगच्छति आमिषप्रतिसंहारे पशून्पुत्रांश्च विंदति १० अवाकृशिरात्पोलं वेदुदवासं च यो वसेत् सततं चैकशापीयः
स लभेते सितांगतिं ११ पाद्यमासनमेवाथ दीपमन्त्रं प्रतिश्रुत् दद्यादतिथिपूर्जार्यं स यज्ञः पंचदक्षिणाः १२ वीरस्य न वीरशय्यां वीरस्थान
मुपागतः अक्षयात्तस्य वै लोकाः सर्वकामगमास्तथा १३ धनं लभेत् दानेन मौनेनाज्ञां विशास्यते उपभोगोश्च तपसा ब्रह्मचर्येण जीवितं
१४ रूपमैश्वर्यमारोग्यमहिंसाफलमश्रुते फलमलाशि नो रज्यं स्वर्गः पराशिनां भवेत् १५ प्रयोपवेशिनां राजन्म सर्वत्र सत्त्वमुच्यते गवाधः
शाकदीक्षायां स्वर्गो गामी रणाशनः १६ त्रिपत्त्रिषवरांस्तत्वावापं पीत्वा कृतं लभेत् स्वर्गं सत्येन लभते दीक्षापाकुलमुत्तमं १७ ॥ ॥

यात्कोकाह्वयः १३ आज्ञान्यविच्छिन्नामितिशेषः तपसाकृद्गुह्या जीविनंआयुः १४ शकदीह्याशकमात्राशननिपमे १५ द्वियः द्वियंयस्तेत्यर्थः अहंसंकल्पंससर्गकल्प
मिति यावत्तदीह्यापत्तेन १६ " " " " " " " " " " " "

ताम्र०
१६०

सदाग्निः अविच्छिन्नाग्निहोत्रः पुनर्गमयन्नादिमंत्रं पादोत्तरेमेससाधनंतपोविशेषः अनाशकेहितमितमेध्याशनेः नएनेवा १८ द्वादशवार्षिकांहीक्षापोउपवासव्रतार्थहीराद्या
होत्रं व्रतंचपयोब्राह्मणास्वव्रतंयवाग्रजन्मस्यामिह्नावैश्येतिश्रुतिपदं अभिषेकंद्वादशवार्षिकंतीशोरनंवावीरछानात्वर्गदपिविशिष्यतेब्रह्मलोकयदमेतद्वयमित्यर्थः १७

सलिलासीभवेद्यत्सदाग्निः संस्कृतोद्भिजः मनुसाधयतोराज्यं नाकपृष्ठमनाशके १९ उपवासंचदीक्षांचअभिषेकंचपार्थिवे कृ
त्वाद्वादशवर्षाणिवीरस्यानादिशिष्यते १७ अधीत्यसर्ववेदान्वैसद्योतुः स्वाहिसुच्यते मानसंहिचरन्धर्मस्वर्गलोकमुच्यते २०
यादुस्तपजादुर्मतिभिर्पानजीर्यतिजीर्यतः योसौषारांतिकोरोगस्तान्तरह्मांतपजतः सखं २१ पथाधेनुसहस्रेषुवत्सोविंदतिमातरंएवंपृ
र्वेकतंकर्मकर्त्तरिमनुगच्छति २२ अवोधयानानियथापुष्पाणिचफलानिच स्वकालेनानिवर्त्ततेतथाकर्मपुराकृतं २३ जी
र्पतिजीर्यतः केशादेताजीर्यतिजीर्यतः चक्षुः श्रोत्रेचजीर्यतेतस्मैकानतजीर्यते २४ पेनपीराणातिपितरंतेनपीतः प्रजापतिः पीराणा
तिमातरंयेनपृथिवीतेनपूजिता येनपीराणात्पपाध्यायंतेनस्माद्वत्सपूजितं २५ सर्वेतस्पाहताधर्मायस्येतेत्रयआहताः अनाहतास्तप
स्येतेसर्वास्तस्माफलाः क्रियाः २६ वैशंपायनउवाच भीष्मस्तद्वचः श्रुत्वाविस्मिताः कुक्षपंगवाः आसनपृष्ठपृष्ठमनसः प्रीतिमंतोभ
वंस्तदा २७ यत्तंत्रेभवतिहथोपपन्नमानेयत्सोमेभवतिहथामिष्यमाणो यच्चाग्रौभवतिहथामिष्यमाणे तत्सर्वंभवतिहथामिधीय
माने २८ इत्येतद्विषयाप्रोक्तमुक्तवानस्मिपद्भिर्भो शुभाशुभफलप्राप्तौकिमतः श्रोतमिच्छसि २७ इतिदानधर्मकर्मफलिको
पाठ्याने ७ ॥ ॥ राम
मिथ्यावादिनेप्रवर्तीसर्धः २८ पासेषासंघं २९ ज्ञम्याय

कापिकंधर्ममुक्तावाचिकमाह अधीयसेति २० मानसंधर्मविहरणोत्तियेति २१ मंत्रोच्चारणंनिगीयायर्थहथा सोमाभिषयोदहिणांविनाहथा होमोमंत्रविनाहथा एतेद्विभिर्न्यापंतसंवे

हजिनं संकरं फलाशेति यावत्पृथक्त्वा देवतामृत्यामिन्न फलापेक्षार्थः १६ तेन ब्राह्मणाय धनेन अथ शरपंजरं लिपितं यामिन्न व्यथां प्रामोमीति स्थानुभवं दर्शयति १७ ब्रह्म
 रापो ब्रह्मजातो आसक्तः १८ पापितोऽनुचरस्मै २४ तेजस इति ब्राह्मणादिभ्येतन्नतत्र तेजस्तपसी स्वीयेषकाशयेदित्यर्थः तेतः क्रोधः वलंतपः योगवलं २५ तयोस्तप

न हि मे हजिनं किं विद्मि ते ब्राह्मणो धिह अणुवाय विवास्तूलं विधते साधु कर्मसु १६ कर्मणामनसा वापि वाचा वापि परंतप यन्मे कृतं
 ब्राह्मणो भस्तेनाघनतया स्पृहं १७ ब्रह्मण पश्यति मामेह तपो वाचा स्मितो धितः एतदेव पवित्रेभ्यः सर्वेभ्यः परमं स्मृतं १८ पश्यामि लोका
 नमलां क्षुचीन् ब्राह्मणा पापिनः तेषु मे तात गंतव्यमद्वापवचिरपच १९ यथा भर्त्रा अयोधर्मः स्त्रीणां लोकेषु धिष्ठिर स देवः सा गतिर्वीर्या
 कृत्रियस्तथा द्विजाः २० कृत्रियः शतवर्षी च दशवर्षी द्विजोत्तमः पिता पुत्रौ च विज्ञेयौ तपो हि ब्राह्मणो गुरुः २१ नारी तपस्यभावे वै देवं कु
 रते पतिं पृथिवी ब्राह्मणालाभे कृत्रियं कुरुते पतिं २२ पुत्रवच्चततोरह्या उपास्या गुरुवच्च ते अग्निवच्चोपवर्ष्या वै ब्राह्मणाः कुरुते सत्तम २३
 जज्ञन्मतः सत्यशीलान् सर्वभूतहिने रतान् आशी विषानि वकुडां न्द्विजा न्यस्त्रिरेतदा २४ तेजस्तपसश्चैव नित्यं विभ्येद्यु धिष्ठिर उभे चै
 ते परित्याजे तेजश्चैव तपस्तथा २५ व्यवसापस्तपोः शीघ्रमुभयोरेव विद्यते हस्यः कुक्षामहा राज ब्राह्मणा ये तपस्विनः २६ ॥ ॥ ॥

तेजसो ब्राह्मणः कृत्रियस्तपोर्व्यवसायः फलं अभिभवत्पंशीघ्रं तीव्रं तथापि तपस्विन एवेतान् हस्यन्ते तेजस्विन इत्यर्थः २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

६०
१८

भयः स्यादुभयदंनं वाह्यगायदकोपनात् कुर्यात्भयतः शेषदंनं शेषनशेषयेत् २७ दंडपाणिं पीथागोषु यालोनि संहरि कुर्यात् ब्राह्मणान्द्रक्ष
उभयतः उभयं चेत् शेषं कुर्यात् न तदन्तः शेषं शेषयेदित्यन्वयः हास्यान्त्यान्त्यस्मिन् युक्तं तेज आदि ह्येनानिः शेषेन श्यति किं त शेषं ह्यमाव तां खंडितस्य तस्यावशिष्टं न शेषेन्न शेष

भयः स्यादुभयदंनं वाह्यगायदकोपनात् कुर्यात्भयतः शेषदंनं शेषनशेषयेत् २७ दंडपाणिं पीथागोषु यालोनि संहरि कुर्यात् ब्राह्मणान्द्रक्ष
चतुर्थाह त्रियः परिपालयेत् २८ पितेव पुत्रान् रक्षेथा ब्राह्मणान् धर्मवेतसः गृहे चैवामवेक्षेथाः किं स्विहस्तीति जीवनं २९ इति दान
धर्ममीष निश्चयः ८ युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणानां त्रये लोकाः प्रतिक्रत्य पितामह न प्रयच्छति मोहात्ते के भवति महाद्युते १ एतन्मे तत्त्वतो
बृहद्विधं धर्मं धर्मभूतां वर प्रतिश्रुत्य दुरात्मानो न प्रयच्छति येनराः २ मीष उवाच योनदद्यात्प्रतिक्रत्य स्वल्पं वा यदि वा बहु आशास्तस्य
हताः सर्वास्तीवसेव प्रजाफलं ३ पांशुं त्रिजायते जीवो पांशुं विविनश्यति सतस्मिन्नेतरे यद्यत्तत्कृतं तस्य भारत ४ यच्च तस्य हतं किं
चिद्वृत्तं वा भरतर्षभ तपस्तप्तुमथो वापि संवृतस्योपहन्यते ५ अथैतद्वचनं प्राह धर्मशास्त्रविदो जनाः निशम्य भारत श्रेष्ठ वदथा परमयु
क्तया ६ अपि चोदाहरंती मं धर्मशास्त्रविदो जनाः अश्वानां श्यामकर्णाणां सहस्रेणासमुद्यते ७ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं
पुरातनं शृगालस्य च संवादे वानरस्य च भारत ८ तौ सखा पौ पुत्रा त्वात्मानं मानुषत्वे परंतप अन्यां योनिं समापन्नौ शार्ङ्गली वानरी तया ९
ततः परास्वादेन शृगाल वानरो ब्रवीत् श्मशानमध्ये संवेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् १० किं त्वया यापकं पूर्वकृतं कर्म सदासतां यत्त्वं
श्मशाने मृतकान् दहति कान्ति कुस्मिन्नान् ११ एवं मुक्तः प्रत्युवाच शृगालो वानरं तदा ब्राह्मणस्य प्रतिक्रत्य न पातदुपाहृतं १२ तत्क
ते अपि तन्निरशेषमेव नश्यतीत्यर्थः २८ अस्तीति अभावेन देवमित्यर्थः १९ अथ
यः ८ ब्राह्मणानां ५ निशम्य विचार्य ६ अपि चेति नत्र वापश्चित्तं महत्त्वश्यामकर्णादानं अशकामनुष्ठातमन एतस्यां पेंदुर्गमिति भावः ७ अत्रैव प्रतिक्रत्य तस्य प्रदाने विद्यते १३

राम०
१८

बुवतोऽप्यारुह्य कथां कथयतो मुखात् श्रुतं १५ श्रुतं श्रुतिमिति हासः कृष्णस्य व्यासस्य नगकथां कथयतो वासुदेवस्य वासुखात् श्रुतोऽयमर्थः १५ आशांश्च व्याशांश्च कृष्णं मित्रं मुदिष्टं वा
 वमुक्तेऽस्य कृष्णमुगमिः १८ अगदसंकाशः विकित्तकतस्यः १९ शान्तिरिष्टेन शांत्यासादनेन हेमगारिष्टेमे इति मेदिनी २३ इतः अस्मिन् लोके ब्राह्मणस्य दानपात्रा

भीष्म उवाच अगालो वानरं प्राह पुनरेव नरोत्तम किं त्वया पातकं कर्म कृतं येनासि वानरः वानर उवाच सदा चाहं फलाहारो ब्राह्मणानां सु
 वेगम तस्मान्न ब्राह्मणत्वं हर्तव्यं विदुषामह स मं विवाहो मोक्तव्यो दातव्यं च प्रतिश्रुतं भीष्म उवाच इत्येतद्बुवतो राजन् ब्राह्मणस्य
 मया श्रुतं कथां कथयतः पुराणं धर्मज्ञस्य पुरातनी १४ श्रुतं श्रुतिमया भूयः कृष्णस्य अपि विशांपते कथां कथयतः पूर्वब्राह्मणं प्रतिपादय
 नर्जयं विषयं न हंतव्यं तेषु नित्यशः बालाश्च नावमं न व्याहरिदाः रूपणा अपि १५ एवमेव च मानित्यं ब्रह्मणाः संदिशंति वै प्रतिश्रुत्य भवेद्दे
 यं नाशकार्या हि जोज्जमे ब्राह्मणोऽप्यशया पूर्वकृतपापं धिर्वीपते। सममिहोपयादीतः पावकात्तद्विधः स्मृत १६ ये निरीकृतं संकुहं व्याशया
 पूर्वजा तपा प्रदेह्य हितं राजन कर्म कृष्णमुक्यथा १८ समवहियदात्तष्टेव समाप्रतिनंदति भवत्यगदसंकाशो विषयेतस्य भारत १९
 पुत्रस्यौत्रात्यस्यैव वंधवानसचिवास्तथा परं जनपदं वैवशांतिरिष्टेन योषयेत् २० एतद्विपरमं तेजो ब्राह्मणस्येह दृश्यते सहस्रकिराणसे
 वसवितर्हणीतले २१ तस्मादातव्यमेवेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर यदीच्छेच्छोभनां जातिं प्राप्नुं भरतसत्तम २२ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन क्रवं स्वर्गोऽस्य
 नुत्तमः शक्यः प्राप्तं विशेषेण दातुं हि महती क्रिया २३ इतो दत्तेर्जीवेति देवताः पितरस्तथा तस्मादानानि देयानि ब्राह्मणोऽप्यो विजानता
 २४ महद्भिर्भूतं ब्राह्मणं स्तौयिष्यते वेलायां तनकस्यां चिज्जच्छेद्विषोऽस्य जितः २५ इति तानधर्मैश्चालो वानरसंवादे १० युधिष्ठिर उवाच
 मित्रप्रपन्नकार्यः २४ तार्थमपि ब्राह्मणस्येव त्वाहमहदिति २५ अध्यायः मित्रसौहार्दयोगोऽनुपदेशं करोति यः जात्याधरस्य राजर्षेर्दोषस्तस्य भवेन्न वा १० ॥
 मित्रसौहार्दं सध्यायं ननावायधर्मरहस्यं नदिद्यादित्युक्तं मित्रं उपकारमपेक्ष्य उपकारं सत्तु उपकारमनपेक्ष्य यकतीलो मानकपया देवस्य १ वनहर्तव्यं विषयं न हंतव्यं तेषु नित्यशः बाला

बालावममत्तवादिः कृष्णस्य अपि १० ॥

दा०
१७

इति पाठ्यायस्य उपदेशकर्तुः भाषातेतत्तदापमतिदद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ उक्तं कुरु कुरु वस्यं नाचं प्रति उक्तं च वने जाते भिन्नं ह्यचारिभिः तापसैर्वनिप्रसू ८ ७ पतिमि

एतदिच्छामितत्वेन व्याख्यातं वै पितामह सत्त्वागतिर्हि धर्मस्य यत्र मुख्यं ति मानवाः १ भीष्म उवाच अत्र ते वर्तपिष्यामि शृणु राजन यथा क्र
मं अर्षीणां वदतां पूर्वकृतमासीद्यथा ३ उपदेशो न कर्तव्यो नातिहीनस्य कस्यचित् उपदेशो महान् दोषः ४ पाठ्यायस्य भाष्यते ४
नाध्याययेत् शत्रुमिह तथानैव वनाजयेत् ४ ति दर्शनमिदं राजन शृणु मे भरतर्षभ उक्तं वदने राजन यथा पूर्वयुधिष्ठिर ५ वदाम्यमपदेष्ट
ज्ञपाश्चैहि मवतः शुभे तत्राश्रमपदं पुराणं नानादृक्काणां वतं ६ नानागुण्यलताकीर्णमगद्विजनिषेवितं सिद्धवारणां संपुक्तरसं पृषि
तकाननं ७ अतमिर्वह्निभिः कीर्णं तापसैरुपशोभितं ब्राह्मणैश्च महामागैः सूर्यज्वलनमग्निभिः ८ नियमवतसं पत्नैः समाकीर्णं ति पत्नि
भिः दीक्षितैर्भरतश्रेष्ठपताहारैः कृतात्मभिः ९ तयोध्यायनद्योयैश्च नादितं भरतर्षभ धातुविलैश्च वहुभिर्पतिभिश्च निषेवितं १० तत्र
कश्चित्समुत्ताहं कृत्वा धूदोदयान्वितः आगतो त्याश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ तां हृष्टवामुनिगणान् देवत्यात्महौजसः विधिं १२
विधं १३ दीक्षां संपादय्य तमारुत १२ अथास्य बुद्धिर्भवत तपसो भरतर्षभ ततो ब्रवीत्कुलपतिं पादौ संपृक्ष्य मारुत १३ भवत प्रसादा
दिच्छामि धर्मवर्तं हि जयं तन्मां त्वं भावन्तं कुं प्रव्राजयिष्यमर्हसि १४ वर्णावरोहं भगवन् धूदो जात्यास्मि सत्तम अश्रुषां कर्तुमिच्छामि
प्रपन्ना पप्रसीद मे २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सत्यासिभिः १० दयाचितः सर्वभूतामयदानेन प्रपन्ना कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षां नियमं १२ तपस्येतयः करिष्ये १३ वक्तुं च विगंतवजगतावित्यसंस्पृष्टं प्रव्राजयिष्ये

॥ १५ ॥

ताम०
१७

लिंगसन्धासि विद्मंसेव कस्य तव प्रत्यानधिकारप्रयुक्तं १२ आत्मनः विपदि हेय कस्य क्रिया स्वस्वधर्मस्य त्वांगलिंगधारणानिधिकारे पि पागसात्रे सर्वस्वाधिकारत उतं पणीशा

कुलपतिस्तवाच न शकामि ह श्रेष्ठे गालिङ्गमाश्रितवर्तितं आस्यतां पदिने बुद्धिः शुभानि रतो भव १६ शुश्रूष पापरां ह्यो कान वास्पतिन संशयः १७
भीष्म उवाच एवमुक्तास्तमुनिना समुद्रो विजयन्त्य कथमत्र मया कार्यं ब्रह्मार्पणं च मे १८ विज्ञातमेवं भवत् करिष्ये प्रियमात्मनः गत्वा श्रम
पदाहू मुदजं कृतवांस्तमः १९ तत्र वेदी च मृत् निवेदेव तापतना निच निवेश्य भरत श्रेष्ठ नियमस्थो भवन्तु निः २० अभिषेकांश्च नियमान् देवता
पतेनेषु च वलिं वक्तुं वाहुता च देवतास्तमयाजयत् २१ संकल्पति यमो येनः फलाहारो जितेन्द्रियः नित्यं सान्तिहिताभिरुग्धैर्धूमिः फलेस्तथा
२२ अतिथीभूजयामास यथावत् समयागतान् एवं हि स महान् कालो व्यतिक्रामत स्पवै २३ अथास्पमुनिर्गच्छत् संगत्या वै तमाश्रमं संपृज्य स्ना
गतेन र्षिर्विधिवत् समतोषयत् अनुकूलाः कथाः कृत्वा यथागतमपृच्छत् तत्राभिः परमतेजस्वी धर्मात्मा संसितव्रतः २४ एवं स वदुःशतस्य श्रुत्वा
भरतर्षभ सो गच्छ दाश्रममरुधिः शूरेन्द्रं नरर्षभ २५ अथ ते तपासं शूरेः सो ब्रवीद्भरतर्षभ पितृकार्यं करिष्यामि तत्र मे नुग्रहं कुरु २७ वारमिसे
वतं विप्र उवाच भरतर्षभ अविर्भूत्वा समुद्रं कृतमर्थैः पाद्यमानयत् २८ अथ दर्भाश्च वन्याश्च ओषधीर्भरतर्षभः पवित्रमासनं वैवस्वर्षा च त
मुपाययत् २९ अथ दक्षिणामाहृत्य हवीं चरमशैर्षिकीं कृत्वा मम्यापतो हृष्ट्या तं शूरेन्द्रमधि रववीत् ३० कुरुष्वैतां पूर्वशीर्षा भवन्ती दक्षुः सः
अधिः स च तत्कृतवानशूरेः सर्वे यदृषि रववीत् ३१ यथोयदिष्टं मेधावी दर्भा र्घी दिर्यथा तथं हव्यकव्यविधिं कृत्वा मुक्तं तेन तपस्विना ३२ ॥ ॥

तां १२ वेदाप्रज्ञार्थं मिश्रयतां च २० अभिषेकानि संख्यांस्तानामि २१ संकल्पस्य नियमो नियमः विज्ञातवृत्तिनिरोध इति यावत् तत्र उच्यते २९ हवीं चरमशैर्षिकीं त्र्यास न कुर्वीत यत्र

20

अपिणापित्कार्येवसवधर्मयथेस्थितः पित्कार्येकृतेचापिविस्तरमह ३३ अथदीर्घसकालसप्ततयनशूद्रतायमः वनेपंचत्वमगमत्सकृ
तेनवतेनैव ३४ अजायतमहाराजवंशेसवमहाद्युतिः तथैवसंषितानकालधर्ममवापह ३५ परोहितकुलेविप्रआजातोभरतर्षभ एवंतौत
वसंभतावुभौपुद्गमुनीतदाक्रमेणावर्हितौचापिविद्यासकुशलावुभौ ३६ अथर्ववेदेदेवेवभवर्षिः सुनिष्ठितः कल्पप्रयोगेचोत्पाते
तिथेचपरंगतः ३७ सांख्यैवैवपराधीतिसप्तैवैव्यवर्हितः पितृपरतेचापिकृतशौचरूपाथिवः ३८ अभिषिक्तः पृथ्वीभीराजपुत्रः सपा
थिवः अभिषिक्तेनअभिषिक्तः परोहितः ४० संतंपरोधायसत्वमवसद्वरतर्षभः राजंशशासधर्मैरायताश्चपरिपालयत ४१ पृथाहवाचनेनि
तंधर्मकार्येषुचासकृत उत्समयन्वाहसचापिदृष्टाराजापरोहितं ४२ एवंसवद्वृशोराजनपरोधसमुपाहसत लक्षपित्वापुरोधास्तवद्वृश
स्तंराधिपं ४३ उत्समयंतंवसतंतंदृष्टासौमन्यमाविशतअथयूनेपरोधास्तसहारासमागतः ४४ कथामिश्रकूलाभीराजानंचाभ्य
पराययतंततोब्रवीन्तरेदंसपरोधागतर्षभ ४५ वरमिच्छाम्यहंत्येकंत्वयादत्तंमहाद्युते राजोवाच रोवेराज्ञेशतंदद्यांकिमुतैकंदिजोत
म लेहाश्चवद्वृमानाश्चनारूपदेयंहिमेतव ४७ परोहिउवाच एकंवैवरमिच्छामियदित्थंमिपार्थिव प्रतिजानीहितावत्त्वंसत्यं दृष्टवान्
तं ४८ भीष्मउवाच वाटमित्येवतंराजाप्रत्यवाद्युधिष्ठिरयदि सास्वामिवक्ष्यामिअजानन्नत्वंसंवदे ४९ परोहितउवाच पृथाहवाच
नेनितंधर्मैकृत्येषुचासकृत शान्तिहोमेषुवसदाकिंत्वहमसिवीक्ष्यामं ५० ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

३३

9

५७ मत्कृतस्य मत्कृतस्य ६७ विपर्ययेण मत्कृतोपहंजातिस्मरणेनातः मुनिरापित्वं पुरोहितो जात इति वैय्यासै न मत्स्यदेवं ६० भवति ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

पुनः

सत्रीदं वैभवति हिमनो मेहसतात्वायाममयाणापितो राजन्नामयावक्तुमर्हसि ५१ स्वयं कर्तारो ह्यत्र न ते हास्यमकारणं कौतूहलं मे सभृशं तत्वे
न कथस्वमे ५२ राजोवाच एवमुक्ते त्वया विषयदवाद्यं भवेदपि अवश्यमेव वक्तव्यं मृगायै कमना हि ज ५३ पर्वदे हे यथा वृजंतं तन्निबोध हि ज्ञोत्तम
जातिं स्मराम्यहं ब्रह्मवधानेन मे मृग ५४ अहो ह मभवं पर्वं तपसा भूषणं युतः कषिह्यत पाखं च तदा भर्हि ज्ञि सत्तम ५५ धीयता हितदा ब्रह्म
समानुग्रहवद्विनापित्कार्ये त्वया पृष्ट्विपदेशः कृतो नद्य ५६ हृष्यादभैषु हवे च कवे च मुनि सत्तम एतेन कर्मदोषेण पुरोधा त्वमजायथा
५७ अहं राजा विषेद्रपशकालस्य ययं मत्कृतस्योपदेशस्य त्वया वासमिदं फलं ५८ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मस्य हसेत्वा हि ज्ञोत्तम नत्वा परि
भवन्नहमपहसामि गुप्तमवान ५९ विपर्ययेण मे मत्स्यस्तेन संतप्यते मनः जातिं स्मराम्यहं मत्तत्वां प्रहसामिवै ६० एवं तवो ग्राहित उपदेशेन प
नाशितं पुरोहितत्वमत्स्यपतस्त्वत्पुनर्भवे ६१ इतस्त्वमधमामन्यां प्रायोनिष्प्राप्स्यसे हि ज गृह्यतां द्विगो विप्रसतात्मा भव सत्तम ६२ श्रीश्र
उवाच ततो विप्रश्चो राजा तविप्रो दानामनेकशः ब्राह्मणोभ्यो ददौ विज्जं भूमिं ग्रामांश्च सर्वशः ६३ कृत्वाणि वीत्वीचत तोयथोक्तानि हि तोत्तमैः
तीर्थीनिवापि गत्वा वैदानानि विविधानि च ६४ दत्वा गाश्चैव विप्रेभ्यः दत्तात्मा भवदात्मवानतमेव चाश्रमं तगत्वा च चारविपलं तपः ६५ ततः
मिष्टिपराधीनो ब्राह्मणो राजसत्तम संमतश्चाभवत्ते कामाश्रमे तत्र वासिनां ६६ एवं प्राप्सोम हत ह्यक्षु मपि स नृपसत्तम ब्राह्मणो न न वक्तव्यं
तस्माद्दृगाविरोजने ६७ ब्राह्मणाः हविष्यवैश्यास्तु योवर्णा हि जातयः पूतेषु कथयन्नाजन ब्रह्मणो न प्रदुष्यति ६८ तस्मिन् हि स्मिन् वक्तव्यं क
स्य चित्किंचिदग्रतः सत्समागति हि धर्मस्य दुर्ज्ञेया ह्यस्य तात्तमिः ६९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

二

श्रीः ५५५

कथ्यपितमध्यः श्रीः हंसोदर्यादिशोभातद्युतापञ्चनसमृद्धिः पश्येत्स्यते १ पश्येत्स्यत्तद्विषयमित्यपह्न्यते २ उपसेवसेसेगततरगादिरूपेणसन्तिष्टमेध्वेयोहीपसौदय
शौर्यादिरूपेणउत्सवेवसन्ति ३ देव्याहविनाया ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४

राम०

22

प्रगल्भवाग्मिनिदत्तचनतसेदेवपरेदेवासधननिषे ६ नृशंसवर्गेतिशृङ्गारभाषिणिअसयेअसयावति ७ तेजः शौर्यमत्वंबहिः मन्नतविशिसप्ररुषेप्रगुत्तम

न^३
प्रीतुवाच वसामिनितं सुभ^{११} गोप्रगलेह्नेन कर्मणि वर्त्तमाने अक्रोधनेदेवपरेकृतज्ञेति तेंद्रियेनित्यमुदीरसित्वे ६ नाकर्मशीले
पुरुषेवसामिननालिकेसांकारिकेकृतज्ञे नभित्तवृत्तेन नशंसवर्गेनचापिचौरैनागुरुष्वस्ये ७ येचाप्यतेजोबलमत्त्वमानाः क्लि
शंति कुप्यंति च पत्रतत्रैवतिष्ठा मितथाविधेषु नरेषु संगुसमनोरथेषु ८ पञ्चात्मानि प्रार्थयतेन किंचिद्यश्च स्वभावोपहतां तरात्मा ते
वत्पसंतोष^{१०} परेषु नित्यनरेषु नाहेनि वराभिसम्पक् ९ स्वधर्मशीलेषु वधर्मवित्तहृदोपसेवानिरते वदां तैर्हतात्मनिहंति परे सम
र्थे कानासशांतासतथावलास १० सत्यस्वभावार्जवसंपुजासवसामिदेवहिजज्ञकासु प्रकीर्णाभागादामनपेक्षकारिणी सदाव
भर्तः प्रतिकूलवादिनीम् ११ परस्ववेश्माभिरतामलज्जामेवंविधांतां परिवर्ज्यामि याम्योक्तामवलेहिनीं च यपेत धैर्यं कलहप्रि
यांच १२ निद्राभिभूतां सततं शयानामेवंविधांतां परिवर्ज्यामि सत्यासु नित्यं विपदर्शितास सौमाप्युक्तास गुरावित्तास १३
वसामिनारीषु प्रतिव्रतास कल्याणशीलास विभूषितास या निषुकन्यास विभूषणेषु यज्ञेषु मेघेषु च वृष्टिमस्य २४ वसामि फुल्ल्यास
च यद्भिनीषु नृजववीथीषु वशासदास गतेषु गोष्वेषु तथासनेषु सरसफुल्लौत्पलयंकजेषु १५ नदीषु हंससतनादितासु कौचावघुष्ट
नोरनोरप्येषु अन्तस्थापतंसदर्शयति तादृशेषु ८ स्वभावेसावेसावेमो
घोपहतवित्तदसर्थः स्वधर्मेति सार्द्धश्लोकः ११ ययानिर्दयाश्चोक्ताश्च प्रविताश्च वलेहिनासु प्रकीर्णैलेलिह्यते सदा कुहामित्यर्थः १२ यानादिसंरमणीयेषु सर्वेषु वसामीत्यर्थः

ह०

२२

यस्मिन्नितिलह्मोऽश्रुपाया एतदस्यर्थः १८ भावेन आदरेण शरीरभूता शरीरवती १९ नाहमिति नाशयणादस्य त्रयस्य हि द्विरूपेणैव वसामिनोऽपि गोत्वस्य २० १ अध्यायः
११ स्त्रीपुंल्लिङ्गाभ्यां ते सवर्हते धर्मयशोर्थकामैरिति कामसुखद्विपिनस्त्रीवत्त्वस्तीत्युक्तं तत्र स्त्रीसु मयि ह्या कामसुखद्विपितीति लङ्माकामेन कामिस्यः पतिमसौ लङ्मावद्धा

श

वसामि नित्यं सवहृदकासमिहैर्गतेऽपि कुलितोदकासमन्ते गजे गोवृषभे नरे द्रुपिहासने सत्यसुखेऽपि नित्यं १९ यस्मिन्ननो ह्यवभुजं न होति गोव्राह्मणं
चात्रि ति देवताश्च कोले च षष्ठीर्बल्यः क्रियते तस्मिन् न गृहेति तमुपे मिवाप्तं १८ स्वाध्यायनित्येषु सदा द्विजे यद्वात्रे च धर्माभिरते सदैव वैशेषे च क्ल
ष्पाभिरते वसामि न देवेषु शान्तिर्युक्ते नाशयणे ते कस्य नावसामि सर्वेणाभावेन शरीरभूता तस्मिन् हि धर्मः समहान्ति विष्टो ब्रह्मण्युतावा
त्र तया प्रियत्वं १५ नाहं शरीरेण वसामि देवि नैवं मया शक्यमिह भिवात्तं भावेन यस्मिन्निवसामि पंसि सवर्हते धर्मयशोर्थकामैः २० इति दान
धर्मेऽस्त्रीसुक्तिगीतं वादः ११ उविष्ठिरुवाच स्त्रीयुंसयोः संपयोगे स्पर्शः कस्याधिको भवेत् एतस्मिन्तं शये राजन यथा वदस्व मर्हसि १
भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं प्रगतं भंगात्त्वेन शक्यमप्यथा वैरमभस्य २ परं भंगात्त्वेन नाम राजर्षि रिति धार्मिकः अपत्र
ः पुरुषस्याप्यत्रार्थे यत्तमाह रत् ३ अग्निष्टुतं स राजर्षि रिति द्विष्टं महाबलः आयश्चित्तेषु मर्त्यानां पत्रकामेषु वेद्यते ४ इंद्रो ज्ञात्वा तं तं पत्रं म
हाभागः सरेष्टारः अंतरंतं स राजर्षे रिति द्विष्टं हियतात्मनः ५ नैवैवाप्यात्तरं राजन मददशं महात्मनः कस्य चित्त्वथ कालसमगयां गतवानूपः ६

पुत्रयातायादस्य व्यायतास्य सशः कोपिकं सवर्हते वैरमूलमाहाप्तेऽपि नित्यं विगता तस्मिन् मोघिष्टो मेघेऽपि न तत्र संप्रिर्विस्तृत्यते सवपत्रदरा सुपत्रविमंत्रवरात्तिवपदः जातः ताम०
सवर्हते द्विष्टं वेदं स प्राधासाभावात् ४ यत्तं कृतमिति शेषः ४५ ६ " " " " २२

२३ मनुत्तादृशः स्त्रीगणाश्चगताः १४ कर्कशत्वादपः पुरुषगणाः २५ केनतिमिन्नेनमेममह्यत्वमभवदिति संवेकः १६ स्त्रीकृतः इदं गह्वी त्वं प्रापितः १७ प्रत्ययघतमर्त्तनेन
 द्याः १

इदं संतारमित्येव शक्रो न पममोदयत एकाश्चैनवरानर्षिर्भ्रातृरंद्रेणामोहितः ७ नदिशो विंदत नयः कृत्तिपासादितिलदा उत्तश्चेतश्च वैराजन
 शुभतस्माद्वितो नपः ८ सरोपशपत्तमचिरं शृणो परमवारिणा सोवगात्समात्तातपायपामासवाजिनं ९ अथपीतोदकं सोऽश्वं वृद्धे वधो
 नपोत्तमः अवगात्ततत्तातत्तत्र मूलत्वमवासवान् १० आत्मानं स्त्रीकृतं दृष्ट्वा वीरितो नपसत्तमः चिंतानुगतमवृत्तिमावाकुलं द्रियवेतनः
 ११ आरोहिष्ये कथं त्वं कथं पाप्मा मिदं पुरं इष्टेनाग्निपुताचापि उवाचांशतमोऽसं १२ जातं महाबलानां मेतास्य वक्ष्यामि कित्वहं दारयुवा
 त्मकीपेषु पौरजानपदेषु च १३ मनुत्वं वतत्पुं वविक्रवत्वं तथैव च स्त्रीगणाश्चपिभिः प्रोक्ताधर्मतत्त्वार्थदर्शिभिः १४ व्यायामे कर्कशत्वं
 वीर्यं च पौरवेगणाः पौरुषं विषनष्टं वै स्त्रीत्वं केनापि मे भवत १५ स्त्रीभावात्पुनरुच्यंते कथमारोदुमुत्तदे महतात्त्वयत्नेन आसत्यं श्वनरा
 धिपः १६ पुनरायात्पुंतातस्त्रीकृतो नपसत्तमः पुत्रादागश्च मत्पाश्च पौरजानयदाश्नुते १७ विंत्तिदं त्विति विज्ञापविस्मयं परमं गताः अथो
 वाचसराजर्षिः स्त्रीभूतो वदतां वरः १८ मगयामहं निर्यातो वलैः परिहृतो वृद्धं उद्भूतः प्राविशद्योगमद्वैतं दैवचोदितः १९ अष्टव्यं त्वसद्यो
 एयां तस्मात्तौ नष्टचेतनः सरः ससुविं प्रत्यमपश्यं पक्षिभिर्हीतं २० तत्रावागहः स्त्रीभूतो दैवेनाहं कृतं पुरा नाम गोत्राणि चाभाष्य दाराणां
 मंचिगांतया २१ आह पुत्रांस्ततः सोऽयं स्त्रीभूतः पार्थिवोत्तमः संप्रीत्याभुत्पतां गत्यं वने पाप्मा मिपुत्रकाः २२ एवमुक्त्वा पुत्रशतं वन
 मेव जगाम ह गत्वा चैवाश्रमं सात्तापसं प्रपद्यते २३ तापसेनास्य पुत्राणामाश्रमेऽप्यभवच्छतं अथ सादायताने वीरिपुत्रानभाषते २४
 स्त्रीकृतवती २५

दा०

23

२६ स्त्रीविराजतेतद्विराजितपत्रयासिहपुत्रपकारसवजातोस्त्रीत्वहतासकारइत्यर्थः ३५ स्वरूपांगांस्वप्नेवत्पंयेद्यौतेषां ३६ विप्रःस्त्रीयाःस्त्रीभूतस्यमेमम ३७ इन्द्रहिष्टेन

पुरुषत्वे सताप्यं स्त्रीत्वे चेशतं सताः एकत्र भुज्यन्तं गन्धमात्रभावेन पुत्रकाः २५ सहिताभ्यातरस्तेयराज्यं भुजिरेतदा तानहृष्याभ्यातभावेन भु-
जानान्नाभ्यमुन्नमं २६ चिंतयामास देवेन्द्रो मन्युर्नापि हतः उपकारेण राजयैः कृतो नापकृतं मया २७ ततो ब्रह्मणारूपेण देवराजः शतक्र-
तः भेदयामास तानात्यानां रवैर्हृयात्मजान् २८ आहूणानां तिस्रो भ्रात्रमप्येकस्मिन् पितः सताः राज्यहेतोर्विवदिताः कश्यपस्य सप्तसराः २९
२९ संप्रभगास्वनापत्यास्तापस्येतेरेसताः कश्यपस्य सप्तसराश्चैव अष्टाश्वसतास्तथा ३० उष्माकं पैतृकं राज्यं भुज्यते तायतात्मजैः इंद्रेशभे-
दिता जितपुट्रे मन्युमया तपत् ३१ ततश्च त्वाजापसीचापिमंतप्रापसरोदह ब्राह्मणाश्च यताम्येततामिंद्रोयात्त्वमश्नत ३२ केन दुःखेन
संतसारोदिषित्वं वरुणने ब्राह्मणो तंततो हृष्यामास्त्रीकस्तुण्डमब्रवीत् ३३ उत्राणां देशे ते ब्रह्मन् कालेन विनिपातिते अहं राजा भवं वि-
षतत्रपुत्रशतं मम ३४ समुत्पन्नं स्वरूपाणां पुत्राणां ब्राह्मणोत्तम कदाचित् न गयां यात उद्धांतो गृहे ते वने ३५ अवगाटश्च सरसि स्त्रीभूतो
ब्राह्मणोत्तम पुत्राणां ज्येष्ठपुत्रोऽप्यवनमस्मितो गतः ३६ स्त्रियाश्च मे पुत्रशतं तापसेन महात्मना आश्रमे जनितं ब्रह्मन् नीतं तन्नगरं मया
३७ तेषां च वै समुत्पन्नं कालयोगेन वै द्विज एतच्छुचाम्यहं ब्रह्महृदेन समं भुजा ३८ इंद्रस्तां दुःखितां दृष्ट्वा अब्रवीत् सखं वचः पातु दुः स-
हं भद्रं मम दुःखं त्वया हतं ३९ इंद्रद्विष्टेन पततामामना ह्युषिष्ठितं इंद्रो ह मस्मि दुर्वृद्धे वै रंते याति तं मया ४० इंद्रं हृष्यात्त गजर्षिः पादयोः
शिरसागतः पसीद विष्णुश्चैष्टपुत्रकामेन सक्तः ४१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अग्निष्टुमायस्तेन विष्टितश्च वि तक्तान् नितिशेषः ४१

風

राम०

५२ अस्वीयतासर्वमाहस्त्रिया इति ५५ अध्यायः तदेवं गौतमीसदृशिनसकप्रभतीनामाख्यानेर्यहोपतेष्वेष्टानुद्विगमनाश्रुतिथिमक्तमन्त्रशस्यादिधर्मवान्श्रियेप्राप्नोति
तस्याश्च फलकामः इति द्वितीयप्रतिहस्तु सावलीगतमेवभूयसीयुमापुंसोत्वमनरेतेतावतायंथेनोक्तंमिमंकासंरक्षीकृतपरमहावासिकामस्यष्टवीज्ञाननुहेगादानुपासीनस्यवत्य

इष्टस्त्रिदशशार्दूलतत्रमेकंरुमर्हसि षण्णियातेनतस्येद्रः पीतस्योवरंदौ ४२ उत्रालेकतमेराजनजीवंत्वेनस्यवत्त्वमे स्त्रीभूतस्यहियेजाताः पुरुष
स्याथयेभवन् ४४ तायमीतततः शक्रमुचावप्रयतांजलिः स्त्रीभूतस्यहियेउत्रालेमेजीवंत्वाभव ४५ इंद्रकविस्मितोदृष्टास्त्रियंपप्रच्छतांपनः पुरु
षोत्पादितायेतेकथंदेष्ट्याः सतास्तव ४६ स्त्रीभूतस्यहियेजाताः स्नेहलेप्पोधिकः कथं कारणंश्रोतमिच्छामितन्मेवकुमिहार्हसि ४७ स्त्रीउवा
च स्त्रियास्त्वभ्यधिकंस्नेहोनतथापुरुषस्यवै तस्मान्नेशक्रजीवंत्वेजाताः स्त्रीकृतस्यैवै ४८ मीषउवाच एवमुक्तस्ततस्त्विंद्रः प्रीतोवाक्य
मुवाचह सर्वएवेहजीवंत्वेयत्रालेसत्यवादिनि ४९ वरंचवृणगनेंद्रयत्वमिच्छामिसत्रत एतयत्वमथस्त्रीत्वमन्नोयदभिकांक्षते ५० सुवाच
स्त्रीत्वमेववृणोशक्रपुंस्त्वेनेच्छामिवाभव एवमुक्तालदेवदेवतांस्त्रियंपप्रच्छतांवाचह ५१ पुरुषत्वंकथंत्वास्त्रीत्वंवोदयमेविमो एवमुक्तः
त्यवाचस्त्रीभूतोराजसत्तमः ५२ स्त्रियाः पुरुषसंयोगेप्रीतिरभ्यविकासदा एतस्मात्कारणच्छक्रस्त्रीत्वमेववृणोम्यहं ५३ रमिताभ्यधिकंस्त्रीत्वे
सत्तंवैदेवसत्तम स्त्रीभावेनहितशस्मिगम्यतां इशाविप ५४ एवमस्त्वितिचोक्तातामाष्टकुत्रिदिवंगतः एवंस्त्रियामहाएतत्रधिकाप्रीतिस्तथ
त ५५ इतिदानधर्मभगात्वनोपाख्याने १२ युधिष्ठिरउवाच किंकर्तव्यंमनुष्येणालोकयात्राहितार्थिता कथंवलोकयात्रांतकिंशीलश्चसमावात

माणादि विविनायामेश्वरामाणधकिं पिष्यनुसेयंजातोहेपंदोपतातवक्तुसप्तमध्यायप्रारम्भतेकिमितिलोकपालांइहिकंशिस्यववहाराहितंचपारलौकिकंश्रेयः नदर्थितकिं

किंसचश्मनुसेयंलोकपालोकेकदृष्टप्रयः साधनः १ ॥

योहीति सर्वगतः सर्वपादनत्वात् सर्वत्र दृश्यते दृष्ट्वा त्र शरीरत्वादीन्मन्वाद्यब्रह्माविशयविष्णुः सत्त्वात्मा सोऽहः प्राज्ञः तेषां प्रकाशपादानं प्रभुर्निमित्तं दुपासने स्वलोपा
धि स्यात्तु अधिगच्छति ४ प्रकृतीनां पंचतन्माहंकारमहदयक्तानां विश्वकारणानां परमं सत्तावातनोक्तुरित्यर्थः पंचमं चैव श्रोत्रं दिपाणि पुराणपङ्क्तिरित्येभ्यः
परमनः मनसं परावृद्धिर्बुद्धेर्गत्तामर्हन्माः महतः परमं चैव सत्तावातनोक्तुरित्यर्थः पंचमं चैव श्रोत्रं दिपाणि पुराणपङ्क्तिरित्येभ्यः
इति वक्तुं तेभ्यः परः निष्कलः ५ चिन्तते न किंचिदपि चिन्तयेदिति तेः सर्वचिन्तात्पातेन प्राप्ते योगविद्धिः योगविद्याय संगतमिदं हिः अहंरं च यतिगामि

योहि सर्वगतो देवो न च सर्वत्र दृश्यते ब्रह्मविष्णुसुरेशानां स्रष्टावप्रभुरेव च ४ ब्रह्मादयः पिशाचांता ये हि देवा उपासते
प्रकृतीनां परत्वेन पुस्त्यस्य च यः परः ५ चिन्तते यो योगविद्धिर्न किंचिदपि चिन्तयेदिति तेः सर्वचिन्तात्पातेन प्राप्ते योगविद्धिः योगविद्याय संगतमिदं हिः अहंरं च यतिगामि
सद्यः ६ प्रकृतिं पुरुषं चैव ह्योभयित्वा स्वतेजसा ब्रह्माणामसत्तत्तमो देवदेवः प्रजापतिः ७ को हि शक्नोति गाम्ब
कुं देवदेवस्य धीमतः गर्भजन्मजापुक्तो मर्त्यो मत्सु समन्वितः ८

परमं ब्रह्म अत्यंतं परिच्छेदत्रयस्य तं देव अमरं अग्राह्यं तदचंकाराणां सत्तत्तमो देवदेवः प्रजापतिः ७ को हि शक्नोति गाम्ब
मायाशवलमव्याकृतमित्यर्थः ह्योभयित्वाणिकर्मात्तरेधेन साम्यावृष्टानः प्रव्याव्यस्तेजसा सत्तत्तमो देवदेवः प्रजापतिः ७ को हि शक्नोति गाम्ब
सकाशात् देवानां सूर्यादीनां देवः स्वामी प्रजापतिश्च तमुच्यते अभवति शेषः २ यः असृजत्तस्मिन् गणान् च कुंकः शक्नोति योजनाधीमतः विद्यावद्ब्राह्मणमिति
मतो हे प्रत्ययगम्पो जीवित्यर्थः न हि बुद्ध्यादिपरिच्छिन्नत्वाद्गोचरं ब्रह्म परिच्छेत्तुमाहंरं च यतिगामि

रा०
२५

१० भर्तृप्राधान्येन यो माधवमर्त्येन न तद्वांगत्वात्तर्गयो स नित्यर्थः ११ अर्थदिति अर्थो तत्सर्थो भगिणं वक्तुं तां वक्ष्ये ततोऽपि विपतां प्रसगात्मात
त्वमवेष्टा संत रात्मत्व प्राप्त्यर्थः ब्रह्मविद्वद्भ्यो वसवतीति श्रुतेः सादात्म्यं प्राप्त्यतिभावः अज्ञादिति यादृपि स एवार्थः सवर्णात्तज्जिह्वदृष्टेः ११ शिवं प्रसाद्यत
वान् तयोऽपि शिवप्रसादं विना कर्तुः शक्यमित्यर्थः १२ तोषोऽलंबुद्धिः प्रीतिः प्रसादोऽनुवर्तनं तदुभयं प्रापितः १३ पुत्रः सावः तस्योत्पत्तिर्नोपोऽपि शिवेन व्यासन् २४

को हि शक्तो भवं ज्ञातुं महिषः परमेश्वरं ज्ञातेनानाशयणात्पुत्रं तव चक्रगदाधरात् २५ पृष्टविद्वान्गुणश्रेष्ठे विष्णुः परमर्जुन्यः दिव्य
चक्रमर्माहाते जावीर्यते योगचक्रम् २६ रुद्रभक्त्या त्वं ह्येन जगत्या संमहात्मना तं प्रसाद्यत दादेवं वदंती किल भारत ११ अर्थो त्विषत
रत्नं च सर्वलोकेषु वै तदा प्राप्तवानेव राजेन्द्र सवर्णा ज्ञानमहेश्वरत एतद्विषयं सहस्रं तत्सवानेषमाधवः आसाद्य वरं देवं च एव रण
रं शिवं १२ युगे युगे त्वं ह्येन तोषितो वै महेश्वरः भक्त्या परमया वै वशीतश्चैव महात्मनः १३ ऐश्वर्यं यादृशं तस्माद्योने मर्माहा
त्मनः तदयं दृष्टवान् साक्षात्पुत्रार्थं हर्षितः १४ यस्मात्परतरे वैवनासं पश्यामि भारत आख्यातं देवदेवमशक्तो नामात्मशेषतः १५
एव शक्तो महाबाहुर्वक्तुं भगवतो गुणान् भक्तिवैवकात्स्न्येन मत्प्रसादमहेश्वरीनृपः १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्मात्तस्मै श्रुतिन संमिरी श्वरभक्ता इति नामानि शां भवान् मंत्रान् व्यातु अर्थो नो विपरीतं तत्र हेतुः यतो गुणान् वक्तुं शक्त इति विभक्ति ऐश्वर्यं सात्स्न्यं गुणान् ज्ञातुं त्वत्मानो
वाच्यो रश्मिर्न अवरो न मत्प्रविज्ञानेनेदं सर्वं विदितमिति श्रुतेः रात्मनस्यैव भवति तथा विधो वसेत्त्वमस्यर्थः १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ रा०
२५

विष्णुरूपयेत्सनेन शिवमित्रो विष्णुरेव शिवः सगुणान्वक्तुमाहृतयोरैकात्म्यात् मित्रत्वे त्वलोकेषीतरगुणान्विते जातानि किमु तर्जं श्वरस्येति भावः विष्णुरूपयेति यादेपि
विष्णुं विष्णुरेव नारायणः सर्वविदं पराणां नारायण एव सर्वविष्णु रित्यादि श्रुति स्मृतिभ्यः पृच्छत अपृच्छत २७ नाम्नामिति यद्यपि मोक्षधर्मेण शिवसहस्रनाम
स्तोत्रमुक्तं सततं तत्कथनं नैर्घक प्रायेतथापि तत्र चतुर्धिका निषट्शतानि नामानि संतितेषां उक्तं संख्या पराणामपि तत्रैव निम्नपातं नित्यावश्यं यदुक्तांशतस्तद्विधमिति

वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा तदा श्रीभोवासुदेवं महाययाः भवसाहास्यसंयुक्तमिदमाह पिता महः १७ भीष्म उवाच
सगसरगुरो देवविद्मोत्तंवक्षुर्महिम्नि शिवाय विश्वरूपाय यन्मां पृच्छ युधिष्ठिरः १८ नाम्नां सहस्रं देवस्पतं दिना ब्रह्मयोनि
नानिवेदितं ब्रह्मलोके ब्रह्मणो यत्युराभवत् १९ वैशंपायन प्रभृत्या ज्ञा च मेतपोधनाः आषड्यः सप्तता दीप्ताः शृणु
तदा दत्तस्तव ॥ ॥ राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम

वाक्यात्तत्रैवक्रुश्रुतोत्तत्रिमुपरान्तरुद्विषाम्मुक्तंआतस्तत्तोत्रंमोक्षधिकार्यादातवेदमंत्राभिन्तत्वाद्यनत्रिवाराकिम्ब्रह्मलोकात्फलार्थिनाध्येतय
क्तमिति एतदानधर्मप्रसंगात्काम्यंवेदान्ततत्त्वाद्वाह्नराः प्राप्नुयात्तजयेन्नुपः पार्थमहं ब्रह्म ब्रह्मर्त्तन्निर्विशोलाभं प्राप्नुयात्तैपरं च मद्भोगतिप्रेत्यतथासखं
चेति उपसंदादात्सर्ववर्णाधिकारिकंचततः ४५ । कपटितं एव विश्वं विद्मुवयदकादस्यादिविद्मुसहस्रनामापि ज्ञेयं तत्रापि ज्ञेयं तत्रापि ब्रह्मः सखमवाप्तया
दित्यंते स्मरणात्तनातेनैतद्धतार्थमिति पुनबत्रपिशिवारधनयुक्तमित्याशयः २० ॥ एमएम ॥ ॥ एमएमएम

यत्तद्वर्तमानं सुदुष्करं दुर्लभं समाधिना योगेन ३२ राध्यासमाहात्म्यं वासुदेव उवाच सुश्रुष्वधूमित्पादिना ननु ब्रह्मना भवमा मेव शरणं ब्रजेति सस्यैवोपेयं ह्येवदतः कथमन्यत्रात्रा
धः स्यादिति चेन्न मा मेवेति नाना हि तिवत्तशास्त्रदृष्ट्वा धर्मात्मनो यस्य दर्शलोपपत्तेर्यममुपास्तेति वदत इन्द्रस्यैव देवस्योपेयत्वात्तात्तत्र पाषाणि त्रिपयोपेयत्वं तस्मा
त्तदिवा शरणं वासुदेवस्योक्तं यमाचरतीति शैवाः वदन्तु मया वैयाधिष्यसंज्ञादाघं नरतदेवमुख्यमं तदेव मुख्यमस्मच्छ्वालेन नर्वमुदेव शब्दितमायया मातय

पदवाप्तं च मे पूर्वशांवहेतोः स्रुः करं यथावद्गवानदृष्टो मया सर्वसमाधिना २७ शंवरेति हि ते पूर्वै रौक्ति गोयेन धीमता अतिते ह्य
देशे वर्धे जांबवत्प्रवीहि मां पक्ष्मचास्तदेस्मूदीर्नै किमराधा वीह्य प्रत्रकान एत्रार्थिनी मामुपेत्या वाक्यमाहयधिष्ठिर २८
रं बलवतां श्रेष्ठेका तत्तत्प्रमक्तमयं आत्मरूपं मम सत्तं प्रपञ्च्युतमाचिरं ३० नहि ते प्राप्य मतीह त्रिषु लोकेषु किंचन लोका
न्स्तेजो रूपमपरतिच्छन्नकुलोद्धृत ३२ तथा द्वादश वर्षाणि व्रतीभूतेन श्रुयता आराध्य पश्चमत्तरिं रुक्मिण्यां जनिताः सताः
३२ चास्तदेष्टः सुचास्तश्च चास्तवेशो यशोधरः चास्तश्च दाः चास्तश्च शाः प्रपुम्नः शंभुरेव च ३३ यद्यो ते जनिताः एत्राः रुक्मि
ण्यो चास्त विक्रमाः तथा ममापि जनयं प्रपञ्च्युतममुद्धृत ३४ इत्येवं चोदितो देव्यातामवेवं समर्थमां अनुजानीहि मां राजिक
रिष्येव चनेतव ३५ ॥ राम

वदन्त्यास्त्वयास्ययायभूतमुयास्यस्तसमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वमेवलोकानुग्रहार्थमुपदिशतातिनतयोर्भेदं धोपाति ३३ तेत्वया ३४ ३५ एमएमएमएमएमएम

वि१
भावान्शमकामादीन् विज्ञाभिषायापूजितसिनेनातयासित्वं दीशति ७१ समानां संवत्सरानामर्चनं ७३ युहस्पमंदारतान्नः ७४ मगवतामहादेवेन ७५ उमा

अभासुभान्वितानभावाच्चिसृजत्संक्षिपन्नपि आलेदेवासदाचितोयंपार्थयसिशत्रु-हन् ७१ हिरापक शियुर्योभूद्वनवोमेत्कंय
नः तेनसर्वाभैश्चर्यं शर्वात्मासंसमावृते ७२ तस्मैवपुत्रप्रवरोमंदारोनामविश्रुतः महादेववराक्षुक्रं वर्यावृत्तमयोधयत् ७३ विष्णो
श्चक्रं चतुर्द्वारं वज्रमाखंडलस्पव शीरां पिराभवत्तातयुहस्पंगेषुकेशव ७४ यत्तदुगवताष्टवृत्तं चक्रं तवानघ जलातरवरं हत्वा देवं व
लगर्वितं ७५ उमादितं वृषां केन दी संज्वलनमन्तिभं दत्तं मगवता तमं दुर्ध्वं तजमाद्रुतं ७६ नशकं द्युमयेन वर्जपित्वा पिना कितं
सदृशं न भवत्येवं भवेनोक्तं तदा तत ७७ सदृशं न तदा तस्य लोकेनामप्रतिष्ठितं तज्जीरां भवत्तातयुहस्पंगेषुकेशव ७८ गु
हस्पतिवलस्पंगेवरदत्तस्य धीमतः नशस्त्राणि वहंसंगे चक्रवज्रशताम्पि ७९ अर्धमानाश्च विवुधा गहेणा सवलीयसा शिवदत्त
वरानजघुरसरे दानमुगभशं ८० तष्टो विद्युत्प्रभस्यापि त्रिलोके श्वरतां ददौ शतं वर्षं सहस्राणां सर्वलोके श्वरो भवत् ८१ ममैवानुच
रे नित्यं भवितासीति चाब्रवीत् तथा पुत्रसहस्राणामयुतं वददौ प्रभुः कुशदीपं न सददौ रात्रे तमगवानजः ८२ ॥ ॥ ॥ ॥

दितं तस्मै वदेत्यस्य हननार्थं ७६ नाद्राष्टं शक्यं इति तान् ७७ जीरां विद्युमिस्यथः ७८ वरदत्तस्य सर्वस्वावध्यत्वं भवेति दत्तवरस्य ७९ अर्धमानाः सगन्धर्व
दानजघुरः तेन्योमं कलहं कुर्वन्ति स्यथः ८१ ॥ ॥

८३ योगः चंद्रसूर्यपंचमधात्रेमादिमष्टिसामर्थ्य ८४ शाश्वतं बलं न स विद्यां ८५ आत्मानं हिरण्यगर्भं आविष्मा भवत आविष्टो मृतस्तत्रात्मनो ध्यानं कुर्वन्ति तथैः

: ए१ सप्तकपालेन ग्रंथकदेवतेने हेतुन देवेः सप्तकपालेन स्तुत्रमिष्टाया योनिर्मिता इत्यर्थः देवेनेति यादं ईहे रा ए२ अथैरित्यदेष्वपि स्त्रियो हा देवं शाय कृत्वा भवन्तीति भावः ए३ ॥ ॥ ॥ ए४ ॥ प्र ॥ कृत ॥ राम०

मुसलेषु अयोधेषु काष्ठीकेषु अयोधेषु सलं मनमिति विश्वलोचनः एष विनेति चरुदः चरोरिवः मंरुतिपावतवत्तशष्टर्वातद्वतेरभ्योपि दृश्यत इति ३३

न्यशेत मुशलेष्वेव प्रसादार्थं भवस्य सा तामववीद सन् देवो भविता वै सततव एष विना भवचित्तद्वेष्टा भविष्यति न संशयः वंशेत
वैवनाम्ना हव्यातिं यास्यति चेप्सितां एष विकर्णश्च महादेवं तथा भक्तः सत्वावहं प्रसाद्य भगवान् सिद्धिं प्राप्नुयात् धुसूदन
एष शाकल्यः शंसितात्मा वै न वर्षशताम्यपि आराधयामास भवं मनो यज्ञो न केशव एष तं वाह भगवान् सिद्धिं प्राप्नुयात्
यकारो भविष्यति वत्साह्वया च ते कीर्तिस्त्र्यो लोके वै भविष्यति एष अक्षयं च कुलं ते हर्महर्षिभि रलंकृतं भविष्यति
द्विजश्रेष्ठः सूत्रकर्ता सततव १०० सावर्णिश्चापि विख्यातः अघिरासीत् कृत्युगे इह तेन तयस्तस्य षष्ठिवर्षशताम्यथ १०१ त
माह भगवान् नृपः साक्षात् शोभितेन यं यथ कल्लोकविख्यातो भविता स नरामरः १०२ शक्रेण तपुगदेवो वाराण
स्यां जनार्दनः आराधितो भूद्वक्तेन दिग्वासा भस्मगुणितः १०३ आराध्य समहा देवं देवराजमवासवान् नारदेन तम क्त्वा सो

नृपि विनापि चरुद्वपानमात्रेण तव उत्रो भविष्यतीत्यर्थः तत्रैव नात्रानसूति एष एष एष १०४ ॥ ॥

हा०
३०

तस्मात्तपो महादेवो जगौ देवगुरुर्गुरुः तेजसा तपसा कीर्त्तयित्समो न भविष्यति ५ गीतेन वा दितयेन नित्यं मामनुयास्य सि
मयापि च यथा दृष्टो देवदेवः पुरा विभो ६ साक्षात्पश्यति तात तच्चापि शृणुमाधव यदर्शय मया देवः प्रयतेत तथा विभो ७
प्रबोधितो महातेजास्तच्चापि शृणु वित्तरं यदेवा मेव मे पूर्वदेवदेवान्महेश्वरात् ८ तत्सर्वं निखिलेनाद्यकथयिष्यामि ते नव पुरा
कृतपुगेता तत्रैषिणामीन्महायशाः ९ व्याघ्रपाद इति ख्यातो वेदवेदांगपारगः तस्याहमभवं पुत्रो धौमप्यापि ममानुजः १० क
स्य वित्तश्च कालस्य धौम्येन सह माधव आगच्छ माश्रमं कीर्त्तुनीनां भावितात्मनां ११ तत्रापि च मया दृष्टा दुःखमाना ययात्ति
नी लक्षितं च मया कीरं स्वादतोत्पन्नं तोपमं १२ ततो ह मत्तुवं वात्स्याजुननीमात्मनस्तथा ह्रीरौदनसमापुक्तं भोजनं हि प्र
यच्छ मे १३ अभावाच्चैव दुग्धस्पृशुः खिताजननी तदा ततः पिष्टं समालोद्य तोयेन सह माधव १४ आवयोः ह्रीरमित्येव
पानार्थं समुपानयत् अथ गव्यं पयस्तात कदाचित्प्राशितं मया १५ पित्रा हं यज्ञकाले हिनीतो ज्ञाति कुले महत् तत्र सा
हरते देवी दिव्या गौः सरनेदिनी १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

३०

दा०
३९

एवेनिविशेषस्वरूपसुज्ञेयत्वमुक्तासविशेषमेवत्पमाहायस्वरूपापनेकातीत्यादिना ३४ दिवौकरोर्देवैः अनुयहार्थमेवनीरूपस्वरूपधारणान्ततः ३५ ब्रह्मदिप

वि

यस्वरूपापनेकानिप्रवर्तन्तिमनीषिराः स्थाननिर्वचित्राणिप्रसादाच्चापनेकशः ३१ कोहितत्वेनतद्देर्द्रशस्वरितंश्रुमं कृतवान्पानिरूपाणिदेवदेवः पुराकिल कीडतेवतथाशर्वः प्रसीदन्तिनथाचवे ३२ तृदिस्थः सर्वभूतानांविश्वरूपोमहेश्वरः भक्ता नामनुकंपार्थ्यदर्शनंचयथाश्रजं ३३ मुनीनांब्रुवतादिव्यमीशानचरितंश्रुमं कृतवानयानिरूपाणिकथितानिदिवौकसैः ३४ अनुयहार्थेविप्राणांश्रुणवत्तसमासतः तानितेकीर्त्तपिष्यामिधन्मांतेपरिष्टुमि ३५ अंबोवाच ब्रह्मविष्णुसुरेन्द्राणांरुद्रादि त्वाश्विनामपि विश्वेषामपिदेवानांवपुह्वीरयतेभवः ३६ नराणांदेवनारोणांतथावेतपिशाचयोः किरातशवराणांचजल नानामनेकशः ३७ करोतिभगवान्प्रमरुव्यशवराणपिकूर्मोमत्स्यस्तथाशंखः प्रवालांकुरभूषणाः ३८ यद्गरुडसमया र्णांदैत्यदानवयोरपि वपुह्वीरयतेदेवोभूयश्चवीलुवासिनां ३९ व्याघ्रसिंहमगाणांचतरुहृपितत्रिणां उल्कश्चष्टगाला नांरूपाणिकुम्भतेपिव ४० हंसकाकमयूराणां कलासकसारसां रूपाणिववलाकानां गध्राचक्रांगयोरपि ४१ करोति वासरूपाणिधारयत्पपिपर्वते गोरूपंचमहादेवोहस्तपश्वोऽङ्गकृतिः ४२ छागशाईलरूपश्च अनेकमगरूपधक् अञ्जा नांचदिव्यानांवपुह्वीरयतेभवः ४३ दंडीछत्रीचकुंडीचद्विजानांवारणस्तथा वरामुखैवैवदुशीर्षकः ४४ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिकामस्यैवस्वरूपमिहाहब्रह्मेत्यादिना ३७ कूर्मोमत्स्यइतिअवतारानंतरानामुपलक्षणां प्रवालांकुरभूषणां वसेंतः तेनकालोप्ययमेवेत्यर्थः ४४ ॥ ॥ ॥ ॥ राम

६६ एकभक्तः मुखोभक्तः ७२ अभवंसंधिर्यः ७५ पशुपतिवचनादित्यादिर्यस्य तान्यर्थमपरमकारणस्य भगवतो महादेवस्यानुग्रहे सति र्यजो निषादपि भवं नास्ति यथा

शतानि ससवैवाहं वा पुभङ्गपत्तदाभवं एवं वर्षसहस्रं तदित्यमाराधितो मया ६६ ततस्ततो महादेवः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः एकभक्तरतिज्ञात्वा
 जिज्ञासां कुरुते तदा ६७ शक्ररूपं मकृत्वा तसर्वे देवगणैर्हीतः सह स्वाकृत्तदाभूत्वा वज्रपाणिर्महायशः ६८ सधावदातरक्ताङ्गं सध्वकरो म
 होत्कटं आवेष्टितकरं घोरं चतुर्दंष्ट्रं महागर्जं ६९ समास्थितः स भगवान्दीप्यमानः स्वतेजसा आजगाम किरीटी तद्वरके घूररम् पितः ७०
 पांडुरेणातपत्रेणाधियमारो नम इति सेव्यमानो मरोभिश्च दिव्यगंधर्वनादितैः ७१ ततो मामाह देवेंद्र त्वष्ट्रे हृद्विजो ज्ञम वरं दृष्ट्वा धमत्तत्वं
 यत्ने मनसि वर्तते ७२ शक्रस्तव चः श्रुत्वा नाहं धीतमना भवं अमुवं श्रुत्वा तदा तृष्टो देवराजमिदं वचः ७३ नाहं ततो वरं काङ्क्षे नान्यस्मादपि देव
 तान महादेवा दत्ते सौम्यसत्पते तद्वीजिते ७४ सत्पत्सत्पत्तिनः शक्रवाक्यमेतत्स निश्चितं नयन्महेश्वरं मुक्ताकथान्याममरोचते ७५ पशुपति
 वचनाद्भवामि सद्यः कृमिरथ वा तत्तरण्यनेकशखः अपशुपतिवराय सादजामे विभुवनराज्यविभूतिरप्यतिष्ठा ७६ जन्मश्रवयाकमध्यपि मे
 स्तहरचरणवन्दनरत्नस्य ७७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

काकस्य भुञ्जंस्स रं देणातसंयंन पृषायेणादनेत्रै लोकाराज्यमपि मत्ताभयजनकं यथानुवृत्तेति ७७ ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

रामः

३३

मावाप्तैवभवानिभ्यासं २० अनाजिवेवंकलिपुगं २६ असारंनस्तिसारोयस्मादन्यः केवलानंदत्तथीति २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मावाप्तीश्वरभक्तोभवानिभवनेपिशक्रस्य वध्वंभुजोपिसतोत्तरस्पदः खड्गयः कुतस्तस्य ७८ भवतिहिसरासरगुरोपस्यनविश्वे
श्वरेभक्तिः अलमन्यामितेषांकथाभिरप्यन्यधर्मयुक्ताभिः ७९ येषांनक्षरामपिहवितोहरचरास्मरणाविच्छेदः हरचरणानि
रतमतिनाभवितव्यमनाजिवेपुगं प्राप्य संसारभयंनभवतिहरभक्तिरसापनंपीत्वा ८१ दिवसंरिवसाद्वैवामुहूर्तेवाह्मणंलवं नख
लुब्धप्रसादस्यभाक्तिर्भवतिशंकरे ८२ अपिकीरः पतंगोवाभवेयंशंकराज्ञया नखशक्रत्वयादत्तं वैलोक्यमपिकामये ८३ श्वापि
महेश्वरवचनाद्वाप्तिसहितः परकामः त्रिदशगणारज्यमपिखलुनेच्छाम्यमहेश्वराज्ञं ८४ ननाकपृष्ठंनवदेवार्जनव्रह्मलोकंनव
निष्कलत्वं नसर्वकामानविलान्दृष्टोमिहरस्पृष्टासत्त्वंनहंवृणोमि ८५ पावच्छांकवत्तामलवद्धमौलिर्नृषीयतेपशुपतिर्भगवान्म
मेशः तावज्जगामराजन्मशताभिध्यातैर्दुः खानिदेहविहितानिसमुद्दहामि ८६ दिवसकरशशांकवद्भिदीसंचिमुवनसामैरसारमाद्यमे
कं अजरममरैषसाद्यहृदंजगतिपुमानिहकोलभेजशान्तिं ८७ यदिनामजन्ममयोभवतिमदीपैः पुनर्दीपैः तस्मिंस्तस्मिन्जन्मनि
भवेभवेन्मेक्षयाभक्तिः ८८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रामः

३३

क इति ईशेशस्य भवने सत्तायां कीहेतः कायुक्तिः ईशसत्त्वप्रमाणान्तीत्यर्थः तत्र हेतुः कारणाकारण इति कारणादिकलशस्य कपालकुलालादिवत् जगत्तोपरमानु
महेश्वरदिकं वा त्रिगुणात्मकं प्रधानं वाहीरादिवत् जगत्कारणपरिणाममाणां तादृशकार्यद्वारा अनुमातृशकं कारणाकारणान्न क्वचित् सिद्धं नापि कल्पयितुं शक्यं कारणा
कल्पनैव अर्थापत्तिपरिहृयादिति भावः पुनः शब्दो वाक्यालंकारे समीपसमर्थे भवने इति भावेत्युक्तेन यतो हेतोः शब्दोत्पत्त्या निहितलिङ्गलया काले कृतं संहर्तुं
न स्मात्तत्रावरं काङ्क्षितस्मात्तदाहो यशो तैव हि मिव संहर्तुं विवर्धयामास यन्मूढोसीति भाः ८७ एतद्व्ययत्नपमत्तः सदसदिति प्रवाहानादित्वं मीमांसकमतं

शक्र उवाच कः पुनर्भवने हेतुरीशे कारणाकारणे येन शर्वादित्येयस्मात्प्रसादनाभिकोङ्क्षसि ८७ उपमत्त
स उवाच सदसद्युक्तमव्यक्तं यमाहुर्वैस्त्रिधादिनः नित्यमेकमनेकं त्ववरं तस्माद्दृशीमहे ८८ अनादिमध्यप
र्येतं ज्ञानैश्वर्यमिच्छितं आत्मानं परमं यस्माद्दूरं तस्माद्दृशीमहे ८९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

असदिति शब्दस्य भावधर्मिकमतं व्यक्तं परमाणवः तार्किकमतं अव्यक्तं प्रधानं सांख्यसंमतं एतच्च तत्कमपि यदस्ति तन्माहुः तत्तन्निमित्तं अविनाशिकं असंहतं परमशिव
त्वं अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्दूरं दृशीमहे अयं भावः यथा बीजशक्तेर्विलसितं चक्रं कुर्यात् स्तंभशालायास्तत्र वपत्रपत्रफलबीजांतं विनीरः उमाक्तिप्रलयमान
तस्य च प्रकृतिरेकान्तित्या सर्वे विशेषशून्या मृतश्च लिमाव बीजशक्त्यस्तथाऽनेकरूपा च भवति एवं शिवाव्यक्तादिकं सर्वबीजादिस्थानीयं यत्र लीयते तत्परमशिव
त्वं तत्त्वं कारणां मलीति न तदप्यत्रे तं शक्यमिति ८९ चिन्तिते चिंतयानिर्ब्रूते सेयं शिंतं यच्च ताभ्यां रहितं तत्तत्पुनस्तमेव ज्ञानैश्वर्यपरमं च आत्मानं यस्मात्तं माहुर्वैस्त्रि
वारिणो तत्तस्माद्दूरं दृशीमहे इति ज्ञानैश्वर्यत्वं नात्मभूतमित्यर्थः ९० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथोतिः सर्वस्वप्रभवाप्यथोहिभूतानामिति प्राज्ञस्यैव योन्यपरपर्यायवीजत्वमुक्तं तथा चतुर्थपादं सर्ववीजं सर्वोपाध्युपहितमिव पंचदशभिर्विशेष ४

ह नः
३४

ई

एतदेवाह ऐश्वर्यमिति वीजमायाशक्त्यवच्छिन्नं चैतन्यं तस्माद्भातं सकलं ऐश्वर्यं वीजसंभूतं ईशित्वं सापेक्षं तत्त्वावयवं संसारप्रवाहविच्छेदात् अतएतत्तस्मात्तद्विज्ञातं
अवीजात्वीजादयस्मात्प्रत्तामास्यस्थानीयान् अनुत्पादितं तस्मादीश्वर्या सत्तरीयतरीयरतिश्रुतिप्रसिद्धात्वरं ह्यणीमहे तथा वस्तुतो सर्वे द्वेष्टा यमावहेति समष्टि
स्मृणी उपदिष्टा स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधित्वसामान्यात् यष्टौ समष्टिमेतर्भावि विज्ञानेन सप्रज्ञानवत्तत्त्वात्मनः त्रीन्यादा त्रिरूपप्राज्ञतरीयेपादं यष्टौ एव सर्वे
रयसर्वज्ञातयोपेक्षितैः पृथग्दर्शयति श्रुतिः नांतः प्रज्ञं न वहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं नाप्रज्ञं न प्रज्ञानघनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलङ्कारमचिंत्यमव्य
पदेश्यं एकात्मप्रत्ययसारं पंचोद्यमं शिवमहेतुं चतुर्थमन्यते स आत्मा सविज्ञेय इति अत्र तल्लेखन्यायेन यदुपहितं चैतन्यातिशयप्राधान्येन यो मध्ये नातः प्रज्ञः

ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययं अवीजादीजसंभूतं वरं तस्माद्दृणीमहे १०१ तमसः परमं ज्यो
तिस्तमस्तद्वृत्तिर्नापरं यं ज्ञात्वा नानुशोचंति वरं तस्माद्दृणीमहे १०२ ॥ ॥ ॥ ॥

मिति समष्टिस्तद्व्योपाध्युपहितसूत्रात्मनो निरासः न वहिः प्रज्ञमिति विगतः नोभयतः प्रज्ञमित्यात्मनो निष्कलं त्वं सकलत्वं वज्रान्त ईश्वरस्य न प्रज्ञमिति विशेषविज्ञानवतो
विश्वस्य नाप्रज्ञमिति समष्टिप्रज्ञमिन्नत्वे पितृसदृश्यं तैत्तस्य न प्रज्ञानमिति प्राज्ञस्य तथा अदृष्टमिति शिरः पाण्णादिलङ्कारावतो विश्वोपाधेः अचिंत्यमिति चिंतन
मात्रनिवृत्तस्येतेजसोपाधेः अव्ययदेश्यमिति अहमसद्वृत्तिव्यपदेशार्हस्य तानस्य प्राज्ञोपाधेश्च निरासः एकात्मप्रत्ययसारमिति वरणा उपहितानां पंचोद्यममि
ति यस्मात्तुपाधीनां अद्वैतमिति सर्वेषां निरासः शिवं सर्वेवाधावधिभूतमानंदमानंदमानं परिशिनष्टि तस्माद्युक्तमुक्तसकलमैश्वर्यं अवीजादयस्मादितं वीजसं
भूतं चेति तस्मात्कारणस्य शिवस्य सत्त्वे शक्तिः श्रुतिश्च प्रमाणमस्तीति भाः १०३ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वेन्द्रियग्राह्यस्य विराडुपाधेः अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहारार्हस्य सूत्रोपाधेः अग्राह्यमिति योगिग्राह्यस्य ईश्वरोपाधेः अलक्षणमिति ४

॥ राम ०
३४

पे ३

स्वमीशस्य कारणाकारणत्वं निरूप्यदानीं कारणात् कार्यत्वं च निरूपयति भूतभावेनेत्यादिने भूतानां स्वादीनां जीवानां च भावनं रवनं भावमभिप्रायं सर्वशक्तिं चेत्स
 र्थः १०४ यत्नसक्तं ईशसत्तायां को हेतुर्नित्तत्राह हेत्विति कारणात्मापि श्रुतिं विना युक्तिमात्रेणानसिद्धति किं पुनः कारणाकारणमित्याशयः सांख्ययोगयोः स
 म्यगालोचनं सांख्यं ह्यत्रिनिरोधोऽङ्गः तयो रर्थः ~~यथात्मनो मिति परा लोपः प्रायेः~~ प्रयोजनं न त्वसाह्वात्कारस्तत्त्वं अनएव उपाख्यं १०५ सर्ववत्तत्त्वैव
 आत्मानं जीवानां मेतरात्मानमित्यर्थः मध्वसात्मानमिति वर्णोऽयमर्थः नातमेव वाचातिपदिकं १०६ यत्तवत्तत्त्वत्तत्त्वानीयं न देव आकाशं वीजं भूतमव्या

भूतभावनभावज्ञं सर्वभूतानि भावनं सर्वगं सर्वदेवं च वरुणायामिपुरंदर १०४ हेतवादैर्विनिर्मुक्तं सांख्ययोगार्थदं परं य
 मुपासंति तत्त्वज्ञावरं तस्माद्दृशीमहे १०५ मध्ववत्तत्त्वसात्मानं पं वदंति सरेश्वरं सर्वभूतगुप्तं देवं वरं तस्माद्दृशीमहे १०६
 यत्सर्वमसृजद्देवं ब्रह्माण्डं लोकभावनं अंडमाकाशमापूर्य्यवरं तस्माद्दृशीमहे १०७ अग्निरापो निलः पृथ्वी खं बुद्धि
 श्च मनो महान् स्वष्टा वैशं भवेद्यो न्यो ब्रह्मिकः परमेश्वरात् १०८ मनो मनिरहंकारस्तन्मात्राणां द्वियाणि च ब्रह्मैवैशं भ
 वेच्छक्तो न्योस्ति परमं शिवात् १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कृतं आस्थित्यसत्तया व्याप्यतद्द्वारायां च भौतिकं अंशं ब्रह्माण्डं सृष्टा तदंतर्ब्रह्माण्डमसृजदित्यन्वयः १०७ अंडसृष्टिक्रमेमेवाह अग्निरिति अग्न्यादिशैरत्र पंचतन्मात्राणि शब्द
 त्मात्रादीनि ह्यसृज्यं भूतान्यच्यंते बुद्धिरित्यहंकारः मनश्च तन्मयं स्यात् अंशोपादानं भूतानां १०८ यत्र मनः शब्दितमयं कृतं मुक्तं तदेवमहं ब्रह्म तन्मनिरहंकारादिकं च तदे
 वेत्यर्थः स्यात् मनश्चादीनां परमं परायायः भवेत्तस्य शिवात्तदंशः कौम्योस्तीति योजना यथा वीजशक्त्युपहिता मदेव ब्रह्म एवमज्ञानशक्त्युपहितः शिव एव सर्वसर्वं
 अतो ब्रह्म स्पृष्टं दिव सर्वस्य शिव एव परायायामपीति भावः १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हा०
३५

वस्ये १

ब्रह्मादिष्वपि जगत्कल्पसिद्धिः शिवप्रसादाय तत्रैवाहस्वप्नमिति एतेन भौतिकाथीत्यस्य मपि शिवेति दर्शितः २०० भगवति एकैकगुणप्रधानोपाधीनां ब्रह्म
विष्णुस्तद्गुणसंघट्टिरसर्वगुणोपाधीनस्य सत्त्वमहेश्वरेऽपि यदुत्तममैश्वर्यं विद्यते तदपि महादेवां देवतेन प्राप्तमतः कः तस्मात् परमेश्वरादमरेश्वरोऽस्तीति ब्रूहि न

स्वप्नसुवनमेव वदंतीह पितामहं आराध्य स तदेवेशमश्नुते महतीं श्रियं २०० भगवत्पुत्रमैश्वर्यं ब्रह्मविष्णुपुरोगमं विद्य
ते वै महादेवाद्ब्रह्मिकः परमेश्वरात् १ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्यारिमर्दनात् कोऽप्यः शक्नोति देवेशादितेः संपादितं स
जान २०२ दिक्कालसूर्यतेजोसिंघहवर्षिंदुत्तारकाः विद्वित्वेते महादेवाद्ब्रह्मिकः परमेश्वरात् अथोत्पन्नैर्विनाशे वा यत्
सत्रिपुरस्य वा दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्यारिमर्दनः किं वा त्रवङ्गभिः सृजैर्हैतवादैः पुरंहर सहस्रनयनं दृष्ट्वा त्वा
मेव हरसत्तमः ४ पूजितं सिद्धगंधर्वैर्देवैश्च अग्निभिस्तथा देवदेवप्रसादेन तत्सर्वं कुशिकोत्तम ५ ॥ ॥ ॥

कोऽप्यस्तीति भावः २०१ दिनेः सत्त्वान्तरिणां क्वादीनसंपादिनं सेश्वर्येण योजयितुं दिगादीनां त्वादीनां च यत्तरीणानुग्रहसामर्थ्येन तत्सर्वमीश्वरपुत्रमेवेति भावः २
यत्त्रिपुरके सत्त्वो विनाशे च तथा दैत्यादीनामुपरि आधिपत्यं त्यजित्वा अरिमर्दनः परमेश्वरादमः कोऽस्तीति पूर्वोक्तसंबन्धः ३ किंचेति देवप्रसादात्तदेवैः
पूजितं त्वादृष्ट्वा त्रवङ्गभिः सृजैः किमिति द्वयोः संबन्धः ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रा०
३५

अव्यक्तेति एषुलोकेषुसर्वगस्यव्यापकस्यइदमात्मकं व्याप्यकृत्स्नं हृदयं चेतनाचेतनादिसजीवनिर्जुर्विद्यादिपदान्परोहं स्वर्गादिअहमर्थश्चदेहेन्द्रियादिः एतत्सर्वभोगं
महेश्वरात्महेश्वरानुग्रहात् अव्यक्तमुक्तकेशायजीवयजीवार्थतस्ययोगायभवतीतिविद्धि हेशक अव्यक्तअस्पष्टंयथास्यात्तथासुक्तः आंतिनिरोहितनित्यमुक्तत्वयमे
तर्थाः सवासौकेशइवकेशः शिवांशः इतिअव्यक्तमुक्तकेशः युक्तिं चिद्रोगंयः कश्चनजंतः शिवादेकन्योतिनामोभवदादितत्पदइतिभावः ६ एष्वितिपदंया
चष्टे भुवाद्येष्वितिभूरादिष्वितिद्रष्टव्यंतेनमर्भुवः स्वमहशहितालोकाः भूरितिआयलोकइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धाः तथाआलोकाः भूरितिवाअग्निः भूरितिवातचइत्या

अव्यक्तमुक्तकेशायसर्वगस्येदमात्मकं चेतनाचेतनाद्येषुशक्तविद्धिमहेश्वरात् ६ भुवाद्येषु
महांतेषुलोकालोकांतरेषुच द्वीपस्थानेचमेरोश्चविभवेष्टतरेषुच ७ भगवन्मधवन्देवंवदंतेतत्त्व
दर्शिनः पदिदेवास्ताराः शक्रपश्यंत्यस्यांभवाकृतिं ८ किंनराश्चनिशरांमर्दिताश्चासुरैः सराः
अभिघातेषुदेवानांसपक्षोरगरक्षसां ए ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दिशु निषसिद्धाः तथाअंतराभूरितिवैषाणारमाद्याः सूर्येवंद्रवस्मात्रांतास्तेषु विभवेषुदिव्यपदेषु अथयदतः परोदिवोऽप्योतिर्हीप्यतेविश्वतः एषेषुसर्वतः एष्टे
षुसर्वतः एष्टेनुत्तमेष्टमेषुलोकेष्वितश्चतुर्न्योतिः शदितं देवंवदंतेतत्त्वदर्शिनोवैदिकाइत्यर्थः सार्द्धंलोकः ७ भवाकृतिमवतल्यांमृत्तिशरांतामेवेतिशेष ८
अभिघातेषु एष्टेषुअन्योन्यंविनाशवत्सरेष्वन्योन्यंविनाशवत्सत्यर्थः अतः स्वस्थानेवोभिलक्ष्यभवरेष्वन्योन्यंभवतीतिभावः ए ॥ ॥ ॥ ॥

स्त्रियः कारणांचलोकालोकात्तकारणं मृतंमयंमविष्यंजनकंसर्वकारणं २० अक्षरक्षरमयंविद्याविधेयताकृते धर्माधर्मोयतःशक्त
 तमहेकारणावदे २१ प्रत्यक्षमिहदेवंदृश्यलिंगभगाद्धितं देवदेनरुद्रेणासृष्टिसंहारहेतुना २२ मात्रापूर्वममाख्यातंकारणंलोककारणं ना
 स्तिवेशात्परंशक्तंप्रपद्यदीक्षुमि २३ प्रत्यक्षंनततेसुरेशविदितंसंयोगालिंगोद्वं त्रैलोक्यंसविकारनिर्गुणगणंब्रह्मादिरेतोद्वं यद्वेदेद्वंदुता
 शविद्युसहितादेवाश्चदेवास्त्रानात्पत्कामसहस्रंरुदितधियःशंसतिपस्मात्परं २४ तंदेवंसचरावरस्पविदितंव्याख्यातवेतोत्तमं कामार्थीवरयामि
 संयतमनामोहायसयः शिवं २० हेतुभिर्वाकिमन्यैरैरीशः कारणाकारणं नशुक्रमंपदम्यलिंगमभर्षितंसरैः कस्यामससरैः सर्वैर्लिंगमुत्काम
 हेतुं च अर्चतेर्षितपूर्वस्वावहिययलितेः २१ यस्पवत्याचविष्णुश्चतुर्वापिसहदेवतैः अर्च्यंमहालिंगंतस्माच्छेषतमोहिमः २८ नपद्यं
 कानचक्रांकानवचक्राकायतः प्रजा लिंगाद्वाचभगाद्वाचनस्मान्माहेश्वरीप्रजा २९ देवाः कारणादुपभावजनिताः सर्वाभगांकास्त्रियोलिंगे
 नापिहरस्पसर्वपुतयाः प्रत्यक्षचिद्रीकृताः योन्यत्कारणमीश्वरात्प्रवदतेदेवाचयत्राद्धिः तेत्रैलोकेसचराचरेनसपुमान्मदोभवेत्तुर्मतिः ३०
 पुलिंगंसर्वमीशानेस्त्रीलिंगंविद्विवाप्सुमाम ह्याभ्यांतनुभ्यांमांसंहिचराचरमिदंजगत ३१ तस्माद्वरमहेकाहेतिधनंचापिकौशिक गच्छवाति
 ष्वाशक्रयथेष्टंवलसूदन काममेषवरोमेत्कशोयोवाथमहेशरात् नचान्मांदेवतांकांहेसर्वकामफलामपि ३३ एवमुक्तात्तदेवेदं दुःखा
 हाकुलितेदियः नयसीदतिमेदेवः किमेतदितिचिंतयन् ३४ अथापश्यंक्षुरोनेवतमेवैरावतं ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

दानः

३७

पुनः हंसकुंदेदुसदृशं मरालरुतप्रभं ३५ वृषभधरं साक्षात्कीरोदमिवसागरं कृष्णयुच्छं महाकायं मधुपिंगललोचनं ३६ वज्रसारम
पैः शृंगैर्निष्ठमकनकप्रभैः सतीह्यामदुरक्तोयैरुत्किरत्तमिवावति ३७ ज्ञावूनदेननाधाम्नावसर्वतः समलंकृतं सुवक्त्राखरेतामं वसक
रांसकटीतरं ३८ सुपाशैर्विपुलस्कंधं सरूपं वासुदर्शनं ककुदंतस्पचाभानिस्कंधमापूर्यधिष्ठितं तयारगिरिकूराभं सिताभ्रशिखरोपमं त
मास्थितश्च भगवान्देवदेवः सहोमया ४१ अशोभतमहादेवः पौर्णमास्यामिवोदुगात् तस्य तेजो भवो वद्विः समेधः सतमपितृमान् ४२ स
हस्रमिव सूर्याणां सद्यमापूर्यधिष्ठितः ईश्वरः समहातेजाः संवर्तकद्रवानलः ४३ युगांते सर्वभूतानां दिधक्षुरिव वीद्युतः तेजसा ततदा व्या
संदुर्निरीहं समंततः ४४ पुनस्तद्विग्रहदयः किमेतदिति चित्रपं मुहूर्तमिव तत्तेजो व्याप्पसर्वादिशोदश ४५ प्रशांतं दिक्षु सद्यो सदेवदेवस्य
मायया अथापश्यं स्थितं स्थाणं भगवंतं महेश्वरं ४६ नीलकण्ठं महात्मानमजस्रं तेजसा विधिं अष्टादशभुजं स्थाणं सद्यो भरगाभूषितं ४७
शुक्लां वरधरं देवं शुक्लमात्मानुलेपनं शुक्लध्वजमनाथं शुक्लयज्ञोपवीतिनं ४८ गायद्विर्नेत्यमानैश्च वादयद्विश्च सद्यो शः हतं पार्श्वचरैर्दिव्यैरा
त्मतल्पपराक्रमैः वालेंदुमुकुटं पादुशरच्चंद्रमिवोदितं त्रिभिर्नेत्रैः कृतोद्योतं त्रिभिः सूर्यैर्विवोदितैः ५० अशोभतास्पदेवस्य मालागात्रे
सितप्रभे ज्ञातरूपमयैः पद्मैर्ग्रथिता रत्नभूषिता ५१ मूर्तिमंतितथास्त्राणि सर्वतेजो मयानि च मया दृष्टानि गोविंदं भवस्यामिततेजसः ५२
इंद्रायुधसवर्गाभं धनुस्तस्य महात्मनः पिताकमिति विख्यातमभवत्पन्नगो महान् ५३ समशीर्षो महाकायस्तीह्यादंष्ट्रो विषोल्बराः ज्वावेष्टितम
हाभीवः स्थितः पुरुषाश्चीरामचंद्रायनम ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

३७

विग्रहः ५४ शरश्चसूर्यसंकाशः कालानलसमकृतिः एतदस्त्रं महाघोरं दिव्यं पाशुपतं महत् ५५ अद्वितीयमनिर्देश्यं सर्वभूतभयावहं स
 स्फुलिंगं महाकायं विसर्जतमिवानलं ५६ एकपादं महादंष्ट्रं सहस्रशिरसोदरं सहस्रभुजं निष्कासमुद्गिरंतमिवानलं ५७ ब्राह्मन्तारा
 पराञ्चैन्द्रादग्नेयादपि वा उगात् पट्टिशिष्ठं महाबाहो सर्वशस्त्रविद्यातनं ५८ येन तत्रिपुरं दग्ध्वा कुराद् स्मीकृतं पुरं शरैरीकेन गोविन्द
 महादेवेन लीलया ५९ निर्देहेतव्यं यत्कृत्स्नं वैलोक्यं सवरावरं महेश्वरभुजोत्तरं प्रतिमेषाद्विनिर्देशयः नावस्थीयस्सलोके स्मिन्नत्र ह्यवि
 श्वसुरेष्वपि तदहं दृष्ट्वांस्तत्र आश्चर्यमिदमुत्तमं ६० गुह्यमस्त्रवस्त्वा न्यतत्र त्वमधिकं हि वापन्नच्छूलमिति स्वातंत्र्यं सर्वलोकेषु शूलिनः दारये
 तयन्महीकृत्स्नां शोषयेद्वामहोदधिं संहरेद्वा जगत्कृत्स्नं विशिष्टं शूलपाणिना ६१ यौवनाश्वोहतो येन मां धाता सवलः पुरं चक्रवर्तीम
 हाते जास्त्रिलोकविजयी नृपः ६२ महाबलो महावीर्यः शक्रतल्पपराक्रमः करस्थेनैव गोविन्दं सवरास्ये हरकृत्स्नः ६३ तच्छूलमतीतीह्यायं स
 भीमं लोमहर्ष्यां त्रिशिरां भुवङ्गीकृत्वा तर्जमानमवस्थितं ६४ विधुमं सार्वभौमं कृत्स्नं कालसूर्यमिवोदितं सर्पहस्तमनिर्देश्यं या शह
 लमिवांतकं ६५ दृष्टवानस्मि गोविन्दं तदस्त्रं रुद्रसन्निधौ परशुजीह्वाधारश्च दत्तो रामस्य यः ७१ ६६ महादेवेन तष्टेन ह्यविपारां
 कृत्यंकरः कार्त्तवीर्योहतो येन चक्रवर्ती महाम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
३८

धे ६७ त्रिः सप्तकृतः पृथिवीयेतनिः कृत्रियाकृता जामदेभ्यो गोविंदरामेणा क्लिष्टकर्मणा दृष्ट दीप्तधारः सरोद्रासः सूर्यकंठाय वि
ष्टितः अभवच्छूलिनोभ्यां शेदी सवद्विशतोयमः ६८ असंख्येयानि चास्त्राणि न स हि व्यानिधीमतः प्राधान्यतो मयैतानि कीर्तितेति तवान
व ७० सद्ये देशे तदेव स ब्रह्मलोकपितामहः दिव्यं विमानमास्थापहं स युक्तं मनोजवं ७१ वामपाश्वरी गतश्चापितथानाशयणाः स्थितः
वैनतेयं समासत्वं शंखचक्रगदाधरः ७२ स्कंदो मयूरमास्थाय स्थितो देव्याः समीपतः शक्तिं घंटे समादाय द्वितीयं स्वपावकः ७३ पु
रस्ताच्चैव देवस्य नदिं पश्येत्पवस्थितिं शूलं विष्टमिति घंटे द्वितीयमिव शंकरं २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
३८

सं०

३७

८७ मिश्रितायमिश्रितयाला ८८ ए० ए० ए० ए०

नमोक्तारक्तवर्णाय रक्तं वरधराय च रक्तध्वजपताकाय रक्तस्रगनुलेपिने ८५ नमोक्तपीतवर्णाय पीतांबरधराय च नमोक्त
 छिन्नत्राय किरीटवरधारिणे ८६ अर्द्धहाराय अर्द्धकुंडलकर्णिने नमः पवनवेगाय नमो देवाय वै नमः ८७ सूर्येन्द्र
 यमहेन्द्राय नमोक्तते नमः पद्माईपालाय उत्पलैर्मिश्रिताय च ८८ अर्द्धचंद्रनलिसाय अर्द्धस्रगनुलेपिने नमः आदि
 त्वत्राय आदित्यनयनाय च ८९ नमः आदित्यवर्णाय आदित्यप्रतिमाय च नमः सोमाय सोम्याय सोम्यवक्रधराय च ९०
 सोम्यरूपाय मुख्याय सोम्यदंष्ट्राविभूषिणे नमः श्यामाय गौराय अर्द्धपीताम्बुजाय च ९१ नारीनरशरीराय स्त्रीपंसाय
 नमोक्तते नमो वृषभवाहाय गतेन्द्रगमनाय च ९२ उर्गमाय नमः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः स्रग्भ्यः
 हृंदराय च ९३ गरुडाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः गार्गाय नमः
 धानाय स्वर्णाय नमोक्तते नमो रक्तवर्णाय रक्तस्रधराय च रक्तमालाविचित्राय रक्तं वरधराय च ९४ मणिमूषि
 तमूर्ध्नाय नमः अर्द्धमूर्ध्नाय च ९५ विचित्रमणिमूर्ध्नाय च ९६ नमोऽग्निमुखनेत्राय सहस्रशशिलोचन च
 प्रह्लादाय कांताय नमोऽगहनाय च ९७ खड्गाय नमः भृंगो वरभिरताय च भृंगाय भुवनाय अनंताय शिवाय च ९८

सं०

३७

स षतिपत्तिर्ज्ञानं सखंचतुभयात्मने १०१ मुकुरेमुकुराय ३०० श्रीगिनेत्राणीवनेत्राणिलोकपात्रानिर्वाहकानिचिद्वंद्वस्यारुपातिनेत्राणियस्यतस्मैत्रिनेत्रेत्राय

नमोदिग्वासमेनित्यमधिवाससवाससे नमोजगन्निवासायषतिपत्तिसखायच १०१ नित्यमुद्वमुकुरेमहाकेपूरधारिणे सप्यकंरोपहा
 रायविचित्राभरणायच ३०० नमस्त्रिनेत्रेत्रायसहस्रशतलोचने स्त्रीपुमांसनपुंसायनमः सांख्यायोगिने १ शंयोरभिस्त्रवेतायत्रय
 र्यायनमोनमः नमः सर्वाङ्गिनाशयनमः शोकहरायच २ नमोमेघनिनादायवहमायाधरायचवीजक्षेत्राभिपालायस्तृणरायनमोनमः
 नमः सर्वसंशयविश्वेशायनमोनमः नमः पवनवेगायनमः पवनरूपिणे ४ नमः कांचनमालायगिरिमालायवैनमः नमः सरारिमा
 लायचंद्रवेगायवैनमः ५ ब्रह्मशिरोपहृत्तयिमहियघ्रायवैनमः नमस्त्रिरूपधारायपद्मविध्वंसनायच ६ नमस्त्रिपुरहृत्तयिपद्मविध्वंसना
 यच नमः कामांगनाशायकालदंडधरायच ७ नमः स्कंदविनाशायब्रह्मदंडायवैनमः नमोभवायशवीयविश्वरूपायवैनमः ८ ईशा
 नायभवघ्रायनमोस्त्वधकपातिने नमोविष्णवायमायायविंशविंशायवैनमः तन्नोगतिश्चष्टेष्टमेवहृदयंतथा १० तंब्रह्मासर्वदेवानां
 सद्गाराणीसलोहितः आत्माचसर्वभूतानांसांख्येपुस्तयउच्यते १० अवभृत्पवित्राणांयोगिनिष्कलः शिवः सहस्ररूपमाश्रमिणामीश्वराणां
 महेश्वरः ११ कुबेरः सर्वपङ्कशांअहन्तंविष्णुहृत्ते पर्वतानांभवान्मेरुर्नरुणांचवंदमाः १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लोचनेलोचनाय १ शंयार्यज्ञसाहस्यकर्त्रीदेवतायात्राभिपात्राभिस्त्रवेतायवसादरूपाय २ स्वरायत्रोणादिकः सृजेत्तासु स्वदेवतार्थः ३४ गिरिमालायगिरेकी
 रायराय ५६ हृत्तीयहृत्ते ७८ मायामायाविने १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४०
४०

गतिः शान्त्यनन्तः पृथग्गतः ब्रह्मादिवस्तुविभूतिर्विशेषाभिव्यक्तिस्थानं ३० ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

ले ५

ले ४

ले १

वसिष्ठस्तमर्षीणां च ग्रहाणां सूर्य उच्यते आरण्यपर्वणं च सिंहात् परमेश्वरः १३ आम्नाणां गोवृषश्चासि भवांश्चोक्ता प्रजितः आदिनां भ
वाच्चिह्नमूर्तस्तानां वैवपावकः १४ पक्षिणां वै न ते यस्त्वमनंतो मुजगेषु च सामवेदश्च वेदानां यजुषां शतहृदि यं १५ स नत्कुमारो योगीनां सांत्वा
नां कपिलोत्सुमि शक्रोऽसिमस्तं देवपितृणां देवराशि १६ ब्रह्मलोकश्च लोकानां शैलानां हिमवानिरिः वरुणिं ब्राह्मणाश्चासि विप्राणां दे
हितां द्विजः १७ आदित्वमसिलोकानां महत्काल एव यच्चाप्यदपिलोके वै सर्वतो धिकं स्मृतं १८ तत्सर्वं भगवानेव इति मे निश्चिता म
तिः नमस्ते भगवन् देव नमस्ते भक्तवत्सल १९ योगेश्वर नमस्तु नमस्ते विश्वं भव प्रसीद मम भक्त्युदीनस्य रूपरागस्य च २० अने श्वर्येण
युक्तस्य गतिर्भविसनातन यच्चापराधं कृतवान्ज्ञात्वा परमेश्वर २१ मद्वक्तुं निदेशतत्सर्वं कृतमहं सि मोहितश्चास्मि देवेश त्वयारूपविपर्यया
त २२ नार्थं ते नमयादत्ते पादं चापि महेश्वर एवं कृत्वा हृमी शानं पायमर्घ्यं च भक्तिः कृतां जलिपटो भूत्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयं २३ ततः शीतां
वुसं युक्तादिव्यगंधममन्विता पुष्पवृष्टिः शुभाजानं पपात मम मूर्धनि २४ दुर्भिक्षतदादिव्यस्तारितो देव किं करैः ववौ च मास्ततः पुण्यः च
चिर्गंधः सत्वावहः २५ ततः प्रीतो महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः अववीचिदशांस्तत्र हर्षयन्निवर्मातदा २६ पश्यध्वं विदशाः सर्वे उप
मन्योर्महात्मनः मपि भक्तिं परां नित्यमेकं भावादवस्थितां ७७ एवमुक्तास्तदा कृत्यसरास्ते शूलपाणिना अचुः प्रोजलयः सर्वे नमस्कृत्वा
वृषध्वजे २८ भगवन् देव देवेश लोकनाथ जगत्पते लभतां सर्वकामेभ्यः फलं त्वतो द्विजोत्तम २९ एवमुक्तास्ततः सर्वैः सरैर्वद्भ्यादिभि
तथा आहर्मा भगवानीशः ब्रह्मसन्निवशंकरः ३० ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

एम०
४०

३८ कामेभ्यः कामानकामानान्तर्यामि ३६ एवंपरोषतिमूर्तिरूपोपतन्त्रं तन्त्रानाविर्मते अक्षरं व्यायकं ज्ञानं न देव रतिस्वंप्रकारेण त्वातं प्रयोगं विशेषं विशेषं

न
श्रीमगवाव वत्सोपममोतष्टोमिपश्यमांमुनिपंगवः ६८ भक्तोमिविषयेमपाजिज्ञासितोत्यमि अनयाचैवमत्तपातेअनर्थंभीतवानहं त
स्मात्तर्वा नदहाम्यधकामांस्तवयथेसितान ३२ एवमुक्तस्यैवायमहादेवेनधीमता हर्षादश्रुणवत्तितोमहर्षस्त्वजापत ३३ अब्रुवंच
तदादेवंहर्षगद्गदयागिरा ज्ञानुभ्यामवनिगत्वाप्रणामचपतःपुनः ३४ अद्यजातोस्यहं देवसफलंजन्मवाद्यमे सुरासुरगुरुर्देवोयत्तिष्ठतिममा
यतः ३५ यत्नपश्यंतिवारुह्यदेवात्यमितविक्रमं तमहं दृष्टवानदेवंकोन्योधन्यतरोमया ३६ एवंध्यायन्निविष्टांसः परंतत्त्वमनातनं तद्विशे
षमितिख्यातंयदज्ञेज्ञानमक्षरं ३७ स एवभगवानदेवः सर्वसत्त्वादिरव्ययः सर्वतत्त्वविधानतः प्रधानः प्रसूयः परः ३८ योसज्जहृक्किणादे
गाद्ब्रह्माणालोकसंभवं वामपार्श्वात्तथाविष्टुंलोकरक्षार्थमीश्वरं ३९ एगंतेचैवसंप्राप्तेसद्मीशोसज्जत्पुः सत्तुः संहर्तृकृत्तजगत्स्थाव
रजंगमं ४० कालोभूत्वामहातेजासंवर्तिकरवानलः युगान्तिसर्वभूतानियमनिव्यवस्थितः ४१ एषदेवोमहादेवोजगत्सत्त्वाचराचरं कल्पा
नैवैवसर्वेषांस्मृतिमाह्वयतिष्ठति ४२ सर्वगः सर्वभूतात्मासर्वभूतभवोद्भवः आस्तेसर्वगतो नित्यमदृश्यः सर्वदेवतैः ४३ यदिदेवीवरोमस्य
यदित्तष्टोमिपमो भक्तिर्भवतमेनित्यंत्वपिदेवसरोश्वर ४४ अतीतानागतंचैववर्तमानंचयद्विभो जानीयामितिमेबुद्धिः प्रमादात्सुरसत्तम ४५
हीरोदनेचभुजीयामक्षयंसहवांधवैः आश्रमेचसदास्माकंसान्निध्यं परमस्मृते एवमुक्तः समांवाहभगवांस्त्रोक्पूजितः महेश्वरोमहातेजाश्वराव
रगुरुः शिवः श्रीमगवानुवाच अजरश्चामरश्चैवभवत्तुंस्ववर्जितः यशस्वीतिजसापुक्तोदिव्यज्ञानसमन्वितः श्रीवीरगामभिगम्यश्चमत्प्रसादाद्वि
ष्मसि शीलवानगुणसंपन्नः सर्वज्ञः प्रियदर्शनः अक्षयंपौवनंतेस्तुतेजश्चैवानलोपमं ह्रीरोदः सामरश्चैवयत्रयत्रेच्छसिप्रियं तत्रनेमविनाका
विशिष्टं देवतांतरापेक्षयासनातनमितिमूर्तैरपिनित्यत्वेवहापेक्षयात्रोक्तं ३५ मंसान्निध्यं पौनोनिधेः ह्रीरोदनेचभुंज्जत्वमस्मृतेनसमन्वितं ५१ ॥

७३ तेनोवर्णयति इंद्रेति यस्मिन्नेजसोमधेऽनेकानि इंद्रधनं विविधतो नीलवर्णः श्वेतमेघाश्च पर्वतचलाकारा भान्तितादृशं चित्ररूपं तेजस्तथः ७४ राजेनीले तेजसि सोम

त्वादृशेन हि देवानां आघनीयः समागमः ब्रह्मरूपेनानंशं सेनश्च हवनेन वाप्युत जप्यंते तेषां स्पामियेन दृष्ट्यसि शंकरं ६७ विष्णुस्तवा
 च अत्रुवंतमहं ब्रह्मस्त्वत्पसादात्महामुने इदमेदिति जसं घानां मर्दनं विदशेश्वरं ६८ एवं कथयतस्तस्य महादेवाश्चिन्ताकायां दिना
 न्यष्टौ ततो जगुर्मुहूर्तमिव भारत ६९ दिनेष्टमेतद्विषेगादीहितो हं यथाविधि इति मुंजीकुशीवीरीयुताज्ञो मेखलीकृतः ७० मासमेकं
 फलाहं रोहिणीयं सलिलाशनः ततोयंचवतर्थं पंचमं च निलाशनः ७१ एकपादेन तिष्ठंश्च कूर्ध्वं वा हत रतं दिनः ततः सूर्यसहस्रस्य अष्टपञ्च
 दिवि भारत ७२ तस्य मध्यगतं चापितेजसः पांडुरनंदन इंद्राय धपिन ह्यंगं विष्णुत्मा लगवाहकं ७३ नीलशैलचयप्रस्थं वलाकाभूषितां व
 रं तत्र स्थितश्च भगवान् देवासहस्रमहायुतिः तपसा तेजसां कात्यादी सया सह भार्यया ७४ राजभगवांस्तत्र देवासहस्रमहेश्वरः सोमेन सहितः
 सूर्यो यथा मेया स्थितस्तथा ७५ संतुष्टो माको तेय विस्मयो सुहृत् लोचनः अयं शो देवसंघानां गतिमा निहरं हारं ७७ कीरीटिनां दिनं शूल
 पाणिं व्याघ्राजिनं जटिलं दंडपाणिं पिनाकिनं वज्रिणां तीक्ष्णदंष्ट्रं भृंगदंष्ट्रं बालयज्ञोपवीतं ७८ दिव्यां मालामुरसानेकवर्णां समुद्रहंतं गु
 ल्फदेशावलंबं चंद्रं यथापरिविष्टं संधं वर्षात्पयेत हृदयश्च मेन ७९ प्रमथानां गले चैव समंतात्परिवारितं शरीरं स्रजुःपेक्षं परिवि
 ष्टं दिवाकरं ८० एकादशशतान्येवं सद्राणां ह्यववाहनं अस्तवन्नियतात्मानं कर्मभिः शुभकर्मिणां ८१ आदितावसवः साध्या विश्वे

सूर्यप्रभो भवानी शंकरौ इति तथः ७९ पविष्टं परिवेष्टं ८१ विश्वाभिः ब्रह्मपरलं नस्तत्त्वं देवास्तथा चिन्तौ विश्वाभिस्तुतिभिर्देवं विश्वदेवं मस्तवन् ८१ ॥
 नस्तत्तिरेव कृत्स्नं स्तुतिस्तत्तत्त एकदेशस्तुतिरेत्ययः विश्वदेवं सर्वेश्वरं ८२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

८४ पृथिव्याद्योत्रर्त्तिमं तो ज्ञेयाः ८५ शाश्वतोत्तरिणामी सन् सर्वयोनिः ब्रह्मणो वेदस्याधिपः सत्यः तपवित्रेन्द्रियाणामैकाग्र्यं त्वामवयो वत्ता मययो वदन्ति तपश्च सत्त्वं

शतक्रतुश्च भगवान्विष्णुश्चादितिनंदनौ ब्रह्मरथं तरं सामरं रयंति भवन्ति के ८३ योगीश्वरः सवहवो योगदं पितरंगं ब्रह्मर्षयश्च स
सत्तास्तथा देवर्षयश्च वै ८४ पृथिवीचांतरिहं वनक्षत्राणि ग्रहास्तथा मासाहर्मासाः कृतवोरात्रिः संवत्सरः कृणाः मुहूर्ताश्च निमेषा
श्च तथैव युगपर्यायाः दिव्याराजन्ममसंति विषासत्त्वविदस्तथा ८६ सनत्कुमारो देवाश्चरति हासस्तथैव च मरीचिरं गिराश्च विः पुलस्त
ः पुलहः क्रतुः ८७ सनवः सप्तमो मश्च अथर्वा सवहस्पतिः भृगुर्दक्षः कश्यपश्च वसिष्ठः काश्यपश्च ८८ छंदोऽसि दीक्षा यज्ञाश्च
दक्षिणायावको हविः यज्ञोपगानि द्रव्याणि मूर्त्तिमंतियुविधिर ८९ प्रजानां पालकाः सर्वे सरितः पंनगा नगाः देवानां मातरः
सर्वा देवपत्न्यः सकम्पकाः ९० सहस्राणि मुनीनां च अयुता न्यर्वा निव नमस्यंति प्रभुं शांतं पर्वताः सागरादि ९१ शः गंधर्वाश्च
संश्रैव गीतवादित्रकोविदाः ९२ दिव्यज्ञाने युगायंतस्तत्त्वं तिभवमद्भुतं विद्याधरा दानवाश्च गुह्यकारा ह्यसास्तथा सर्वाणि वैवस्व
तानि स्यावराणि चराणि च ९३ नमस्यंति महाराज वाञ्छनः कर्मभिर्विभुः परस्ताद्विष्टितः सर्वो ममासीत् त्रिदशेश्वरः ९४ पर
राजद्विष्टितं हस्वाममेशानं वमारत सप्रजापतिशक्रांतं जगन्मा मभ्यदेहान् ९५ इक्षितं च महादेवं तमेशक्तिरभूत्तदा ततो मामा
ब्रवीद्देवः पश्य कृत्स्नवदस्तवं ९६ त्वया त्वाराधितश्चाहं शतशोऽथ सहस्रशः त्वत्समो नास्ति मे कश्चिद्विषुलोकेषु वैषिपः ९७ शिर
सा वंदिते देवे देवी प्रीतास्तु मातदा ततो ह मनुवंस्था रांस्तं ब्रह्मादिभिः सूरैः ९८ विष्णु रुवाच नमोस्तु ते शाश्वत सर्वयोने ब्रह्मा
वरजस्तमश्च त्वामेव सत्त्वं वदन्ति संतः ९९ ॥ ॥ ॥ धियं त्वामवयो वदन्ति तपश्च सत्त्वं जस्तमश्च त्वामव सत्त्वं वदन्ति सन्तः १०० ॥

धाताश्चरः त्वष्टाहृषिर्निर्माताविधाताधर्माधर्मः ॥१॥ स्यावसृणिर्विकारलक्षाधीनिमहादीनिवराणिखलभूतादीनिचराचरलोकप्रसिद्धं ४०० वायवः पंचप्राणाः सप्ताग्र
यः ग्रहयसदक्षिणाग्राहवनीयसभ्यावसस्थाः पंचश्रौस्मार्तः षष्ठः लौकिकः सप्तमः यद्वा सप्तवायवश्चावहागः अंतरिक्षेयेभुवं आदीन्सन्तातान् लोकान्धा
रयन्ति अग्नयश्चादितादिमोतीषी एते सर्वे मेव ये देव संस्थाः देवसूत्रात्मनि संस्था समासि येषां ते तथा वत्तव देवताः स्तनियोणाः देवाः सस्मान् एतेषां समुदायात्
परं वाचामगोचरं विरूपादिहीनत्वां जययो वदन्ति १ स्वस्ववसमिक्तुशदेशकालादिकं यज्ञोपगं यज्ञोपयोगि २ सिद्धिर्योगपरिपाकः तदर्थं गीतमन्त्रत्वरूपसप्रा

तो १ भूतानि १

त्वं वै ब्रह्मा च रुद्रश्च वरुणोऽग्निर्मनुर्भवः धाता त्वष्टा विधाता च त्वं प्रभुः सर्वतो मुखः ॥१॥ त्वं ज्ञाता निष्ठा वराणि चराणि च त्वया स
ष्टमिहं कृत्स्नं त्रैलोक्यं सचाचरं ४०० यानो द्विप्राणी हसन्तश्च कृत्स्नं ये वायवः सप्ततथैव चाग्नयः ये देव संस्थास्तव देवताश्च त
स्मात्परं त्वामययो वदन्ति १ वेदाश्चायज्ञाः सोमश्च दक्षिणायावको हविः यज्ञोपगं यन्किं विद्म गवोस्तदसंशयं २ इष्टं त्वमधी
तं च व्रतानि नियमाश्च पेङ्गीः कीर्तिः श्रद्धुतिस्तष्टिः सिद्धिश्चैव दत्तदंर्पणी ३ कामक्रोधोभयलोभो मदस्तंभो यमत्सरः आधयो
व्याधयश्चैव भगवंस्तनयास्तव कृतिर्विकारः प्रणवः प्रधानं बीजमव्ययं ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पिका ३ कृतिः क्रियाविकारस्तत्फलभूतो हर्षादिः प्रणयस्तदभावः प्रधीयते स्मिन्सर्वमिति प्रधानं वासना बीजं अज्ञानं तदेवाव्ययं मनस्योनिश्च अत्रमयः सोम्यमन
इति कृते रजसापिमनो यो निवृत्तं यष्टं भक्त्यमात्रेण न तमुच्यमिति वक्तुं परमेतियोनिविशेषाणां प्रभावमश्नुते अकर्मते ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विदित्वा उपास्य ससंज्ञाणि महदहंकारं च तन्मात्राणि षडंगं सर्वज्ञात्तात्परिरनादिवोधः सतंत्रतनित्यमस्तु सशक्तिः अनंतशक्तिश्च विभोर्विभुताः षडंगद्वयं निमहेष्ट
 रसेति अगष्टयुक्तिः प्रधानं चित्रं सतंत्रतस्य आत्मा भिन्नत्वेन नित्यं ग्रहीतमप्येवैकमात्रात्तस्य साधनं विधिः सत्त्वस्य पुरुषात् भिन्नत्वेन ज्ञानं तस्य स्मात्तादृशो योगो ह्यत्र
 निरोधस्तत्र तन्मात्रनिष्ठस्तानि कलं आविशते आरोहक्रमेण योगी भूम्पादीनि महदंतावितत्वा निजित्वा तस्य सातत्वा जयसाधनधीसत्त्वमजयसातत्वा निजित्वा जगसा

विदित्वा ससंज्ञाणि षडंगं त्वं च मर्त्तितः प्रधानविधियोगस्थत्वा मेव विशते बुधः १२ स्वमुक्ते मया पार्थ भवे चार्त्तिविनाशने च गच
 रंजगत्सर्वं मिह नादंतदा करोत १३ तं विप्रसंघाश्च सरासराश्च नागाः पिशाचापि तरो वयोमि रक्षोगराभाजगणाश्च सर्वमहर्षयश्चैव त
 दापरोमुः १४ मम मर्द्धिवदित्यानां कुसमानां सगंधिनां राशयो निपतंति स्म वायुश्च सप्तमुखो ववौ १५ निरीक्ष्य भगवान् देवीं त्वमां मां
 च न गदितः शतक्रतं चाभिवीक्ष्य स्वयं मे माह शंकरः १६ विदुः कृष्णपरां भक्तिमस्मा सतवशत्रुहन् वियतामात्मनः श्रेयः प्रीतिर्हि
 त्वपि मे परा १७ हृणीष्टाष्टौ वरा न कृष्णदाता स्मितवसनम ब्रह्मिणा दवशाहं लपानिष्ठमिन्द्राभान १८ इदं न धर्ममेव वाहन
 पर्वणि नामाध्यायः कृष्ण उवाच मूर्द्धनियत्पमिपतस्तेजः सन्निवयेततः परमं हर्षमागत्य भगवन् नमथाबुवं १ धर्मो हृदयं प्रविश
 उद्यातं यशस्तथायं परमं वलं च योगं प्रियत्वं तव न्निकर्षे हरोस्तानां च शतं शतानि २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 तत्त्वानि जित्वा जयसाधनधीसत्त्वमप्यात्मनः पृथक्त्वेन ज्ञात्वा प्रकृत्यमात्रनिष्ठः विलीने सत्त्वे परं ब्रह्म संपद्यत इत्यर्थः मेधवान् इन्द्ररूपी महादेवस्तु स्य माहात्म्यप्रतिपदकं य
 वमेव वाहनपर्वतत्रायमध्यायः १४ मूर्द्धनियत्पमिपतस्तेजः सन्निवयेत्येतन्मिति शेषः १ योगेन सहितं प्रियत्वा इति द्वौ वरौ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

धारिणीयोषिका ३६ एवंमविष्यतीतिप्रार्थितान्वरानभ्यनुज्ञायत्ययंभवानीवरपृष्ठकंददौ नत्रपरमं मप्रावेति संवाधनेकोवरः सूचितः नाहंमयाजातवदेइतित्वमपिमयामा
वदेतिद्वितीयः षोडशमहसंभार्यइतितृतीयः तामपियत्वमितिचतर्थः पूर्वोक्तात्सर्वप्रियत्वात्स अहंप्रियधनधान्यादीत्यर्थदितिपंचमः ७ अमत्रयंमप्राथं एवंचउप

एवमल्लितितहाकंमयोक्तः प्राहशंकरः ततोमांनगतोमाताधारिणीसर्वपावनी ३ उवाचोमाप्रणिहिताशर्वीणीतपसांनिधिः दत्तोमागव
तापत्रः प्रांवीनमतवानद्यः ४ मत्तोप्यष्टौवरानिष्टान्गहाणत्वंददामिते प्रणाम्यशिरसासाचमयोक्तापांडुनेदन ५ द्विजेष्टकोपंपित्तः
प्रसादंशतंसतानांपरमंचभोगं कुलेपीतिमातृतश्चप्रसादंशमप्राप्तिंप्रहरोचापिदाह्यं ६ उमोवाच एवंमविष्यसमप्रभावनाहं
मयाजातवदेकयचित् भार्यासहस्राणिचषोडशैवतासुप्रियत्वंवतथाह्यं ७ पीतिंवाग्यांवांधवानांसकाशाह्दामितेहंवप्रयःका
म्यतांच भोह्यंनैवैससतिवैशतानिगहेतभममतिथीनांचनित्यं ८ वासदेवउवाच एवंदत्त्वावरान्देवोममदेवीवभारतः अंतर्हितः ह
रोतस्मिनमगणोभीमपूर्वजे ए रतदसद्भुतंपूर्वव्राह्मणायातितेजते उपमन्यवेमयाहृत्स्नंवात्मानंपार्थिवोन्नम १० नमस्कृत्वातसः
प्राहदेवदेवायस्मै उपमन्यसुवाच नास्तिशर्वममोदेवोनास्तिशर्वममागतिः नास्तिशर्वममोदानेनास्तिशर्वममोरगो ११ इतिमेघवा
हनपर्वीणि १५ उपमन्यसुवाच अर्षीरामीकृतेताततंदेवित्येववि-श्रुतः दशवर्षमहस्राणिनेनदेवस्समाधिना १ आराधितो
भृङ्गकेनतस्पोर्द्धंनिशामय सहस्रवात्सहादेवमस्तौषीच्चस्तवैविभुं २ इतितांदिस्तयोयोगात्परमात्मानमव्ययं चिंतयित्वामहा
त्मानमिदमाहसविस्मितः ३ यं पठंतिमदास्तांस्वाश्रितयंतिचयोगिनः परंप्रधानंप्रह-यमधिष्ठातारमीश्वरं ४ ॥ ॥ ॥

क्रमस्त्वनंपोडशाष्टानांवचनमुपपद्यते ११ अध्यायः १५ अवितीति अयमध्यायोयत्स्वीमपमन्यनाहृत्स्नंप्रसक्तंजप्यंतेनेप्रदायमीतिनतजप्यंशिवसहस्रनामातोत्रंविबुधैरुपमस
मुखेनतदुपोह्युताथभारभ्यतेसमाधिनाध्यानयोगेन १ उर्द्धंफ लो २ इदंवह्यमाणा

३५

४४

पंपरंतीत्यादिष्टोक्तत्रयं ध्यानवलात्तं दिनादुष्टं तदुच्चारणस्य फलमाह एवमिति अन्योप्येतैः श्लोकैस्तत्त्वब्रह्ममाह रूपमीश्वरं पश्यतीति मावः शाश्वतं शश्वद्भवं क्रवेकूरस्य ७
 निष्कलत्वादेव्याख्यातं निगुणत्वादि। अक्षरं अविनाशि ८ मनोमयं मनसो धर्मैः कर्तृत्वादिभिर्वशीकृतं जलचंद्रवत् ९ पशुति सा द्वे श्लोकः यः देव आत्मानं प्रणवं ते जी

उत्पन्नौ च विनाशे च कारणं विदुर्बुधाः देवाः समुनीमां च परं यत्मानं विद्यते ५ अजं तमहमीशानमनादिनिधनं प्रभुं अतं तस्य त्विनंदेव
 मनसं शरां व्रजे ६ एवं बुवन्नेव तदा ददृशति यमां निधिं तमव्ययमनोपममचिंसं शाश्वतं ध्रुवं ७ निष्कलं सकलं ब्रह्म निगुणं ग
 रागोच्चरं योगिनां परमानंदमहं मोक्षसंज्ञितं ८ मनो रिद्राग्निमस्तं विखस्पवत्स्रगोगतिं आग्रास्यमवलं सुदं बुद्ध्यात्यं मनोमयं
 उर्वित्तेयमसंख्येयं दुः प्रापमहतात्मभिः योनिं वि ९ अस्मिन्नगतः तमसः परतः परं १० यः प्राणावंतमात्मानं ज्योतिर्जीविस्थितं म
 नः तं देवं दर्शनाकांक्षी ब्रह्मचर्यगणान्तिषः तपस्ये स्थितो भूत्वा दृष्ट्वा तष्टावचे श्वरं ११ तं दिरुवाच पवित्राणां पवित्रस्त्वंगतिर्ग
 तिमतां वर आत्यग्रं ते सांते तस्तपसां परमं तपः विश्वावसहिराणां कृपुरुह ननमस्तुत १२ भूमिकल्पाणां दविभो परं स तनमोस्तुते
 नातीमरणाभीरुणां पतीनां यततां विभो निर्वाणा दशहस्तां शोनमस्तुस्तु सखा अय १३ ब्रह्मा शतक्रतुर्विष्णुर्विश्वे देवा महर्षयः न वि
 दुर्त्वा तत्त्वेन कुतो वेत्स्यामहे वयं त्वत्तः प्रवर्तते सर्वं त्वपि सर्वं प्रतिष्ठितं १४ कालाख्यः पुरुषाख्यश्च ब्रह्माख्यश्च त्वमेव हि तनव स्ते

वरुणिणं कृत्वा तत्र आहृते जीवे मनो ह्यं ज्योतिर्मत्वा तीव्रस्त्रितं यमवतं देवं दृष्ट्वा तष्टावेति संवधः ११ पवित्राणां पावनानां गादीनामपि पावनं तेजसां च ह्युरादीनामपि तेजः प्र
 काशकं १२ भूमिकल्पाणामोहस्तत्त्वदं परं सतं अतं तं अवाध्यं १४ निष्कलं तवः कालीया एव ब्रह्म विष्णु रुद्रावा १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दो
४५

अधीति अत्र सभिः विपौरुषादि संहिताभिः कृत्स्नहेयमुपादेयं च तन्मेवेति कथ्यते तथाहि उत्पत्तिः शिरः पागयादिमानदेहस्तमधिकृत्य प्रवृत्तिज्ञानं च विपौरुषं तत्र च माता पूर्वैरु
पपितोत्तररूपं प्रजासंधिः प्रजननं संधानमिति कृतौ हेतुर्वीजरूपाभ्यां मातापित्रभ्यां प्रकाशादस्योत्पत्तिमिथुनीभावेन निमित्तेन अंकुररूपा प्रजायते एवं प्रवृत्तिप्रसूयाभ्यां जगदि
ति तत्र मिथुनीभावस्याभावेन प्रसूयैरा प्रजावृत्तगन्तोत्पत्तिप्रवृत्तौ विवेकमिच्छता उपलब्धतिग्रहः कर्तव्य इति विधीयते एवं अध्यात्मं अध्यात्मनिदेः अध्यात्म
नुः पूर्वैरुपेत्तराह नुरुत्तररूपं वाक्यभिः जिह्वा संधानमिति कृतौ जिह्वानिग्रहेण तद्धीभावोपि पूर्वोक्तविवेकार्थं विधीयते अमथावागादीन् स्ववर्तयतो विवेको न संयद्यते

अविपौरुषमध्यात्ममभिभूताधिदैवतं अखिलोर्काधिविज्ञानमधि
पञ्चस्त्वमेव हि १६ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रश्नो ३

पितृसंसारस्वानवच्छिन्नो नु तन्मते इति एताः संहितां वेदितव्याः तथा अविभूताधिदैवतं भूतानां देहाधारं प्रकाशं देवतानां प्राणाचक्षुराद्यधिष्ठात्रीणां भूतदेवतानां
चान्ये आश्रयेण मिथुनीभावेनावच्छिन्नं संसारः तन्मत्सं च अखिलोकाधिविज्ञानं लोकात्तद्विलोको भूतमात्रदशशब्दादयो विषयाः विज्ञानं प्रज्ञा मात्राः दशश्रेत्रादिनी
दिमाणि ज्ञानकारणानि उभयेषां मिथुनीभावो यदि भूतमात्रान्मुनिप्रज्ञा मात्रास्य दिप्रज्ञा मात्रा न सन् भूतमात्रास्य न सन् ततो रूपं किंच न सिध्यतीति श्रुतिप्रसिद्धः तत
श्च वत्सवर्षपूर्वकं वागादिनिग्रहे क्रियमाणो जीववत्सरो भेदे हेतुमधिभूताधिदैवतानामनुत्पत्तेराधिपज्ञो घटनाशे घटकाशमहाकाशयो विवतयोः संगतिकारणं स्वीभावत्
रूपा यज्ञो मोक्षापरतामाप्तिश्चाति एतत्सर्वं त्वमेवेति श्रौतार्थः १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नार

दो
४५

१७ तवत्वाच्च निष्ठतः ज्ञातमिति शेषः जन्ममृत्युश्च अनेकोत्पत्तिः ७तः ७तमं वतीत्यर्थः १८ अस्मिन्नास्ति चेति रजुमुत्तंगमं पतीति तोलितोत्तमोत्तमि तादृशं जग
कारणमज्ञानमुच्यते २१ विश्वाविश्वपरः कार्यकार्यकारणमस्य भावः सत्तमात्ररूपः चिंताविंशच्च चिंत्यः सोपाधिकरूपेण अविंशो निरुपाधिकेन २४

त्वां विदित्वा तदेहस्य दुर्विदं देवतैरपि विद्वांसो योतिरिति मुक्ताः परं भावमनामयं १७ अनिच्छतस्तव विभोजनममृत्युनेकतः द्वास्त्वं सगमि
ज्ञाणमाहोसात्वं ददाति १८ त्वं वै स्वर्गाश्च मोहश्च कामः क्रोधस्त्वमेव च सत्त्वं रजस्तमश्चैव अधश्चोदंति मेव हि १९ ब्रह्माभव
श्च विष्णुश्च स्कंदं देवोऽसवितापमः वरुणोऽमनुर्हीता विधाता त्वंधनेश्वरः २० भूर्वायुः सलिलो मिश्रस्त्वं वायुर्द्विस्थितिर्मीतिः कर्म
समान्ते चोभेत्वमेवास्ति च नास्ति च २१ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च प्रकृतिभ्यः परं ध्रुवं विश्वाविश्वपरोभावश्चिंसा चिंत्यस्त्वमेव हि २२
पञ्चैतत्परमं ब्रह्म पञ्चैतत्परमं पदं यागतिः सांख्ययोगानां स भवान्नात्र संशयः २३ नूनमद्य कृतार्थाः स्मरन्तं प्राप्ताः संतो गतिं यां ग
तिं पार्थ पंती ह ज्ञाननिर्मलबुद्धयः २४ अहो मृदास्पस चिरमिमं कालमचेतसा यन्तविघ्नः परं देवं शाश्वतं यं विदुर्विधाः २५ सेयमा
सादिता साक्षाच्चक्षुः किर्जन्मभिर्मया भक्तानुग्रहकृद्देवो यं ज्ञात्वा मृतमश्नुते २६ देवास्तरुमुनीनां तयच्च गुह्यं सनातनं गुहायां निहित
ब्रह्म दुर्विज्ञेयं मुनेरपि २७ स एव भगवान्देवः सर्वकृत् सर्वतो मुखः सर्वस्मात् सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता २८ देहकृद्देहभृद्देही देहभृ
चेतसा च ज्ञानेनायतदेवं विघ्नः अतो मराः स्मः २९ देहकृतयज्ञादिः ॥ देहिनां गतिः प्राणा कृत् प्राणाभस्वाणी प्राणादः प्राणिनां गतिः २९ ॥ ॥
देहयोयको ज्ञादि देही जीवः देहभृक् देहभृद्देहभृद्देही देहभृ
२९ ॥ ॥ ॥ ॥

सूक्ष्मालिङ्गज्ञानेनतरंतिअतिउत्पगच्छतिरेसूक्ष्मज्ञानतराः सूक्ष्मज्ञानेतिपाटेप्रकृतिंतीर्त्वागताइत्यर्थः सूक्ष्मपुरुषं ४० दिव्योनाभर्षेद्वपदेअदिव्योनाभः सार्वभौमत्वे ४५
अनुशंसंतीतिपाठः सुष्ठुः तत्वेअभासेपितेरूपेविषयेकथयंति विधायात्पज्ञत्रये श्रोतस्मान्नयानयज्ञेसिर्थः अतंपज्ञः समंतफलंयेतिअद्वांसमे ४७ पज्ञतेः

वे१

येसांवागुगातत्वज्ञाः सांख्यशास्त्रविशारदाः सूक्ष्मज्ञानतरासूक्ष्मज्ञात्वामुंचंतिबंधने ४० पंचवेदविदोवेद्यंदा नोवप्रतिष्ठितं प्राणा
यामपरानिसंपंविंशंतिनयंतिच ४१ अकारयमासत्यनेविंशंतिमहेश्वरं अयंसदेवयानानामादित्योद्धारमुच्यते ४२ अयंचपितृपा
नानांचेद्रमाद्धारमुच्यते एषकाणदिशश्चैवसंवत्सरपुगादिच ४३ दिव्यादिव्यः परोलाभोअयनेदक्षिणीत्तरे एनंपजायति पूर्व
माण्यवज्जुभिस्तवैः ४४ पजार्थवरणामासनीललोहितसज्जितं अग्निर्यमनुशंसंतिनत्वेकर्मणिवह्वः ४५ यजुर्मिर्यत्रिधावेद्यंज
क्षमध्वर्यवोच्चरे सामभिर्येवगायतिसामगाः षड्वद्वयः ४६ अतंसतंपां ब्रह्मातवंताश्वर्वाणादिजाः यज्ञस्यपरमायोनिः पतिष्ठा
यंपरः स्मृतः ४७ एअहः श्रोत्रनयनः पक्ष्मासाशिरोभुजः आतवीर्यस्तयोधैर्योर्त्यगुत्थोत्पादवान् ४८ मत्पुर्णमोहताशश्च
कालः संहारवेगवान् कालस्यपरमायोनिः कालश्चायंसनातनः ४९ चंद्रादित्यौसनहत्रौग्रहाश्चसहवायुना ध्रुवः सप्तर्षयश्चै
वभुवनाः सप्तएवच ५० प्रधानंमहद्व्यक्तंविशेषात्तंसवैकृतं ब्रह्मादित्यवर्णितंमृतादिमदमव्ययत ५१ अष्टौवक्तयश्चैवप्रकृतिम
स्ययः परः अस्पदेवस्ययद्वागंकृत्तंसंपरिवर्त्तते ५२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रोत्रादिभावेनएआदीपयतिगतीति ४९ कालस्योनिमेवाहचंदेति ५० सतभूस्पंवनेजांतिअसतवाक्काशौ ५१ अष्टौभूमिपोतलोवायुः त्वमनोबुद्धिरहंकारस्वपरः
मायावी॥ अस्यमायाविनः प्रागंअशकृत्तंसंपंचजातं ५२॥

रा०
४७

एतस्मान्ममं चानंदमयादींश्च एतदपि पञ्चदश्यानेदमात्रं तदेव शाश्वतं तेन पूर्वेषामशाश्वतत्वं दर्शितं ५३ ध्यानं परंपदं दृश्यकं ५४ सेति साकाशापरागतिरिति श्रुति
प्रसिद्धा ५५ निर्हेतिः सर्व ५६ श्रुतिरिति श्रोत्रादिजन्मा नभतिः इष्टानां योगिनां अध्यात्मगतिः प्रभवश्चावगच्छपागतिः विदुषां अहं ब्रह्मास्मीत्य ज्ञानानां
अच्यपाश्चर्यपुनरावर्तिनी प्राप्तिः ५७ परमां गतिं अपरमगतिपूर्विकां व्याचष्टेयतामिति यज्ञशीलानां गतिः स्वर्ग इन्द्रियलोकः ५८ योगजयादिपराणां तत्पत्तिनां

एतत्परममात्रं दंपन्नश्चाश्वतमेव च एवागतिर्विरक्तानामेवभावः परः सतां ५३ एतत्पदमनुहिममेतद्ब्रह्मसनातनं शास्त्रवेदांगविरुधामेत
ध्यानं परंपदं ५४ इयं सा परमाकाशा इयं सा परमाकला इयं सा परमासिद्धिरियं सा परमागतिः ५५ इयं सा परमाशांतिरियं सानिर्वातिः परा
पञ्चाप्यकृतकतास्मरसममंतयोगिनः ५६ इयंतष्टिरियं सिद्धिरियं श्रुतिरियं स्मृति अध्यात्मगतिविष्टानां विदुषां प्राप्तिरव्यया ५७ यत्न
तां कामयानां नामैर्विप्लवदक्षिणैः यागतिर्यज्ञशीलानां सागतिस्त्वं न संशयः ५८ सम्पद्योगजयैः शांतिनियमैर्देहतापनैः तप्य
तां यागतिर्देवपरासागतिर्भवान् ५९ कर्ममासकृतानां च विरक्तानां तत्तत्ततः यागतिर्ब्रह्मसदने सागतिस्त्वं सनातनं ६० अपुन
मां कामानां वैराग्ये वर्ततां च या प्रकृतीनां लयानां च सागतिस्त्वं सनातनः ६१ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपाख्यानिर्जना कैवल्यायाग
तिर्देवपरासागतिर्भवान् ६२ वेदशास्त्रपराणां प्राज्ञाः पंचैतागतयः स्मृताः त्वत्प्रसादाद्विलभ्यंते न लभ्यंते न तथा विभो ६३ इति तंडिलयो
राशिस्तृष्टावेशानमात्मना जगौ च परमं ब्रह्म यत्पुणलोककृजगो ६४ ॥ ॥ ॥ ॥

कृत्रलोकाख्या परमाभास्वती गतिर्हितीया ५९ सनातिनां ब्रह्मलोकः पुनरावर्तिरुपागतिस्मृतीया ६० प्रकृतीनां पेलयममस्य तितेयोदहरादिरुपाकाराणां पासकानां च
पुनरावर्तिरुपागतिश्चतुर्थी ६१ ज्ञानेति निश्चलब्रह्मविदां मोक्षाख्यायामिति सा भवान्पूर्वात्कृतयोरुनात्मभूता इति भावः ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ राम०

४७

६५ ततः ब्रह्मादयस्तानविदुर्गितिवाक्यात् ६७ सूत्रकर्त्तातन्दिमइतियनुर्वेदेशात्वाविशेषस्तत्रकल्पसूत्रकर्त्ता ७१ प्रथितानिपेयामध्येएकउपदिष्टानिसर्वाणित्वंश्रुणु

उपमस्युतवाच एवंस्ततोमहादेवतन्दिनाब्रह्मवादिना उवाचभगवान्देवउमयासहितः प्रभुः ६५ ब्राह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः नवि
 दुस्त्वामितिततस्तष्टः प्रोवाचतंशिवः ६६ भर्षीभगवाच अक्षयश्चाययश्चैवभवितातुः खवर्जितः ६८ यशस्वीतेजसायुक्तोदिव्यज्ञानप्र
 मन्वितः ऋषीणांमभिगम्यश्चासूत्रकर्त्तासतस्तव मत्प्रसादात्तद्विज्ञेष्टमविष्पतिनसंशयः ६९ कंवाकामंदहाम्यष्टवृहियद्वत्स—को
 ह्मसे प्रांजलिः सउवाचेदंत्वपिभक्तिर्दृढात्मने ७० उपमस्युतवाच एतान्देवावरुन्देवोवंधमानः सरर्षिभिः स्तुत्यमानश्चविवुधैस्तत्रैवां
 तारधीयत ७१ अंतर्हितेभगवतिमानुगोयादेवैश्वर्यं ऋषिराश्रममागम्यममैतस्योक्तवानिह ७२ यानिचप्रथितान्यादीतंदिगख्येतवान्म
 म नामनिमानवश्रेष्ठतानित्वंश्रुणुसिद्धये ७३ दशनामसहस्राणिदेवेष्टाहपितामहः शर्वस्यशास्त्रियुतथादशनामशतानिवै गुह्यानी
 मानिनामानितंदिर्भगवतोच्यत देवप्रसादादेवेशपराप्राहमहात्मने ७४ इतिदानधर्ममेघवाहनपर्वणि १६ वासुदेववाच ततः
 सप्रयतोभूत्वाप्रमतातपधिष्ठिरः प्रांजलिः प्राहविप्रर्षिन्नीमसंयहमादितः १ उपमस्युतवाच ब्रह्मप्रोक्तेऽर्षिप्रोक्तेर्वेदवेदंगसंभवैः स
 र्वलोकेषुविख्यातंस्तस्यस्तोष्यामिनामभिः २ महहविर्विहितैः सप्तैः सिद्धैः सर्वाथीसाधकैः ऋषिणांतन्दिनामक्त्वाहृतैर्वेदकृतात्मना ३

सिद्धयेमोक्षांतमकलशासये ७४ अध्यायः १६ ततः १ सप्तैःस्थैः वेदकृतात्मनादत्तचित्तेनकृतैः वेदान्द्वयकृतैः ३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥१॥

२५ ब्रह्मणां वेदां वाचामपि दीवागिसर्गः पराणां मिन्द्रियार्थमनो बुद्धिमहद्व्यक्तानामपि यः परः प्रत्यक्षस्यार्थः तेजसां ब्रह्मरादीनामपि पञ्चकः तपसां पराणां गंगादीनामपि यः स्रग्
 २६ शांतानां परतविज्ञानामपि आत्यंतिकी उपरतिर्मोहाख्यायुती शंवाज्ञानानां हृत्तिरूपाणामपि ज्ञानसाक्षि रूपं अनुभवमापायया परदातानां जितेंद्रियाणां मध्ये तंतं जितेंद्रि
 यः धीमतां ज्ञानिनां धीः आत्मा उभवरूपं ज्ञानं २७ देवानां पृथ्वाणामपि कल्याणं २८ रुद्राद्विष्णुमिवागोदित्यनेन वारौ त्पनेन वारौ त्पनेन वारौ चान्तं अज्ञानं वा

उदंब्रह्मापुणस्तत्सर्वलोकपितामहः सर्वतत्त्वानां राजन्वेदिव्यानां समकल्पयत २९ तदा प्रभृतिवैवायमीश्वरस्य महात्मनः सत्वरानुत्तिख्यातो
 नगत्परमरूपजितः ३० ब्रह्मलोकादयं स्वर्गस्तव नो वतारितः यतस्तंदिः पुरापायते तंतं दिक्कृतो भवत ३१ स्वर्गाच्चैवात्तमल्लोकं तंदिनात्य
 वतारितः सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनं ३२ निगदिष्ये महाबाहो तव नामुत्तमं स्तवं ब्रह्मणामपि यद्वत्तपरायणामपि यत्परं ३५ तेज
 सामपि यत्तेजः तपसामपि यत्तपः शांतानामपि यो शांतो युतीनामपि पायुतिः ३६ दानानामपि यो दानो धीमतामपि पावधीः देवानामपि यो
 देवतां धीणामपि यत्त्वधिः ३७ यज्ञानामपि यो यज्ञः शिवानामपि यः शिवं रुद्राणामपि यो रुद्रं प्रभा-प्रभवतामपि ३८ योगिनामपि यो यो
 गीकारणानां चकाराणं यतो लोकास्तं भवंति न भवंति यतः पुनः ३९ सर्वभूतात्मभूतस्य हरस्य मिततेजसः अष्टोत्तसहस्रं तनाम्नां
 शिवस्य मेष्टुण पद्मत्वाभुजया प्रशर्वानकामानवास्पसि ३० ३० ३० ३० ३० ३० ३० ३०

विपर्ययो वा शोको वा दुः संवाह्यतां द्रापयतीति तद्वदः ज्ञानं आनन्दो वा तेषामप्यनन्दप्रभवतामीश्वराणां अपि प्रभाप्यैर्यो योगिनां ब्रह्मरादीनां अपि यो योगी संकल्पमात्रेण स्रष्टा का
 रणानां अत्यक्तादीनां कारणानि क्लृप्तं ३० पयवी च सहस्रनाम स्तोत्रे ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रा.
४८

न
शब्दोऽर्थश्च यौनरुक्ता मस्ति तथापि अर्थो कोऽपि शब्दे दत्तचित्तचित्तशब्दे कोऽप्यर्थमेवाच्चापौ नरुक्तां दृष्टव्यं अस्वार्थत्वात् न हि सर्वात्मपदोच्चारणजन्यमपूर्वं विश्वा
त्मपदोच्चारणादुत्पद्यते अन्यथा अमयेऽनष्टं निर्वयामीत्यत्र वदुयेत् नृमिति उच्चारणेऽपि तदपूर्वोऽसत्त्वा यत्ने विधिगतस्वशब्दः प्रयोक्तव्य इति मीमांसकसुद्धाभंगः स्या
त अर्थमेवेति शब्दे कथं न यौनरुक्ता बहं इदं शब्दस्यान्यार्थस्यापि संख्यागर्हयत्सुपतिविधानाद्योगे नीमिपरत्वदर्शनात् तयथा च शब्दे कोऽप्यर्थो को नास्ति तथा च
यस्यायाव्यायावदृशीपि र्जमः ३० तिष्ठतीति स्थिरः तिष्ठंस्मिलिति स्मृत्वा अतिरशिरोऽपि नास्तीति च तिष्ठतः किरवदिलौपोऽणप्रत्ययविधीयते।
स्थिरोऽचंचलः कूरुम्यति सः १ स्थास्यः ग्रहस्तंभवत्तर्वाश्च यः यथोक्तं संसारमंडपस्यासमूलतं भायशंभवति २ प्रभुः ईश्वरोऽयमीत्यर्थः यत्कृतं भवतं

३ स्थिरः स्थाणः प्रभुर्भीमः प्रवरो वरवो वरः सर्वात्मा सर्ववित्त्वातः सर्वः सर्वकरो भवः १२१

सत्तासेति यापरमार्थस्य इत्यर्थः प्रकर्षेण भावयति विश्वं रचयति ज्ञानातिवाचिष्वकत्वी सर्वज्ञो वेत्यर्थः विप्रसभ्योऽसंज्ञायामिति प्रवृत्तिर्भवते ईः पाचकपीडाकारि ह्रुगाश
होयं न तसंज्ञाशब्दः एवमहं अपि ज्ञेयं ३ भीमः सहर्हा विभेत्सस्माज्जगदिति व्युत्पत्तेः भीमादयो पादाने इति सूत्रात्सिद्धिः ४ प्रवाः श्रेष्ठः प्रकर्षेण भोगमोह
कामैर्वीरणीयः ५ अतएव वरदः आतश्चोपसर्ग इति प्रवृत्तिर्हृदातेः कः ६ वरहणोति आच्छादयति सर्वमिति वरः यथा यच्च ७ सर्वात्मा स तमनेनेति सर्वः
सचात्मा च वेति सर्वात्मा अव्यायक इत्यमरः प्राणाभन्मात्रस्यांतगतोऽस्यर्थः सर्वनिष्ठ एतेऽदिना सत्त्वं वीचतलनित्यासते। आश्रोति सर्वभोग्यं ॥ ॥

राम.
४८

स्वार्थत्वेन लभते आदत्ते स्वाकरोति अत्रिभुक्ते अतस्मिन् तमे कर्तृपेण वर्तते इति च आत्मा तथा चरतिः यन्मात्रेति यदा दत्ते यच्चाविषयात् यच्चात्वं संततो भावलस्मादात्मेति योगी
यत इति ८ सर्वविद्यातः सर्वत्र देशकाले च सर्वेषां प्राणिनां च विद्यातः प्रत्यक्षेन प्रसिद्धः ९० सर्वः व्यापकः सर्वसमाश्रितोऽस्मि सर्व इति भागवद्वचनात् १०
सर्वं करोतीति सर्वकारः विश्वस्य कर्तृत्वेन नाम ह्येन उपादानमिच्छत्वं चोक्तं ११ अतएव भवस्मादनन्याये ह्यदिष्टमिति भवं तस्मिन् स य इति वा भवः सर्वस्योत्प
त्तिप्रलयस्थानं ऋदोरवित्पन्नं भवतीत्यस्तीति सन्नार्थद्विवेकः पंचमं च सत्तामात्रे स्वरूप इत्यर्थः २१ जरी जलसंघातेः स्मात्तच्चाद्यविकेशानां संघातो जलतद्वा

जरी चर्मो शिखंडी च सर्वो गः सर्वभावनः हरश्च हरिणा ह्यसर्वभूतहरः प्रभुः १०२ ॥ ॥ ॥

न १३१ शिखंडी चर्मो गः स्मात्तच्चाद्यविकेशानां संघातो जलतद्वा १३ चर्मो चर्मवाद्यस्य गजस्य वाक्कृत्स्नित्वान् १४ शिखंडी मष्टरशिखावतजरा संतिवेशो
परिष्कृतो जराग्रगुच्छः शिखंडस्तद्वा १५ सर्वजगदंगं अवयवभूतं यस्य स सर्वो गः विगृह्य मष्टरशिखावतजरा संतिवेशेनेतोऽस्ति १६ सर्वभावनो विश्वकर्त्ता १७
हरः हरति सर्वं संहर्तीति हरः हरतेः पचाद्यच् १८ हरिणा ह्यः मगने च १९ सर्वाणि भूतानि हरतीति सर्वभूतहरः हरतेः ननु घमेनेति न्यघ २० प्रभुः युक्तेषां भवते
प्राप्नोति विश्वं भोग्यत्वेनेति सर्वभोक्ता एवं च २१ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०

५०

प्रवृत्तिः प्रकर्षेण कुर्वन् पतयावर्त्तनं प्रवृत्तिः २२ विकर्षेणानि रूढमतपावर्त्तनं निवृत्तिः अनिष्टवातहतवर्त्तने स्मात्प्रियांक्तिः २३ यतंते विषयग्रहणाय स्वयं
प्रवर्त्तते तानियतानि श्रेष्ठिण्यती प्रपन्ने स्मात्पचायच निगृहीतानियतानियेन सः नियतः तयस्वीत्यर्थः २४ शाश्वतः शाश्वद्वः नित्यस्यार्थः २५ क्रवः अचलः
२६ श्मशानवासी शानः शवास्तजीवाः शरीरे स्मिन्पुनस्तृत्तानं वर्त्तितं शयनं कुर्वन्त्यस्मिन्निति श्मशानं वा एणासीत तत्र वर्त्तंशीलमस्य स श्मशानवासी शवदाहस्तुले
तश्मशानश्रेष्ठे गौणाः न हितततानां देहानां देहिनां वामद्वस्मीभूतानां यातना वशानां वा सयुसिद्धिर्वाति स्त्वनं देहानां जडत्वेन विप्राप्त्यनर्हत्वात् देहिनां शरीरान्तरधागे

प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च नियतः शाश्वतो क्रवः श्मशानवासी भगवान् वचरो गोचरो देहः ३४

गां विप्रोत्पन्ना वा रागास्यां मृतास्तनपनः संसरन्तीति महत्तुल्यः प्रमाणानि अस्मत्कृते अविमुक्त निरुक्ति सारे द्रष्टव्यानि २७ भगवानिरे श्वर्यस्य समग्रस्य शसः प्रि
यः वैराग्यस्य धर्मस्य रागाभग इति गेनेति स्मृतानि भगानि विद्यते स्मिन्निति भगवान् २८ खवरः हार्दकाशवारी दहरो स्मिन्नेतकाशस्तस्मिन्पदं तलदन्वेष्टव्यं शंभु
राकाशमध्य इति श्रुतिप्रसिद्धः चरेष्टः २९ गोचरीषु विषयतया वर्त्ततीति वागोभिः कारणोर्वाचर इति विषयानभुंक्ते इति वागोचरः सर्वात्मात्वात् सर्वेन्द्रियगम्यः इन्द्रि
यद्वारा विषयभुगिति वार्थः ३० अर्दपतिजनं पापिनेपीडयति कालांतक रूपेणोत्पद्यते नंद्यादिस्यः ३४ " " " " "

६:१

राम०

५०

अभिवाद्यः सर्वेषां नमस्कार्यः कृत्योवा ३२ महत्सृष्ट्यादिकं कर्मास्मेति महाकर्मा ३३ तपस्वस्त्वं धनं तद्दानं तपस्वी ३४ भूतानि स्वारीनि भावयति संकल्पमात्रेण ह्युतीभूत
 भावनः ३५ उन्मत्तवेषेण दिग्वासत्वादिरूपेण प्रच्छेदुर्नेयः ३६ लोकाः स्थानानि प्रज्ञास्तत्र निवसेत श्वेतनाः सर्वासां लोकप्रज्ञानायतिः स्वामी ३७ महत्तत्त्वपरिच्छेदं
 रूपमस्य महाहृत्पुः ३८ महानकायः स्थूलरूपं वैराजं यस्य महाकायः ३९ ह्यवोधर्मस्तद्वृषो ह्यवयवः ४० महद्यतयशश्च महायशः तस्मान्मम ह्यश इति श्रुते

आभिवाद्यो महाकर्मा तपस्वी भूतभावनः उन्मत्तवेषप्रच्छन्नः सर्वलोकप्रज्ञापतिः ३५ महाहृत्पुः
 महाकायो ह्यवयवो महायशः महात्मा सर्वभूतात्मा विश्वरूपो महाहनुः ३६ ॥ ॥

: परमेश्वरः ४१ महात्मा महामताः ४२ सर्वाणि भूतानि आत्मा मनः संकल्पमात्रं यस्य सर्वभूतात्मा तदीक्षणमात्रात् सर्वस्य ४३ विश्वं रूपमस्य
 विश्वस्मिन् रूपेण कटीभवतीति विश्वरूपः ४४ महानुमहात्मौ विश्वयाससमर्थे हन्तव्ये तरे सुखफलके यस्य महाहनुः ४५ ॥ ॥

दा०
५९

लोकपालः इन्द्ररूपः ४६ अंतर्हितात्मा अविद्याकल्पितेन अहंकारादिना तिरोहिताखंदैकरससमावः सूर्येण वराः ४७ साहः अभिरतिगनंदरतिवावत ४८ हयगर्दभिः हयं अश्वग
 र्दमीव स्वयेभितेन अक्तेता अश्वर्गभः अश्वतर्प्यः ताः रथस्त्वहंतेनमिति अश्वगर्दभिः क्विंतात्कर्त्तरि क्विपततद्वृद्धभाश्चार्थः रुद्रोवायदभिः अश्वतरीरथेनाभिरतिमभावा
 वदिति श्रुतिभ्यां अग्निस्त्वीदिवो अश्वरीरथवाहन इति गम्यते ४८ पवित्रं पर्वीवयवे संसारवज्रयातायायतदपवित्रं ५० अतस्त्वमहानद्वयः ५१ नियमः शौचसंतोषतपः
 स्वाध्यापे चरुणिधानारथेभिर्भयैः प्राप्यत इति नियमः ५२ नियमैस्ते तेरेव अश्रितनारायणादक्षिणामूर्त्यादि रूपेण नियमातामाश्रमं तदन्त्यर्थः ३७ सर्वकर्मासकलशिल्पाचार्यो वि

लोकपालो तर्हि तात्मा प्रसादो हयगर्दभिः पवित्रं च महं चैव नियमो नियमाश्रितः ३७ सर्व
 कर्मास्वयं भूत आदिरादिकरोति धिः सहा साहो विशालाक्षः सोमो नक्षत्रसाधकः ३८ ॥

श्वकर्मा ५४ स्वयं भूतः नित्यं सिद्धः ५५ अतएव आदिः सर्वस्मात्प्रथमः ५६ आदिकरः हिरण्यगर्भं स्रष्टा सर्वेशरीरप्रथम इति श्रुते तस्मादित्थं ५७ निधिः पद्मशंखादिरूपो
 कृत्यैश्वर्यः इत्यर्थः ५८ सहस्रैः अनंतकारावरणादिमानसर्वतः पाणिना दंतसर्वतो हि शिरोमुखमित्यादिशास्त्रात् दैवेंद्रोवा सर्वस्मत् इति भिन्नत्वात् तद्वत्त्वेन वेदमित्यादि श्रुते
 ५९ शविले अतीतादिप्रकाशकत्वेन वियुलान्तराणि इन्द्रियाण्यस्य सः विशालाक्षः ६० सोमश्चंद्रः लता रूपं यज्ञियं हविर्वायस्य रुषेण हविषेति तस्मै वहविष्वदर्शनात् ६१
 नक्षत्रसाधकः सहाता वापतानि ज्योतीषि पन्नक्षत्राणीति श्रुतेः आकाशे दीप्यमानानि शरीराणि तद्वत्ताणि तेषां साधकः इष्टादिकारिणां सोमलोके दिव्यशरीरलाभस्य दर्शनात् ३८

राम०
५९

चंद्रः ६३ सूर्यः ६४ शनिः ६५ केतुश्चरितः ६६ चंद्रार्कगच्छतीग्रहोक्तः ६७ ग्रहाणां पतिः कृत्स्नानमंगलः ६८ वीरवरणीयः शत्रुवृहस्पतिः सप्तवधुक्तः बृहस्पति
हिंसाकोमत्वेनिमैत्रायणीयश्च तोष्यकसहस्रसयनारत्नवराणां ६९ अग्निः अग्निगोत्रायत्यनुधः तेन सर्वग्रहस्वस्तीत्यर्थः ७० अग्नीः अग्निपत्न्यामनसुयायाः नमस्का
नेहियन्नदुर्वाप्तिरूपेण तस्य त्वत् ७१ मंगवारार्थगाः मंगल्यधारिणीयदेवारां अर्ययतीति तथा ७२ अन्नघः यज्ञघोषितिष्यायः तेजायस्त्वात्त्वतंत्रत्वाच्च ३३ म
महतविश्वमष्टिहमंतयन्नालोचनं यस्मिन् महातयाः सर्वकृतलोकाश्चष्टादशनिश्माह्लोकानस्तज्जनेति श्रुतेः ७४ द्यौरिविश्वसंहारकमंतयोयमेति द्यौरतयाः योत्येव प्रभवः स

चंद्रः सूर्यः शनिः केतुः ग्रहो ग्रहपतिर्वरः अत्रिश्चानमः कर्त्ता मृगवाणार्पणो नद्यः ३७
महातया बोराया अदीनो दीनसाधकः संवत्सरकरो मंत्रः प्रमारां परमंतयः ४० ॥ ॥

एवाप्ययदतिश्रुतेः ७८ अदीनः महामनाः सत्रीवविभीषणादिभ्यः प्रणतिमात्रेणाराज्यदः ७९ दीनसाधकः दीनानांशरणागतानां ह्यसाधकः १० संवत्सराप्रकारः कर्त्तृका
लवक्रप्रवर्तकोध्रुवादिज्योतिर्गणारूपः १८ मंत्रः मननाच्चायतदतिप्रणवादिह्यः १९ प्रमाणवेददशाष्टादिह्यः २० परमंतयः अयतंपरमोययोगेनात्मदर्शनमिति
पातवल्क्योक्तो धर्मः २१ ४० ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एवंस्तस्यापि गणस्य कर्त्ता प्रतिनियंता चेति गणकर्त्ता एष गणपतिश्च उच्यते १०० इति प्रथमं शतं दिग्वासाः हासकावने मुनिपत्नी मोहनार्थं तत्प्रसन्नमिति ज्ञेयं वक्तव्यं
 दिशां च तं तातामपि वासस्ववासश्चाह्वयः तथा च कृतिः देशावाप्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्संज्ञगदिति देशादेश्वरेण वाप्यमाह्वयनीयमिति १ कामः स्मरोऽभिलाषो वातद्वयः २
 मंत्रान्द्वयेत्यादीन्याद्यतोर्थतश्च नेत्रीति वा तैर्विद्वेदमस्मेति वा मंत्रवितयसंज्ञानमयंतयः नावेदविस्मनुतेतं ब्रह्ममिति श्रुतिभ्यां यस्मोमंत्रः आत्मतत्त्वलोचनरूपो विचारः ४
 तस्य च ध्यायेया यवादात्मकत्वात्तद्व्युत्पन्नानामहं सर्वभावकारः जगत्कारणमित्यर्थः ५ सर्वभावनः हर इति च पूर्वकालरूपेण सर्वकर्तृत्वसंहरत्वे उक्ते दुर्हानीतत्वे दृष्ट्या तमेदः तथा

गणकर्त्ता गणपतिर्दिग्वासाः कामस्वच मंत्रवित्परमोमंत्रः सर्वभावकरो हरः ४३ कामं रत्नधरो
 धन्वी वाणहस्तः कपालवान् अशनी शतघ्नी खड्गी पट्टिशी चायुधी महान् ४४ ॥ ॥

हियतर्विधः प्रलयः प्राकृतो ब्रह्मावसाने महदंतानां कार्याणां नाशः दैनंदिनो ब्रह्मदिनावसाने त्रैलोक्यानां नाशः नित्योऽस्मदादिसंयुक्तो सर्वनाशः सत्तेत्रयः सर्वाज्ञाः इति उत्पत्तिमंतः च
 संति कर्त्ता तत्त्वज्ञानेन सकारणस्य कार्यस्य नाशः पुनस्तत्त्वज्ञानेन मोक्षाख्य इति शास्त्रप्रतिदिः १०५ हरः तत्त्वविलापनस्थानं ४३ दशवाह्नीसंज्ञानां वाहनामायुधान्याह कामं
 लधरः ७ धन्वी धनुष्मान् ८ वाणहस्तः ९ कपालवान् ब्रह्मणं शिखित्वान् कपालं धारयतीत्यर्थः १० अशनिर्वज्रतद्वा ११ शतघ्नी शक्तिस्तद्वा न उभयत्र त्रीन्वी
 दिभ्यश्चेति मतवर्थाय १२ खड्गी रथदृशः खड्गविशेषः तद्वा १४ आपुवंसस्य असाधारणं व्युत्पन्नं तद्वा न लीत्यर्थः १५ महानरज्यः ४४ ॥ ॥

सुवोयज्ञयात्रंतद्वस्तः १७ स्वरूपः शोभनरूपः १८ तेजःतेजस्वी १९ तेजस्कोनिधिः भक्तानांकांतिप्रदोनिधिरितिचिन्तयेत् २० उल्लीखीशिरोवेष्टनवान् २१ स
वक्त्रः उदग्रः अर्जितरूपः २२ विनतः विनयवान् २३ दीर्घः अत्यन्तः हरिकेशः हरयश्चंद्रियाणोवकेशाश्मयोयस्यसहिकेशः इन्द्रियद्वारातत्तदर्थवकाशकनीयद्वारहिरिन्द्रि
शश्चतेषां समाहारः निमूर्तिरिच्छार्थः २४ शोभनश्चासौतीर्थी च सतीर्थः महागुरुः क्लेशकर्मवियाकाशयैरपरमृष्टः प्रत्यविशेषईश्वरः तस्यवाचकः प्रभावः सप्र
वेष्टामपिगुणानिपतंजलिस्मरणात् २५ कृष्णः कृषिर्भवाचकः शब्देणाश्वनिर्घृति वाचकः तयोरैक्यपरं ब्रह्मकृष्णइत्याभिधीयतइतिश्रुतेरानंदसन्नात्रइत्यर्थः ब्रह्मोत्त

सुवहस्तः स्वरूपश्चतेजस्तेजकस्कोनिधिः उल्लीखीवसवक्त्रश्चउदग्रोविनतस्तथा ४५ दीर्घ
श्चहरिकेशश्चसतीर्थः कृष्णएव च शृगालरूपः सिद्धार्थोमुंडः सर्वशुभंकरः ४६ ॥ ॥

रावेदेवागोयशिश्चपतिमहादेवेनतवान्वयेससमोहंभविष्यामीतिवरदानात्सहादेवमेवावतारः कृष्णइत्यवगमात् २८ शृगालरूपः वाणिजाः वमानितं ब्राह्मणं प्रायोपवि
ष्टमांस्त्रिभुविमिंद्रेणोत्तदपंधतंमितिमोक्षधर्मं पात्वायतेतेनशृगालरूपइंद्रं तदभित्तइत्यर्थः २९ सिद्धार्थः सिद्धाएवतत्साम्याच्चार्थाच्चर्चनीयाः पदार्थयस्य ३० मुंडः
ः परिवाद् ३१ अतएवसर्वशुभंकरः सर्वभूताभयप्रदः ३२ ॥ ॥ ॥

विजयी ४१ चौरासाः ४२ स्पष्टदेहः प्राणवारुवातद्वयेनैवेवंगोदयंतीतिश्रुतेः सर्वेषां पारारूपः ४३ सेनापतिः ४४ विभुर्व्यापी ४५ अहश्चरोदेवादिः ४६ नक्तवरोरुसा
दित्तुनयरूपः ४७ तिगमन्यः तीह्णाकोधः ४८ सर्ववसः सतरोर्वीध्यनतयआदिजंतेजोयस्मिन्प्रमांसांते आर्यः ४९ गजहावाराणस्यां प्रायातो गजहूयी महासः जय
तेकुंजगीममध्वमपिशंकरइतिस्कांदेउपाख्यानातगतासरहंता ५० दैत्यहा कालमृत्युः संवत्सरदिवा ५१ लोकधाता लोकानामीश्वरः ५२ गुणानां दीनदयाल
लज्जनैश्वर्यादीनामाकरः खानेः ५३ सिंहशाहंरूपः सर्वेहितयश्च रूपः ५४ ईश्वरमेतगकृत्तिस्तदेवांवरंतेनाहतः ५५ काल वंचकोयोमीकालयोगी ५६ म
हानादः अनाहतश्चनिरूपः सचहंसोयनिषत्प्रसिद्धः सर्वकामाविषयाअस्मिन्नितिसर्वकामः अस्मिन्सर्वकामाः समाहिताइतिश्रुतिः ५७ चतुष्यथः चत्वारः उपासना

विजयश्चैरवासाश्चरुदः सेनापतिर्विमः अहश्चरोनक्तवरणिममसः सर्व्वसः ४८ गजहादैत्यकालोलोकधाता
गुणाकरः सिंहशार्ङ्गरूपश्चन्द्रार्द्रचर्मविराटतः ४९ कालयोगीमहानादः सर्व्वकामश्चतुष्पथः निशाचरः
प्रेतचारीभूतचारीमहेश्वरः ५० ब्रह्मभूतोब्रह्मरः स्वर्भानुरमितोगतिः नृत्यप्रियो नित्यनर्त्तकः सर्व्वलालसः ५१

यथैशानोऽस्य सत्तया ते च विष्णु तैजसा ज्ञा शिवध्यानरूपाः ६० निशाचरः वेतालादिः ६१ घेतैर्मृतम्यसहचरीति प्रेतचारी ६२ भूतचारी ६३ महेश्वरः इंद्रादिभ्यश्च
अरेभ्यो महान् ५० ब्रह्मभूतः सर्वमप्याभवदित्यादिसत्यं चान्तं वसत्यप्रभवदित्यं तेन युतयस्य ब्रह्मभवं न ॥ ब्रह्मधारः सहजः प्रयंत्यस्य धर्त्री ६ स्वर्मात्रः मूलज्ञानरूपस्त
मः शक्तिगुरुः ६७ अमितः अनंतः भस्मीत्यर्थः ६८ गतिः मुक्तप्राप्यः ६९ इत्यपि यः नाडवेश्वरश्चिदंबरमणिः ७० नित्यः संततः नन्वीनर्तनं यस्य निनर्तते ७१ नर्तकेन
नेपिता ७२ सर्वेषु लालसाव्रीतिरसविश्वबंधुरित्यर्थः ७२ ॥ ॥ ॥ ॥

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

दा०
५५

क२

न्ययोधरूपः न्यकुतीचेः रोहतीतिभर्मलोखवावूशावस्योश्चुः सनातनश्चिन्तिप्रसिद्धः संसारवृत्तः २०० इति द्वितीयशतं न्ययोधः वररूपः वरनिकरवासीदक्षिणामूर्तिरूप
इत्यर्थः माकंडेपहशैवाकार्णीयस्योवरस्तुत्तार्पीवालरूपीमहाविष्णुर्वा १ वृक्षस्यकर्णद्वकर्णाः परांरंदेशः परंतित्रस्थितिर्यस्यसर्वकर्णो कदेशवृक्षकल्पस्थितिरिति
पादेयथैकस्माद्दीजादेकोवटस्ततो नंतानि वीतानितेभ्यस्तानोवटा इति अत्रोत्तरहृदिमतः कार्यस्यानेन्यं तत्कल्याततर्च्यन्नास्थितिः संसारवृक्षया लनेयस्यः नूनत्वं ज्ञानेनभ
जिते वीजेयुनः प्ररोहा संभवात् अभर्जितेवत स्यानिवार्यत्वादिति सूचयितं कल्पे मांके देयस्यापि कार्णीवेवृक्ष गयेकदेशे संसारवृक्षे लोप्यनेत प्ररोहोस्तीति भगवता स्वमा
यारूपे वरवाजेन प्रदर्शितं अत्र च शिवो महेश्वरश्चैव स होविष्णुः पितामहः संसारबंधः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः नामाष्टकमिदं तस्य प्रतियाह कमी शितरिति ज्ञेयै विष्णुपिता
महयो रपि शिवादन न्यत्वा तद्वा विभिरपि शब्दैः शिस्वाभिधीयत इति दर्शनात् हविंशे कैलासयात्रा मोनामानि त्वगो विंदयानि लोके महंति चेता न्येवमम नामानि

नात्र कार्यो विचारोति शिववचनाच्च सर्वस्मीन्प्रारणे शिवपर्वापेर्विष्णुयर्पायैर्वा एक एव रंश्चुरोभिधीयते शिवविष्णो न्ययोधरूपो २०० (न्ययो

मानुत्तमभावे च कल्पयतः पावर्द्धिनः शिरमियततवज्जन्ययोधरूपो २०० यतः ॥ धरूपो न्ययोधो वृक्षकर्णस्थितिर्विभुः सतीज्ञादशनश्चैव महानतः ५५ ॥ ११११११ ११

यथोक्तं सतमहितायां प्रह्लादां केशवं विष्णुभेदभावेन मोहिताः यथेत्येकं न जानं तेषां संरोती जना इति अतएव माता धाता पितामहः स हो वृक्ष शिववसुरिति विष्णुनाम सवृक्ष
सनामानि पश्यते तथामहो देवोऽव्ययो हिरिणा गणनायः प्रजापतिरिति शिवनाम सविष्णुप्रजापतिनामानि तिरैवामितरत्र गौणमुत्पावृत्तिभेदेन प्रवृत्तिरिति कल्पनाया उदाह
तशैवस्कादवाक्यववित्वेना बुद्ध्या मातयो देवानां नाम धा एक एव नामाति सर्वाणि यया विंशतिस्कंपंतं वृक्षधा कल्पयंति एके स द्विष्टा वृक्षधा वदप्रमिय संमार्तेश्चानामाह रित्या धा
गमवहिर्मतत्वाद्येते अये ह्या एवेति दिक् निष्ठातरमुपयादित्तमेतदादियवणिसुयोहाने २ विभः विविधरूपेणा हरिहरदुर्गागोशाकाग्रिवा ह्यादिरूपगोभक्तानाम न्यग्रहाय
भवतीति विभुः ३ सतीज्ञाः अनेकवस्मो उचरा कवत्यवेता क्मादशनायस्य सतीज्ञादशन ४ माहाकायः महाचिंत इति तदन्तर्गो शरीरभस्वेत्युपपात ५५ ॥

एम०
५५

विष्णु कविमुसर्वतः अंवेति पलायंते पस्पषमागोद्योगैर्हैत्यानां सेना इति विषकोत्तः सर्वतः प्रज्यते सेनाय सेति वा अंवेति गतिगतिपूजनयोगिनिधातः ७ हरिगजेन्द्रमोहणे आपदंहरती
तिहृदिः सर्वसंहर्त्री वायुः सृष्टिवीजभूतः तथा वपुतिः अमोघात्ताडुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठति अदिता जायते हृष्टिर्हृष्टेरन्तेततः प्रजा इति १० संयोगसंग्रामे त्रापी उडवत्त्रापी
पीडो ध्वनभूतवाहनं हृष्टं यः स्पष्टवह्णो ध्वनएववाहनमपीत्यर्थः १० तीक्ष्णातायेभिर्तदात्मा ११ हरयः अतिवेगवाहनः अश्वायस्य सहर्यश्चः सूर्यस्तदात्मा १२ सहायः जीवस्य
सखो ह्यस्य रणासपञ्चाखायेति मंत्रवर्णात् १३ कर्मणां दर्शादीनां कालं यथोक्तं वेत्तीति कर्मकालवित १६ विष्णुना प्रसादितश्च कलाभार्थमिति विष्णुप्रसादिनः १५ यज्ञ

विष्णु कसेनो हरिर्पुनः संयुगापी उवाहनः तीक्ष्णातायश्च हर्षश्चः सहायं कर्मकालवित ५१ विष्णुप्रसादिनो यज्ञः समुद्रो
वडवामुखः कृताशनसहायश्च प्रशांतात्मा कृताशनः ५७ अग्रतेजामहातेजा जन्मो विजयकालवित ज्योतिषामयनं सिद्धिः स
वैविग्रह एव च ५८

विष्णु रूपी यज्ञो वै विष्णु रिति श्रुतेः १६ समुद्रः ३७ वडवामुखः वद्वि विशेषोयः सामुद्रं जलं नित्यं शोषयति २८ कृताशनसहायः वायुः प्रशांतात्मानि त्तरंगमाजरस्वरूपः २९
कृताशनोऽग्निः ५७ स एव अग्रतेजाः दुः सहस्पर्शः २२ महातेजाः विष्णुतः प्रकाशः २३ जन्मसंग्रामे साधुर्जन्यः २४ यतो विजयकालवित तेन प्रप्रेषिकालज्ञानाभावे पराजि
तो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां ग्रहणकृत्त्राणां मंत्रवर्णिते तद्धास्त्रे ज्योतिषामयनं कालकिकालरूपश्चेति नाम ह्यर्थः २६ सिद्धिर्जयरूपा २७ सर्वकालादिकं विग्रहो
देहो यस्य सर्वविग्रहः संधीतियोऽसंधिविग्रहयानां मनादिरूपः ५८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मयनं ३

दा०
५६

शिखीशिखावानरहस्यः ३१ मुंडीतरहितः सन्यासीएतेननेष्टिकब्रह्मचारिणोपिग्रहां दंडीतिपाटेपिपालाशं वैशावंचदंडंधारयतत्येवेव ३० जरीवानवानप्रस्थः ३१ ज्वली
ज्वलावानश्चर्विरादिमार्गः शिविप्रभृतिभिः प्रार्थ्यः ३२ मर्तेशरीरेजायतेआविर्भवतीतिमूर्तिजः ३३ मर्दंगः मर्दुनिमहस्रोरेवाछेतीतिमर्दंगः ३४ वलीवलवानवलीनिपा
देवलीमान्दहः ३४ वेरुपरावतालाख्यावाधविशेषास्तद्वानवेरावी ३६ परावी ३७ ताली ३८ स्वल्भावस्थानंतद्वान ३९ कालकंदकः कालसपमसकठोवेषक
आवागोईश्वरीयामोयातामपि कदम्पाद्वरातीतिकालकंदकः कंदवयविवर्गायोरितिधातः शालेतिपाटेवृक्षागामावरकोवायस्तेस्याप्यवरकोवोमरूपी ए नहृत्रवियहंताम

शिखीमुंडीजरीज्वलीमूर्तिजोमर्दंगोवली वैरावीपरावीतालीखलीकालकंदकः ५९ नहृत्रवियहमतिगुणावुद्धि
स्वयोगमः प्रजापतिर्विश्ववाहर्विभागः सर्वगोमुखः ६०

दिशोरंकालवक्रंतदनुसारिणीमतिर्यस्यसदैवतोवापादांतरेगमयतिचालतिवानहृत्रवियहममतिर्वा ४१ गुणोषुगुणाकार्येषुविषयेवद्विर्त्यसवाजीवहृषीत्यर्थः ५२ लीयतेस्ति
स्तर्वमितिलयईश्वरः ४३ अगमः अवंचलः कूरस्थविस्मात्रः यमइतिपाटेपितयोमपिना ५ यस्कांततल्यः सएव ४४ प्रजापतिः विण्ट ४५ अतस्वविस्मवाहुः विश्वेयावाहवएव
वाहवोयस्यसतथा ४६ विभागः विभज्यतेष्टयक्रियतरतिवाष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समष्टिकार्यरूपः ४८ अतस्वसर्वगः अमुखः भोगे साधनहीनः अन्तेतिपावतस
र्वतोमुखः देविकंताम ४९ ५० ५१ ६० ॥ ॥ ॥ ॥
तिपा

राम०
५६

विमोचनः संसारमोचकः ५० संसाराः संप्रायः संसारादतिपादशोभनंशराणां रक्षित्वंयस्यपुनरावृत्तिग्रहमित्यर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यमायातद्विकारभूतंकवचमिवकवचं
 आवरकेशीरं हिरण्यमयेतापात्रे सत्यस्यापि हितं सुखं मिति श्रुतेः तत्र उद्भव आधिभूतो यस्य स हिरण्यकवचोद्भवः ५२ मे नः मे देवलिङ्गे आदिभवंतीति मे देवः ५३ वलचारी वनेवरः श
 वरः देवाचैवलेगाः यययश्चित्रिति ब्राह्मणा हलशब्दस्य वचोद्भवः ५४ चिंतं ५४ मे क्लृप्तं सरतीति मही चारी ५५ स्वतः सर्वत्रगतः प्राप्नः कर्मणिक्तः ६१ सर्वतूर्यनिनादीस्पष्ट ५७
 सवीतोद्यपरिग्रहः आतोषाप्रतोदनाद्यः जीवपशवस्तेष्वसर्वपरिग्रहः बुद्धं वंयस्यपतिरित्यर्थः ५८ बालरुः शेषात्मा ५९ गुहवासी योगी जोगीक्यादिः ६० गृहः कार्तिकेयः ६१ माली

विमोचनः संसाराणो हिरण्यकवचोद्भवः मे देवो बलचारी च महीचारी सतस्तथा ६१ सर्वतूर्यनिनादी च सर्वतितेयपपरिग्रहः बालरु
 योगहवासी गुहमी माली तारंगवित ६२ त्रिदशस्त्रीकालश्च कर्मसर्वबंधविमोचनः बंधनस्तत्सरेदराणां पुंशिशुविनाशनः ६३ ॥

वनमालाधावारी तारंगवित ६२ तारंगवित तारंगहल्यानि विषयसुखानि विंदतिलभते इति तथा तारंगवित ६१ त्रिदशः तिस्रो दशाः जन्मस्थितिनाशः प्राणिनां यस्मादिति ६४ त्रिकाले जात
 वलधारतीति त्रिकालश्च यथोक्तं अनागतमतीतं च भविष्यत्सु लभरावपितथा हरमदृष्टं निमेषः काल्यस्यपि विहात्मनस्थितान्येव यश्यमायाविज्ञं भितमिति ६५ कर्मणिक्तं
 चितक्रियमाणानि बंधाश्चाविद्याकामात्मकाः तेभ्यो मोचयतीति कर्मसर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्तत्सरेदराणां वामनरूपेणा बलेर्वधकती वहुर्वै न कल्पभेदाभिप्रायं ६७ पुंशिशु
 विनाशनः स्पष्टार्थे २६८ श्लोकाः ६१ नामश्लोकाः ३२
 ति ३

२०
५७

सांख्यप्रसाद आत्मानात्मविवेकः सांख्येतेनैव प्रसीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः अथवा सांख्यज्ञानप्रदोदतोत्रेय इत्यर्थः ३१० उर्वासास्तस्यैव सोदयोत्तदंशः १० स
र्वसाधुनिषेवित इति वाह्य गणानां गम उक्तं भ्र १ प्रकंदवः ब्रह्मादीनामधिष्ठापिता मन्येत्वा व्यवसमच्युतानामिति मंत्रवर्गाः ७२ विभागज्ञः प्राणिनां पथो विनैव तत्क
५३ र्मलानो विभाजकः ७३ अतएव अतल्यः नत्व तमो मूमधिकः कुतो न्यदृतिगीता वचनात् ७४ यज्ञविभागवितपज्ञियातां हविषा विभागामिज्ञः ७ सर्वत्रासो
वसो वसति स्थानमस्य सर्ववासः ७६ सर्वचारी ७७ उर्वासाः दुष्टं आर्द्रं जह्नुः त्रिपुंवासो यम्य दुर्लभवा सो यम्य अनंतयारत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अम
रः हेमो हिमस्यापं समूहो हेमो हिमालयहृषी ८० हेमकरो नो हनदस्य सर्वगं सकृज्जह्नुः विद्वभ्रजो जह्नुः तस्य हि फलेषु कृत्स्नं स्वर्गात्वं भजती तृपात्वा य

सांख्य प्रसादो उर्वासाः सर्वसाधुनिषेवितः प्रकंदनो विभागज्ञो अतल्यो यज्ञभागवित ६४ सर्ववासः सर्वचारी उर्वासी वास
वो मरः हेमो हेमकरो यज्ञः सर्वधारी धरोत्तमः ६५ लोहिताक्षो महाह्रस्वविजयाक्षो विशारदः संग्रहो निग्रहः कर्तृसिर्पंचीर
निवासनः ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

म१

तेषां गोषु २२ अतः निष्कर्मा २३ अथ च सर्वधारी सकलकर्मफलधर्ता २४ धराणां दिगाजशेषकूर्मादीनां पुत्राः अतल्यन्धारः सनतैः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मांडस्य धर्ता ६५
लोहिताक्षः रक्तनेत्रः २५ महंति विष्णुव्यायकानि कृत्वा गिरिद्रियाणो यम्य समहाहः २६ विजयावरः अहिस्तलहितो रथो यम्य विजयाहः २७ विशारदः पंडितः २८
संग्रहः संग्रहः निवाणादी नदासान्नीकरोतीति संग्रहः २९ निग्रहो निग्रहः तिंद्रादीनुत्तिका नदं दंयतीति निग्रहः ३० अतएव कर्ता ३१ सूर्या एव चारस्य वस्त्र
स निवासनं विलंभकयम्य स सर्पचीरनिवासनः चतुर्लभेऽप्यहं ६६ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
५७

अमुखः अर्धमः देवानामर्थः अभिवैदेवामवमोविष्णुः परमं तं वतरेण सर्वो अन्यादेवता इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ॥ ४ ॥ देहः उपवितः असंतपुष्ट इति यावत् ॥ ५ ॥
 काहला वाघविशेषस्ते हानकाहलिः आर्यदानप्रत्ययः देहादिभिरपि पठन्ति ॥ ६ ॥ सर्वकामघटः ॥ ७ ॥ सर्वकालप्रसादः ॥ ८ ॥ सबलः शोभनं परपीडापह्नीवत्सामर्थ्यं स्पष्टया
 निधिरित्यर्थः ॥ ९ ॥ वलोवलामस्तद्रूपधारीवलरूपधक वलं च रूपं च तयोधर्ता ॥ १० ॥ इति तृतीयं शतं सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठः मोक्ष इत्यर्थः ॥ १ ॥ स
 वरः स्पष्ट २ सर्वतोमूर्तिरिति सर्वतपाणिपादत्वादेरुपलक्षणं २ आकाशनिर्विरूपश्च आकाशादिवतिर्गच्छति विधानिरूपाण्यप्यादिति स तथा अनेन वायुरभ्रविद्युत्तन
 पितृशरीरापेतानितद्यथैतत्प्रमुखादाकाशात्तमुद्धापयंस्तेति रूपसंयधत्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यत एवमेवैष प्रसादोऽस्माच्छरीरात्तमुद्धाय पांज्योतिरूपसंयधत्वेन रूपेणाभिनि

मुखो मुख्यश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः सर्वकालप्रसादश्च सबलोवलरूपधक ॥ १० ॥ सर्वकामवरश्चैव सर्वदः सर्वतोमुखः
 आकाशनिर्विरूपश्च निपातीत्यवशः त्वगः ६८ ॥

अथ ते स उन्नतमः उरुवर्तते अतो रथो दर्शितः सबच्च यथा आकाशतादात्म्यं प्राप्तावाप्त्वा दयो शरीरा अधिभाष्यमानस्वरूपाः संतोऽपि प्राज्ञादं मेततः स्थग्यत्वेन रूपेणोपसंपन्ना भूत्वा नि
 र्वाणादीयवत्पञ्चोतिरात्मनाभिनिष्पन्ना भवन्ति एवं देहतादात्म्यं पन्नः संप्रसादाद्यो जीते देहान्मृशगविभाष्यमानस्वरूपोऽपि ध्यातिकाले देहांते रवे देहाद्युच्छायत्वेनापहतपाप्मा
 दिशुरासकपुक्ते नेरूपेणाभिनिष्पन्न इदं देवपञ्चोतिनिविशेयवद्भाभिमुख्ये प्रत्यगभेदेन निष्पद्यत इति ३ देहगर्जेनेत्यतः तत्तत्पन्नान्मया शास्त्रं शीलमस्येति निपाती ४ अत
 एवाः वशः देहसंबन्धादपि ह्यायुः स्वादि संबन्धः ५ त्वगः हार्दाकाशगः अहंन रूपेणोत्पद्यः हार्दाकाश एव तावदं सगत्ता रं न गतिरुत्तमतमसंगः सन्न निपाती अत्र वशश्च भव
 त्पहोमोहस्यमाहात्म्यमयारमिति भावः ६८ नामस्योक्त ३७ ॥

हा०
५८

५१

ऐंद्रहोमहाभैः ७ अंशदेवताभैः ८ आदित्यसहस्रवारीभगवतामादेवः तस्यांशभगवत्यायेतामिति ब्रह्मणा ९ ब्रह्मरश्मिः सूर्यावरः शोभनेवलेतः सर्वव सेंटहा
न सर्वसी ११ वसवेगः वासपतिस्थापयत्येतत्सर्वं आत्मनीतिवसवापुः वा १२ तैवेनामंश्चैरतिश्रुतेः तस्यवेगश्चवेगोयस्तथा १२ महावेगस्ततोप्यधिकवेगः १३ मनोवेगः
मनसोप्यधिकवेगः मनसोजवीयइतिमंत्रवर्णाति १४ निशाचरः निशोवनिशाचविधातयावर्तिविषयाभुंक्तेसतथा १५ सर्वेषुशरीरेषु ब्रह्म तीति सर्ववासी १६ त्रि
यासहवसतीति त्रियावासी अत्यक्तमासः श्रीरञ्जवः सामानियत्तंषि साहि श्रीरमतासतामिति श्रुत्युक्ताविद्याया १७ अतस्वउपदेशकरः १८ अकारः उपदेशमपितस्मा
भावेवास्थानं यथोक्तं चित्रवदतरोमंसेहहाः शिष्यागुरुर्धवा गौक्तमेति व्याख्यानं शिष्यास्तस्मिन् सेशया इति वाक्कलिनाचवाध्वः १९ पुनः पुनस्तस्मीभजपवस्थितान्तरीयेषु

ऐंद्रहोमहाभैः सर्वसी वसवेगेमहावेगोमनोवेगोनिशाचरः १५ सर्ववासी त्रियावासी उपदेशकरोकरः
मुनिरात्मनिरालोकसंभगश्चसहस्रदः १० पद्मीवयद्गुरुपश्च अतिदीप्तोविशंपतिः उन्मादोमदनः कामोत्पत्त्योर्थकरोपशः ११

अथाहक्रमः स्वतंत्रं तनवितानास्यपशंतीयमाप्नोति ११ अकारत्वादेवमुनिमौनवान् २० आत्मानमेवनिश्चित्यदेहाधुपाधेर्वा निर्गत्य आलोचयतीत्यात्मनिरालोकः २१
संभगः सम्पक्तेवितः भजसेवायामित्यस्यरूपं नतभंजेः २२ अतस्वसहस्रदः अनंतसंघनादेति १८ पद्मीगहत्मान पद्मरूपः मित्ररूपेणमहायः २५ अतिदीप्तः को
टिस्वरूपप्रतीकाशः शत्रुतेजोभिभावकः २६ अतस्वसर्वसांविशंप्रजानांपतिः मार्कभौमः २७ उन्मादयतीत्युन्मादः मोहकः २८ यतः मदनः अंतगः २९ कामः का
ममानः आदिविषयरूपः अश्वत्थः ससारहृद्गः कामपदेवावहृत्पव ३१ अर्थकारः धनादिप्रदः ३२ यशः कीर्तिप्रदश्च ३३ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
५८

वामदेवः वामानां कर्मफलं देवदेवदेवो राजा विमानकः ३४ कामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्काजानंदमात्रस्वरूपरूपः ३५ प्राक्तनैर्वैश्यामायः ३६ दक्षिणाश्चैत्रलोकाक्रमणस
मर्थः ३७ वामनः बलिवंधनकर्ता ३८ सिद्धयोगीसनकुमारदिः ३९ महर्षिवसिष्ठदिः ४० सिद्धार्थत्रयभद्रात्रेयादि ४१ सिद्धासौ साधकश्च ज्ञानोन्नतसत्तासमीप
नयातवत्कादिविद्वत्सव्यासी ७२ मित्रलिंगे धामहमः भिन्नरूपः अलिंगपरमहंसः ४४ अतएव विपणो निर्व्यवहारः देवाभिरहितः ४५ मरुः सर्वभूताभयदाता ४६ अ
मयः निर्विकारमानो यमानादि प्रासावपि हर्षविषादभूतः ४७ महासेनः कार्तिकेयो देवसेनापतिः ४८ विशाखस्तनयः सर्वदेवावृत्तप्रहारेकतेजाततत्तहायः ४९ यष्टि

वामदेवश्च वामश्च प्राग्दक्षिणाश्च वामनः सिद्धयोगी महर्षिश्च सिद्धार्थः सिद्धसाधकः ७२ मित्रश्च भिन्नरूपश्च विपणो मरु
रमयः महासेनो विशाखश्च यष्टिभागो गवांपतिः ७३

भागः षष्टितत्त्वानियमभागो भोज्यं अतिथिभाग इति वत्सषष्टिभागः तानि च जागरितस्यानस्त्यादिनामोदुकादौ षष्टिद्वानियया जायदवस्था वहिर्मुखं प्रज्ञानं सप्तशब्दाद
यः पंचमंतयवोद्व्याप्तो महिताः स्वसंकल्पोच्छ्रविषयाः एकोनविंशतिभोगद्वारातिहरीं दिशि पंचपाणामनोबुद्धाहंकारचित्तानि चेतिस्यूतं भोग्यं शब्दायाश्च प्रभृतमिति
एकोनविंशत तथा सप्तप्रावस्था अतर्मुखं प्रज्ञानवासनामयां चरतरे सर्वसंज्ञागे याना एकोनविंशदेव तथा सप्तमं स्थानं चेतश्च सत्त्वतरे सुखं जयति यष्टिः भाग्यवर्गः यस्तु भो
क्तामसाहो आनंदरूपो सामवस्था योऽपत्यगानेन दससंज्ञाभिश्च तोहति भिर्भुक्तेरिति स षष्टिभागः ५० गावामिदियारोपतिश्चालकः ५१ " " " " "

हा०
५८

वज्रहस्तः पर्वतमेताशक्तः ५२ विष्कंभोविस्तारस्तह्यविष्कंभी ५३ चमस्तंभनः दैत्यसेनास्तंभनस्त ५४ हतंयुद्धे रथेनमंडलानांकराणां आहतं पा मेनांभिलाभुनस्तुतेनया
गमतनयोः करकर्ता हताहतकारः कृताहते निपाठे निष्पदमाहतकर्ता ५५ तालं संसारसिंधोस्तले आवारं स्थाने वेत्तीति तालः सुदृक् सविता तालं संसारपिता ५६ मधुर्व
संतः ५७ मधुकोयष्टिकाख्यः पद्मीतद्वृक्षोचने यस्य समधुकलोचनः मध्ये जमवकं ह्योदंतद्वयिगने वरति वा ७८ वाचस्पती देवपुरोहिते अकुनातः वाचस्पत्यः पुरोहित
कर्मकर्ता ब्रह्मसृजिर्हवेदेवानां पुरोहितस्तमचन्ये मतस्य राज्ञां पुरोहिता इति ब्राह्मणो ब्रह्मसृजिस्तमजं विभतीति संवत्स्य ब्रह्मसृजि पदस्य आख्यानात् ५९ वाजसुतः
शाखाविशेषपर्वतकोध्वर्षकर्मकर्ता ६० नित्यमाश्रमपूजितः स्पष्टः ६१ ब्रह्मचारिव्रह्मणि चरतीति ब्रह्मनिष्ठः ६२ लोकेषु ब्राह्मणादिग्रहेषु चांतिभङ्गयति लोकचारे

वज्रहस्तश्च विष्कंभी चमस्तंभनस्वव हताहतकरस्तालोमधुर्मधुकलोचनः ७४ वाचस्पत्यो वाजसुतो नित्यमाश्रमपूजितः ब्रह्म
चारी लोकचारी सर्वचारवित ७५ ईशान ईश्वरः कालो निशाचारी पिनाकधक् निमित्तस्थो निमित्तं च नंदिनं दिकोरो हरिः ७६ ॥
शरीरिणि

मिहः ६३ सर्वचारी सर्वगः य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति मरुदं सर्वं भवतीति श्रुतेरात्मज्ञानात्सावन्मिहं प्रसरत्यर्थः ६४ विचारवित विधीते वराणां अंतर्मुखतया गमनं तद्वेत्ता ७५
इष्टइतीशानो नियंतो तर्कामीत्यर्थः लटः शान्त ६६ ईश्वरः अश्वेति व्यो न्योतीति अश्वो तेराश्वकर्मणि वा वेत्तुणा हि सत्रेण अश्वरुः व्याप्रावित्यस्मात्तवारं चान्तर्ब्रह्म
तल्लिशोरिधो यथाया इत्यत उपधाया ईत्वं च ६७ कालः कलयति सर्वेषां प्राणयायादिकं तत्फलप्रदानार्थं संख्यातीति पिनाकः धनुर्विशेषः तद्वनपिनाकी
पिनाकादप्यश्वेति याते एकप्रत्ययो न गगमश्चुनियान्यते ७० निमित्तं लक्ष्यदैत्यादिः तत्र स्थित इत्यमी ७१ निमित्तं तद्वयश्च विष्णुत्वात् ७२ नंदिमद्विः एवाय
परमासेपदिति श्रुतेः ज्ञानसंपदयः ७३ नंदिका स्मयत्कारः ७४ ह्रीं हनूनामहस्यविष्णोसहायः ७५

राम०
५८

३ कालः चित्रगुप्तात्मा ६८ निशाचारी ब्राह्मणानिशायां मदाप्रलयरूपामामपि चरति प्रत्यगानंदमनुभवतीति निशाचारी ६९ माति २ दक्षीति ३

नंदीशिवसंगणः वाहनं वा तस्येश्वरः ७६ नंदीगणारूपाव ७७ नंदनञ्चानंदपितृषु ८ नंदिवर्द्धनः हताया अपि संपरब्धे हकः ७६ भगानिंद्राहीनामैश्वर्याणीतान्यपि
हरतीति भगहारी १० निहंती मत्स्यरूपेण ८१ कालः कलानाचतः षष्टिसंमितानां निवासः कालः ८२ अतस्त्वब्रह्मा अतिशयेन महान् ८३ पितामहः पितृविष्णोरपि पितां
इंद्रिालोकमातामेतिलक्ष्म्याः लोकमातलस्य षड्विधत्वेन तद्भर्तृविष्णो लोकपितृत्वात् ७७ चतुर्मुखः विधाता ८५ महत्सर्वदेवासुरादिपूज्यं लिंगमस्य महालिंगः ८६ वाह
लिंगः रमणीयवेशः ८७ लिंगाध्यक्षः लीनमाहृतमर्थं गमयंतीति लिंगानिषत्तद्वाहीनिषमाणानितेषां अथ्यक्षप्रवृत्तिनिवृत्तिनियामकः ८८ सगध्यक्षः चक्षुरादिप्रमाणांश्वति

नंदीश्वरश्च नंदीचतंदमो नंदिवर्द्धनः भगहारी निहंता च कालो ब्रह्मा पितामहः ७७ चतुर्मुखो महालिंगश्चाहलिंगस्तथैव च लि
गाध्यक्षः सगध्यक्षो योगाध्यक्षो युगावहः ७८ बीजाध्यक्षो बीजकर्ता अध्यात्मानुगतो बलः इतिहासः सकल्यश्च गौतमोऽथ नि
शाकरः ७९ ॥ ॥

विष्णुतारः सगल्लेषामप्यध्यक्षः ८९ योगाध्यक्षः तेषामेवेन्द्रियदेवतानां हार्दिकांशे एकीकरणां योगश्च तेषां सर्वैकं भवंतीति श्रुतेः तस्याप्यध्यक्षः सेतुस्तथैव योगः प्राप्पदसर्थ ९०
युगावहः युगानि पुराणपापतारतम्यं वंति कृतत्रेता द्वापरकलिसंज्ञानि आब्रह्मनिर्वर्तयतीति तथा ७८ बीजधर्माधर्मौ तयोऽध्यक्षः फलवता बीजाध्यक्षः ९१ बीजकर्ता
सह ९३ अध्यात्मानुगतः आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अनसरनसाधक इत्यर्थः ९४ बलः बलानिधत्वाहीनीवर्ततेति त्रिवलमन्वयीया शिवाय जन्तः ९५ इतिहासो भा
रतादिः ९६ सकल्यः पञ्चकल्यकेन प्रयोगविधिविचारेण सहितः मीमांसात्यायमपः ९७ गौतमसूक्तकीशास्त्रप्रणीता ९८ निशाकरश्चंद्रः चंद्राकरणाप्रणीता ९९ ७९

दंभः दम्भातिशयत्वं मयतीति तथा ४०० इति चतुर्थानाम्नांशतः अदंभः नातिदंभोदमकोयस्य १ वैदंभः दंभो धर्मध्वजित्वं तद्विरहितो विदंभः तेषामयं स्वभूतो वैदंभः २ वश्यो भक्तपराधीनः ३ वशकरः अन्यान् वशे कर्तुं समर्थः वंश्यो वंशकर इति पाठे स्पष्टार्थः ४ कलिः अन्योन्यं देवासुरादीनां वैरकर्त्ता ५ लोककर्त्ता भौतिकवत्तद्देशभुवनानिर्माता ६ पशुपतिः ब्रह्मादित्वं वयं यैतानां जीवपशूनां यतिः पालकः ७ महाकर्त्ता पंचभूतानामपि स्वष्ट ८ अनौषधः व्रीह्याद्यन्नजान्ननजातीयरहितः अभोक्तेति यावत् ९ अहंरं अयं १० परमं ब्रह्म अन्नाद्यवरब्रह्मपेक्षया परमं उत्कृष्टं आनंदमात्रस्वरूपं ११ बलवत् बलाभिमानादेवतात्त्वं १२ अतएव शक्रोतीति शक्रः शतक्रतुश्चावयवयोरित्यवर्गा योर्लोपेन वा शक्रः १३ नीतिर्द्वैतयेषु दंभेऽप्यायनादिः अनीतिर्द्विपर्ययः १४ अद्भुतात्मा विमलचित्तः १५ अद्भुतः दीर्घास्पर्शः १६ मन्यः मानार्हः १७ गतागतः यातायातवा

दंभोऽत्यदंभो वैदंभो वश्यो वशकरः कलिः लोककर्त्ता पशुपतिर्महाकर्त्ता अनौषधः ८ अहंरं परमं ब्रह्म बलवत् शक्र एव च नीतिश्च
नीतिः अद्भुतात्मा अद्भुतमान्यो गतागतः — ८१ ब्रह्मपसादः सख्योदयार्थोऽथ त्वमित्रजित वेदकारो मंत्रकारो विद्वान् समरमर्द
नः ८२ महामेघनिवासी च महोद्योरो वशीकरः अग्निज्वालो महाज्वालो अतिधूम्रो ह्रतो हविः ८३ ॥ ॥

मंसारः ब्रह्मपसादः २० सख्यप्रः सखावस्थाभिमानात्तैजसोऽयमेव २१ दर्पणः दृश्योऽस्य विंशतिविंदर्शनास्पदः २२ अमित्रजित वात्याभ्यां शत्रुजित २३ वेदकारो निश्चलितमेतद्यद्वेदस्यादिभुतेः वैदंभो नाकर्त्ता २४ मंत्रो वेदादयो तां त्रिकर्षणिकदेशभाषामयाः तेषां कर्त्ता मंत्रकर्त्ता २५ विद्वान् समरमर्दनः समरेश्वरोऽस्य मर्दनः २६ महोद्यो मेघाः प्रलयकालिकालेषु दधिष्ठातृदेवतात्वेन वसतीति महामेघनिवासी २७ महाद्योः प्रलयकर्त्तात्वात् २८ वशो सर्वमस्मात्सीति वशी २९ कृणोति हि नास्तेन ग दितिकां संहारकर्त्ता ३० अग्नेरिव तेजो ज्वालायस्मे सोऽग्निज्वालः ३१ तेजोऽपि महाज्वालः ३२ अतिधूमः कालाग्निरूपेण सर्वदा ह्वाले संतं धूममयः ३३ ह्रतः आदिकर्त्ता

२५ हविः पञ्चादित्यः ८३

हमिनपीतः ३५

दृष्टाः वर्षतिकर्मफलानीतिदृष्टाधर्मः गुराभावाच्चार्थः यद्वावृषोधमौल्यस्मिन्निदृष्टायामादित्वान्प्रत्ययः २७ शंकरः सखप्रः ३८ त्वं वचस्वी ३९ धर्मकेतनः व
 क्रिहृषः ४० नीलः मरकतवर्णः ४१ तथेतिनएवहेतोः अंगलुधः अंगस्वीया वयः वः लिंगमितियावतत्रलुधः नीलेः नीलेनालिंगेनित्यमलिहितस्यर्थः ४२ शो
 मनः कल्पागाहेतः ४३ निरवग्रहः प्रतिबंधमृत्योमनोरथदृष्टिकर्ता ८४ स्वस्तिदाः ४५ स्वस्तिभावः सतरांस्वस्तिभावः सतासेतिस्वस्तिभावः ४६ भागीयज्ञेभाग
 वान् ४७ भागकरः पक्षिपहविषाविभावकः ४८ लघुः शीघ्रः ४९ उत्संगः अस्तः ५० महंगः महंगलिंगः ५१ महानगर्मउत्पादनीयत्वेयरापरां अवश्यंगम्यायस्म

दृष्टाः शंकरेनित्यं वचस्वी धर्मकेतनः नीललथांगलुधश्चशोभनोविनिरवग्रहः ८४ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागीय
 भागीभागकरोलघुः उत्संगश्चमहंगश्चमहागर्मपरापराः ८५ कृष्णवर्णः सपरांश्चंद्रिपंसर्वदेहिना महापादोमहाहस्तोम
 हांकुंभमहापीवाश्मशानभाक् महारक्षामहोरस्कोत्तरात्मा मगालयः ८८ कायोमहापशाः ८९ महामूर्द्धोमहामात्रोमहानेत्रोनिशालयः महा
 तकोमहाकर्णोमहोष्ठश्चमहाहन्तः ८७ महानासोमहा

महागर्मपरापराः प्रजनात्मकः कंदर्पइत्यर्थः २५ कृष्णवर्णोविस्तृष्टपेगा ३ सवर्णः श्वेतवर्णः सांवस्त्रेगाः ५४ सर्वदेहिनाभिंद्रियंसर्वेद्रिरूपः ५५ महापादः ५६
 महाहस्तो ५७ महाकायः ५८ महायशः ८६ महामूर्द्धो ६० महामात्रः महाप्रमाणाः ६१ महानेत्र ६२ निशालयः निशेवनिशाअविद्यातप्ता
 लयोयत्र ६३ महोत्तकः मत्स्यमत्स्यः ६४ महाकर्णः ८५ महोष्ठः ६६ महाहन्तः ६७ ८७ महानासः ६८ महाकुंभमहाकंठाः ६९ महापीवः ७० श्मशान
 नभाक्श्मनोशरीराणां शानतचक्राणामजतीतिश्मशानभाक्देहबंधेनेतिपावत ७१ महावक्त्राः रक्षाइतिपादेमहतराक्षसायस्मसतथा ७२ महोरस्कः ७३ अंतरात्मा
 ७४ मगालयः अकाधिरपित्तमगालयः ॥ ८८ ॥

रा०

६१

लंबेनेस्मिन्नेकानित्तौफलानीब्रह्मांशानीतिलंबनः ७९ लंबितौष्टः प्रलयकालेविश्वंयसित्तलंबितौहीध्रीकृतौत्रौष्टोपेनष्टः ७९ महतीब्रह्मादिभिरप्यजप्यामायायसामम
महामायः ७८ पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ७९ महादंतः ८० महादंष्ट्रः ८१ महानिहः ८३ महामुखः ८९ महानखः बसिंहः ८४ महारोमावणहः ८५ महाकोश
महोदरः ८६ महानरः ८७ प्रसन्नः ८८ प्रसादः प्रसन्नता ८९ प्रत्ययोऽनुभवः ९० गीरीसाधनः सर्वतेस्वसाधनंरोगजपहेतव्यस्य सगिरिधनेत्यर्थः ९० तिर्यतोति
स्नेहनः वितवसजासस्नेहवान् ९१ अस्नेहनस्तद्विपरीतः ९२ अजितः ९४ महामुनिः अत्यतमौनवानमननशीलोवा ९५ वृक्षाकारः संसारवृक्षास्वाका

लंबनोलंबितौष्टश्चमहामायः पयोनिधिः महादंतोमहादंष्ट्रोमहानिहोमहामुखः ८९ महानखोमहारोमामहाकोशोमहानरः
प्रसन्नश्चप्रसादश्चप्रत्ययोगिरिसाधनः ९० स्नेहनोस्नेहनश्चैवअजितश्चमहामुनिः वृक्षाकारोवृक्षाकेतरनलोवायवाहनः ९१
गंडली मेरुधामाचदेवाधिपतिरेवच अथर्वशीर्षः सामास्यकसहस्रामितेक्षणाः ९२ ॥ ॥ ॥ ॥

रेयस्य ९६ वृक्षाकेतसंसारवृक्षास्वकोतर्जायकोयस्यनहिदेहेन्द्रियाण्युपादायवृक्षजिज्ञासितंशकं ९७ अनलोनातिअलंपूर्तिर्यस्यभुंजानस्यसोनलोमिः ९८ वा
प्रोववाहनदेशादेशांतरंप्रतिगतेः साधनंसवायवाहनः ९९ गंडश्वगंडोभमेरुछून्नप्रदेशः कृदशैलासेषुलायनेगच्छंतीतिगंडलीः गंडश्वपूर्वतीलीगतावस्मात्क्षिप्रविश
भक्तिलोयः सयांसुत्वगितिपूर्वसर्वगोवाअर्थः ५० ० इतिनाम्नांपंचमंशतंमेरुधामा १ देवाधिपतिः २ अथर्वशीर्षः ३ सामासः ४ अकसहस्रामितेक्षणाः ९३

तान०

६१

यत्नः पादमुजः गुत्यः उपनिषद्देशः ७ प्रकाशः कर्मकारः ८ जंगमः दृष्यदिरूपः ९ अर्थोऽर्थनयान्तामोघोर्थोपत्रसः अमोघार्थः १ प्रसादः प्रसीदती
 तिदयालुः ११ अभिगम्यः सखप्राप्यः १२ सदृशनः मंगलावहं दर्शनं यस्य १३ उपकारः प्रीणनरूपः १४ प्रियः सखदायी १५ सर्वः सख्यभिप्त
 स्वं आशातीतिमर्षः १६ कनकः स्वर्गादिप्रियवस्तुरूपः कांचनछविः १७ नाभिः भुवनस्य मध्यदेशः अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिः यज्ञरूपः अमृत्सर्वग
 तैरेतत्त्वाभावाय यज्ञस्य नाभित्वं १८ नन्दिकारः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २० भावः क्रतुश्रद्धारूपः २१ उष्करः स्रवद्भांडस्य पतिस्त्वामी २३ स्थिरः स्यावरः

यत्नः पादमुजो गुत्यः प्रकाशो जंगमस्तथा अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सदृशनः १५ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः का
 चनस्थितः नाभिर्नन्दिकारो भावः उष्करः स्थपतिः स्थिरः १८ द्वादशस्त्रासनश्चाधो यज्ञो यज्ञसमाहितः तत्तत्कलिस्रकालश्च
 मकारः कालपूजितः १९ ॥

पर्वतादिरूपः १९ द्वादशः नृणां दशगर्भवासा द्योदशास्तासां मत्स्यदर्शनी स्वर्गस्कादशी मोक्षोद्वाद्दशीतिद्वादश इति संसारायेकद्वयेते २४ त्रासनः आंतरालिकद
 शास्त्रेणामयजननः २५ आयः संसारात्प्राचीनः अद्भुतः आद्यंतमध्यइति तामत्रयार्थः २६ मज्जनावेशयोः संगतिकारणरूपो योगः २७ अतस्त्वयज्ञसमाहितः
 त्रयस्यैकदेकलभ्यइत्यर्थः २८ तत्तमिव तत्तं अत्र प्रकाशात्सामहामोहः २९ कलिरत्नत्वायै मत्ताः कामक्रोधलोभादिरूपः ३० कालस्यापि कार्ये जन्ममरणाव
 ग्राहः कालपतिः संवलयतीति योगात् ३१ मकारः मकारकारणेश्वरमाचं कालस्य ज्ञायकं तत्त्वरूपः ३२ कालेन मत्स्यनापूजितः कालपूजितः १९

२०

६२

सगणः प्रमथादिषुक्तः ३४ गणकारः बाणादीन्मन्त्रान्वगणान्कोतीतिगणकारः ३५ भूतानांवाहनोपोपक्रमेतिर्वाहकोवससाधिर्यस्यमत्तवाहनसारथिः ३६ भस्मशयः भस्म
 त्मेनदीप्सोरितिजोदोत्पादिकाहोतरेभ्योपिहृष्यतइतिमनिनवभक्तिः ३७ निदोषानभासपतिवाच्यान्मानमितिभस्म तथावोक्तंवाप्तिद्वलैर्गोभस्मनात्सर्वयायामोपाशानांचमहा
 मुने भस्मेतिकीर्त्यतेरहोगाणांचीपिभस्मेनादितेतेव वात्यमोहेगाकिंभस्मधारणामोहलक्षणं भस्मनानिमग्नसंस्तानमुस्यते विरदितिप्रुतावप्यथवीशिरसिअग्निमि
 त्यादिनाभस्मगृहीत्कुमिनज्जागानिसंस्पृशेद्वृत्तमेतत्पाशुपतयश्रुपाशमोहोक्तायेति भस्मनिशेतेभस्मशयः तेनउद्भूतनादिकमपिकर्तव्यं यथाहृद्दृशातातयःलेपंहृत्वागुरु
 रागेवमधेयीत्वावहन्त्यांचकृत्वा भस्मच्छन्नोभस्मशय्याशयाभोहृद्वाध्यायीमुच्यतेसर्वपापैरिति ३७ भस्मगोत्या भस्मनागोयायतिजगदितिभस्मगोत्या वक्ष्यतिवाचै

गत्या

सगणोगणकारश्चभूतवाहनसारथिः भस्मशयोभस्मगोप्तामस्मभूततत्तर्गणः एहि लोकपालतयालोकोमहात्मास
 वीरजितः शुक्लस्त्रिभुक्तसंपन्नश्चिर्मत्तनिषेवितः ४१ ॥

४१

वरुणायेमंगलं यतित्रायंविभाषितिलांछतायंविभक्तानांभस्मरत्तंमपापरेति ३८ भस्मभूतः सत्त्वमं काणकतान्निमुनोकातच्युतंशं कासंरुद्रस्यान्त्यतिस्त्रितन्त्रसोपशमा
 यंमहादेवेनस्वयंलिखितान्त्रंभस्मदर्शितंतेनस्वयंपः केवलंभस्ममयमितिजाप्यते ३९ ततः कल्पवृक्षादिः ४० गणाः भृंगीरेदिनंदिकेश्वरीदिः ४१ यः ४२ लोकांश्चतुर्दश
 भुवनानितेयांयालोकोपालः ४२ अलोकः लोकातीतः ४३ महात्मासृणां ४४ सर्वप्रजितः ४५ शुक्लः शुद्धः ४६ त्रिभुक्तः त्रीणिकायवायनामिषुक्तानिप
 स ४७ अतएवसंपन्नः केवलंप्रासः ४८ अविः आगतकमपिमलनस्पृशतिअसंगस्यर्थः ४९ भूतैः पृथीचापैर्जीवेवितः भूतनिषेवितः ५० ॥

सतस्वयं

॥ गमः

६२

आश्रमेयुचनर्षधर्मरूपेणानिष्टतीत्याश्रमस्यः ५१ क्रियावस्यः धर्मस्यैवपूर्वरूपंक्रियायागादिसदवस्थापत्रः ५२ विश्वकर्ममतिः देवशिल्पिनोपत्कोशलंतदु
परत्यर्थः ५३ वाः त्रियतदुतिवरोनह्मादिरूपः ५४ विशालशाखः दीर्घबाहुः शाखायज्ञांमेवाहोरतिमेदिनी ५५ तावोष्टः ५६ अंबुजालः जलसमूहः सागर
इत्यर्थः जालेणवाहैआनापेक्षारकेदेहं योरितिमेदिनी ५७ सनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५८ कपिलः ५९ कपिशः ६० अक्षरतित्रयोपिवर्णावाचिन
सिद्धान्त ६१ आयुर्जीविनकालः ६२ परः प्राचीनः ६३ अपरोः वाचीनः ६४ गंधर्वोच्चित्रादिः ६५ आदिनिर्देवमाताश्रयवांअदितिगितिप्रुतेः पृथ्वीवा
६६ तादृश्यः वैतनेयः ६७ सविज्ञेयः सखिमज्ञांतयोग्यः ६८ ससारः शोभनवाक् ६९ परस्वभावाः ७० देवः विजिगीषुः ७१ अनकारीमीकांतंअयु

अश्रमस्यः क्रियावस्योविश्वकर्ममतिर्वाः विशालशाखः लाम्बोष्ठोअंबुजालः सनिश्चलः कपिलः कपिशः अक्षत्रायुश्चैवपरोप
रः गंधर्वोच्चित्रादिरूपः सविज्ञेयः ससारः परः परस्वभावाधोदेवअनुकारीसंवांधवः तंबुवीणोमैक्रोधजर्द्वेताजलेशयः १०० ओ
वंशकरोवंशोवंशनादोत्यनि-दितः सर्वांगरूपोमायावीरुहदोत्यनिलोन १०१ ॥ ॥ ॥ ता३ ॥ ॥ ॥ ॥

धंपहेसमुत्तकरोतीवासौनुकारी ७२ शोभनश्चासौवांधवश्चसुवांधवोः कुनसत्वा ७३ तंबुवीणाः तंबुवीफलद्वययुक्तावाणायस्यसैवसहवीरोक्ति
केषसिद्धा ७४ महाक्रोधः घनयकाले ७५ अश्वरेताः ऊर्ध्वदेवमत्तममर्त्यपिरेतयः प्रजावस्त्रविद्यादिरूपायस्य सः ७६ जलेशयः विष्णुरूपीशेषपर्यंकेजलशा
यी २०० उग्रः उत्कर्षेणायमतीत्यग्रः ७८ वंशकाः ७९ वंशश्रुप्रसिद्धः ८० वंशनादः ८१ अनिंदितः ८२ सर्वांगरूपः सर्वेधंगेयुरूपं सौंदर्यमस्या
सीति रूपस्वभावेसौंदर्येतिमेदिनी ८३ मायावीमायाविशिष्टः माविर्तमहेश्वर तिप्रसिद्धः ८४ सहदः अदंतत्वमाप्रत्यपकारमनयेह्यउपकृती ८५

स्तुतिः वाङ् ८६ जललेभिः ४६८

वि४

हा०

६३

वध्नायेनेनेतिवधनवधः संसारः पाशः ८८ वधकर्त्ता संसारनिर्माता ८९ स्वधनविमोचनः सत्तरेवधनसमायापाशस्यमोचनकर्त्ता ९० यत्तारयोदैत्याल्लेसहापिवसतीतिमय
ज्ञारिः ९१ कामारयोजितकामाः योगिनः तेष्वसहात्तातिमकामा ९२ महादेवः ९३ महापुत्रः ९४ वज्रधानिदितः दासकावनेत्रुतिकमनीयंरूपंक्षलानयः सनत्रयंपापिष्टे
समसलीनांविजितमोहपितृमागतोलीतिमवर्जपिभिर्निदितः ९५ शृगातिहिनीतिदासकावनस्यान्मुनीनमोहयतीतिमवर्जः ९६ शंकरः तेषामपिकुशलंकरेयस्यस्वाधीनं परेषांवा
लनंयमेत्यर्थः ९७ शंकांनोसमरुः शंकेतस्य वरः शंकरः सर्वसंशयहकः एककामानिलेवज्जाविचिष्यलोचनः यैर्मुनिभिर्दासकावनस्थेनिदितयांश्चमोहितवान्तेषामेव

शा १

वधनोवधकर्त्तावसवधनविमोचनः सपैः सकामागिर्महादेष्टेमहायुधः १०२ वज्रधानिदितः सर्वशंकरः शंकरोधनः अम
रे ६०० शोमहादेवोविश्वदेवः सगुरिहा १०३

कासुरपात्कल्याणं सर्वसंशयोद्धेदेवतत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नामचतुष्टयात्यर्थम् ९८ अधनः दिगेवात्वा ९९ एवमय्यमाराणां ईशः अमोशः ६०० इतिषष्टंशते महादेवः
देवेन्द्रादीनामपियुतः यथोक्तंसांवपरागो पूजतेयः सौः सर्वमहांश्चैवप्रमाणतः महेतिवातः पूजायांमहादेवतमः स्मृतइति १ विश्वदेवः विश्वविष्णुर्वैद्यकारइतिवक्ष्यमाणत्वा
द्विश्वविष्णुः तस्यापिदेवत्रागध्यः २ सगुरिहा २०३ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

६३

५१
 कलवान ४१ उपशान्तः ४२ पुराणाः स्मार्थनामत्रयं ४३ पुराणचंचुः पुराणज्ञानः तेन चित्तं चंचुः पुराणविजिचंचुः ४४ ईलक्ष्मीरित्येकाक्षरं नाम देविवादेनुकंपायं ४५ पुनरुत्पत्तिमिति मेदिनी ४५ कुरुकर्त्ता अत्र नामैकदेशग्रहणं नामग्रहाणां भाषासमभाषेति वक्तुं कुरुदेन कुरुहेतुमुच्यते अविमुक्तं चैकुरुहेतुमिति श्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धे च वि
 धंतयोः कर्मोपात्तिस्थानयोर्निर्माता ४५ कुरुवासी कुरुहेतुवद्वयवासी कुरुमतः कुरुहेतुवद्वयान्ता ४६ गुणौषधः ऐश्वर्यज्ञानवैराग्यधर्मादीनामौषधवर्तुपदः ४७ सर्वाशयोः
 सर्वे आशेरनेस्मिन्निति अत्र श्रुते सर्वैर्कर्मवन्तीति श्रुतेः सर्वस्य सुखसिस्थानं प्राप्त्यर्थः ४८ दंभेषु अत्र वैदिष्यवर्हिहृषेयु आनादिना निहंवीषिचरति भक्त्यतीति दर्भचारी ५०

वलवांश्चोपशान्तश्च पुराणाः पुराणचंचुरी कुरुकर्त्ता कुरुवासी कुरुमतो गुणौषधः सर्वाशयोदंभचारी सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५१ देवदेवः
 सखासक्तः सत्सत्सर्वरत्नवित् कैलासगिरिवासी वहिमवह्निर्गिरिसंश्रयः ५२ कूलहारी कूलकर्त्ता वहुविधो वहुपदः वणिजो वधु
 कीदृज्ञो वकुलचंदनः छंदः ११ ॥ ॥

सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५१ १०८ देवदेवः ५२ सखासक्तः ५३ सत्कार्यं अमृतकारणं ५४ सर्वरत्नवित् सर्वाणि रत्नानि तत्तज्जातिष्वुक्तं वस्तुनि विंदते सप्ततितया ५५
 कैलासगिरिवासी ५६ हिमवद्गिरिसंश्रयः ५७ १०९ कूलहारी महाप्रवाहहृषेयातीरस्थ दुमहारी ५८ कूलकर्त्ता पक्षरादीनां महीतरागानां कर्त्ता कूलप्रतीरे सैन्य
 सपृष्टे कूपतडागयोगिति विश्वलोचनः ५९ वहुविधः ६० वहुपदः ६१ वणिजो वणिक् आकाशं त्वं आर्य ६२ वर्हकीतका ६३ वहुलक्षणीयः संसारदृष्टः ६४ वकुल
 वहुविशेषः ६५ चंदनः ६६ छंदः सप्तपार्श्वः ११० ॥